

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.5.2022
COM(2022) 209 final

2022/0155 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 209 final} - {SWD(2022) 209 final} - {SWD(2022) 210 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- Forslagets begrundelse og formål**

I FN's konvention om barnets rettigheder (UNCRC) og i artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter "chartret")¹ er der nedfældet rettigheder om beskyttelse af børn og omsorg for deres tarv og trivsel. I 2021 understregede FN's Komité for Barnets Rettigheder, at disse rettigheder skal beskyttes på samme måde i det digitale miljø². Beskyttelse af børn, såvel offline som online, er en af Unionens prioriteter.

Mindst ét ud af fem børn bliver ofre for seksuel vold i barndommen³. En global undersøgelse fra 2021 viste, at mere end én ud af tre respondenter var blevet bedt om at gøre noget seksuelt eksplicit online i deres barndom, og over halvdelen havde oplevet en form for seksuelt misbrug af børn online⁴. Børn med handicap har en endnu større risiko for at blive udsat for seksuel vold, og op til 68 % af piger og 30 % af drenge med udviklingshæmning eller udviklingshandicap vil blive seksuelt misbrugt, inden de fylder 18 år⁵. Materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, er et produkt af det fysiske seksuelle misbrug af børn. Det er nødvendigt at opspore og indberette dette materiale for at forhindre, at det produceres og udbredes, og det et vigtigt middel til at identificere og støtte ofrene. Pandemien har eksponeret børn for en betydeligt højere grad af uønskede henvendelser online, herunder hvervning til seksuelt misbrug af børn. Selv om seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, er strafbart i hele EU ved direktivet om seksuelt misbrug af børn⁶, der blev vedtaget i 2011, er det klart, at EU i øjeblikket stadig ikke er i stand til at beskytte børn mod at blive ofre for seksuelt misbrug af børn, og at onlinedimensionen udgør en særlig udfordring.

Derfor vedtog Europa-Kommissionen den 24. juli 2020 EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn⁷, der omfatter en omfattende reaktion på en stadig større fare for seksuelt misbrug af børn både offline og online ved at sikre bedre forebyggelse, efterforskning og bistand til ofre. Den omfatter otte initiativer vedrørende indførelse af en stærk retlig ramme for beskyttelse af børn og fremme af en koordineret tilgang på tværs af de mange aktører, der er involveret i beskyttelse af og bistand til børn. Disse initiativer har til formål at kortlægge lovgivningsmæssige mangler og sikre, at EU-lovgivningen muliggør en effektiv indsats, styrke den retshåndhævende indsats nationalt og på EU-plan, sætte EU-landene i stand til at beskytte børn bedre gennem forebyggelse, styrke erhvervslivets indsats

¹ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ([EFT 2012/C 326/02](#) af 26.10.2012).

² [FN's generelle bemærkning nr. 25 \(2021\)](#) om børns rettigheder i det digitale miljø.

³ [One in Five Campaign](#), Europarådet, 2010-2015.

⁴ [Economist Impact-undersøgelse](#) af mere end 5 000 18-20-årige i 54 lande, offentliggjort i [Global Threat Assessment, WeProtect Global Alliance, 2021](#).

⁵ FN's generalsekretærs særlige repræsentant for vold mod børn, [Children with Disabilities](#).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA.

⁷ [EU-strategi for en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn](#) (COM(2020) 607 final af 24.7.2020, s. 2).

for at sikre beskyttelsen af børn, når de bruger deres tjenester, og forbedre beskyttelsen af børn globalt ved hjælp af samarbejde mellem forskellige aktører. Denne særlige strategi ledsages af andre supplerende bestræbelser. Den 24. marts 2021 vedtog Europa-Kommissionen sin omfattende EU-strategi for børns rettigheder, hvori der foreslås skærpede foranstaltninger til beskyttelse af børn mod alle former for vold, herunder misbrug online. Desuden opfordres virksomhederne til at fortsætte deres bestræbelser på at opspore, indberette og fjerne ulovligt onlineindhold, herunder seksuelt misbrug af børn online, fra deres platforme og tjenester. Den foreslåede europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti⁸ omfatter også en forpligtelse til at beskytte alle børn mod ulovligt indhold, udnyttelse, manipulation og misbrug online og forhindre, at det digitale rum anvendes til at begå eller lette kriminalitet⁹.

I denne forbindelse spiller udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester ("udbydere") en særlig vigtig rolle. En ansvarlig og omhyggelig adfærd fra deres side er afgørende for et sikkert, forudsigeligt og pålideligt onlinemiljø og for udøvelsen af de grundlæggende rettigheder, der er garanteret i chartret. Udbredelsen af billeder og videoer af seksuelt misbrug af børn, som er blevet langt større i takt med udviklingen af den digitale verden, giver ofrene varige skader, og gerningsmændene har også fundet nye veje gennem disse tjenester til at få adgang til og udnytte børn.

Nogle udbydere bruger allerede frivilligt teknologi til at opspore, indberette og fjerne materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online, på deres tjenester. Der er dog stor forskel på de foranstaltninger, som udbyderne træffer, da langt de fleste indberetninger kommer fra en håndfuld udbydere, og et betydeligt antal udbydere foretager sig ikke noget. Kvaliteten og relevansen af de indberetninger, som de retshåndhævende myndigheder i EU modtager fra udbyderne, varierer også betydeligt. Organisationer såsom National Centre for Missing and Exploited Children (NCMEC), som amerikanske udbydere er forpligtet til at indberette til i henhold til amerikansk lovgivning, når de bliver opmærksom på seksuelt misbrug af børn på deres tjenester, modtog dog over 21 mio. indberetninger i 2020, hvoraf over 1 mio. vedrørte EU-medlemsstater. Det seneste indberetningstal for 2021 viser en yderligere stigning, da tallet nærmer sig de 30 mio. indberetninger¹⁰.

På trods af visse udbyderes vigtige bidrag har frivillige tiltag således vist sig at være utilstrækkelige til at imødegå udnyttelsen af onlinetjenester med henblik på seksuelt misbrug af børn. Som følge heraf er flere medlemsstater begyndt at udarbejde og vedtage nationale regler til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online. Som det fremgår af den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, fører dette til udviklingen af divergerende nationale krav, hvilket igen fører til en øget fragmentering af det digitale indre marked for tjenester¹¹. På denne baggrund er det nødvendigt med ensartede EU-regler om opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online for at supplere forordningen om

⁸ Europæisk erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti ([COM\(2022\) 28](#) af 26.1.2022).

⁹ [EU-strategi om barnets rettigheder](#) (COM(2021) 142 final af 24.3.2021).

¹⁰ Indberetningstallet for 2021 på ca. 29,4 mio. udgør en stigning på 35 % fra år til år, EU Cybertipline Data Snapshot [NCMEC](#), tilgået den 11. marts 2022.

¹¹ Illustreret ved oprettelsen af forskellige nye eller eksisterende myndigheder med ansvar for overvågning og håndhævelse af forskellige forpligtelser pålagt forskellige typer tjenesteudbydere inden for rammerne af medlemsstaternes nationale lovgivning. Se afsnit 3 i bilag 5 til konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag, for yderligere oplysninger.

digitale tjenester, fjerne eksisterende hindringer for det digitale indre marked og forhindre spredning heraf¹². Ved imødegåelsen af risikoen for fragmentering gennem dette forslag skal der tages hensyn til behovet for at sikre børns grundlæggende ret til omsorg og beskyttelse af deres trivsel, mentale sundhed og tarv og for at støtte den almene offentlige interesse i at forebygge, efterforske og retsforfølge grov kriminalitet i form af seksuelt misbrug af børn effektivt.

For at imødegå disse udfordringer og som svar på opfordringer fra Rådet og Europa-Parlamentet har dette forslag derfor til formål at etablere en klar og harmoniseret retlig ramme for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online. Det har til formål at skabe retssikkerhed for udbyderne med hensyn til deres ansvar for at vurdere og afbøde risici og om nødvendigt opspore, indberette og fjerne et sådant misbrug på deres tjenester på en måde, der er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder fastsat i chartret og som generelle principper i EU-retten. I bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn online står en række vigtige rettigheder og interesser på spil på alle sider. Det er derfor særlig vigtigt at skabe en rimelig balance mellem foranstaltninger til beskyttelse af børn, som er ofre for seksuelt misbrug, og deres grundlæggende rettigheder og dermed opfylde vigtige mål af almen samfundsinteresse og andre brugeres og udbyderes grundlæggende rettigheder.

Dette forslag indeholder derfor målrettede foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til risikoen for misbrug af en given tjeneste til seksuelt misbrug af børn online, og de er underlagt solide betingelser og garantier. Forslaget har ligeledes til formål at sikre, at udbyderne kan leve op til deres ansvar gennem oprettelse af et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn ("EU-centret") for at lette og støtte gennemførelsen af denne forordning og dermed bidrage til at fjerne hindringer for det indre marked, navnlig i forbindelse med udbydernes forpligtelser i henhold til denne forordning til at opspore seksuelt misbrug af børn online, indberette det og fjerne materiale, der viser seksuelt misbrug af børn. EU-centret vil navnlig oprette, vedligeholde og drive databaser med indikatorer for seksuelt misbrug af børn online, som udbyderne vil skulle bruge for at opfylde opsporingsforpligtelserne. Disse databaser bør derfor være klar, inden forordningen træder i kraft. For at sikre dette har Kommissionen allerede stillet midler til rådighed for medlemsstaterne for at hjælpe med forberedelserne af disse databaser. EU-centret bør også udføre visse supplerende opgaver såsom at bistå de kompetente nationale myndigheder i udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning og yde støtte til ofre i forbindelse med udbydernes forpligtelser. Centret bør også udnytte sin centrale position til at lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger og ekspertise, herunder med henblik på evidensbaseret politikudformning og forebyggelse. Forebyggelse er en prioritet i Kommissionens bestræbelser på at bekæmpe seksuelt misbrug af børn.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag lever op til de tilsagn, der er givet i EU-strategien for en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, navnlig om at foreslå lovgivning til effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online, herunder ved at kræve, at udbydere opsporer kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og arbejder hen imod oprettelsen af et europæisk center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. EU's

¹² Se afsnit 4, *Fragmentation of rules for digital services*, i [Business Journeys on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers](#), SWD(2020)54, af 10.3.2020.

nuværende retlige ramme på dette område består af EU-lovgivning vedrørende seksuelt misbrug af børn såsom direktivet om seksuelt misbrug af børn og forordning (EU) 2021/1232 om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online¹³, som finder anvendelse indtil den 3. august 2024 ("midlertidig forordning").

Ved at pålægge udbydere at opspore, indberette, spærre for og fjerne materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, på deres tjenester, muliggør forslaget en bedre opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i henhold til direktivet om seksuelt misbrug af børn. Den foreslåede lovgivning supplerer den nye europæiske strategi for et bedre internet for børn¹⁴, som har til formål at skabe sikre digitale oplevelser for børn og fremme digital styrkelse.

EU-centret bør arbejde tæt sammen med Europol. Centret vil modtage indberetningerne fra udbydere, kontrollere dem for at undgå falske positive resultater og videresende dem til Europol og de nationale retshåndhævende myndigheder. En repræsentant for Europol vil deltage i EU-centrets bestyrelse. En repræsentant for EU-centret kunne herefter deltage i Europol's bestyrelse for at sikre et effektivt samarbejde og en effektiv koordinering.

Den foreslåede lovgivning bidrager også til at nå de mål, der er fastsat i en række folkeretlige instrumenter. Relevant i denne forbindelse er Europarådets Lanzarotekonvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug¹⁵, der er ratificeret af alle EU-medlemsstaterne, og som fastsætter minimumskrav med hensyn til materiel strafferet, bistand til ofre og interventionsprogrammer, og Europarådets Budapestkonvention om IT-kriminalitet¹⁶, der er ratificeret af næsten alle EU-medlemsstater, og som pålægger parterne at definere visse strafbare handlinger knyttet til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget bygger på den generelle forordning om databeskyttelse¹⁷. I praksis påberåber udbydere sig ofte de forskellige grunde til behandling, der fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse, til at behandle personoplysninger i forbindelse med frivillig opsporing og indberetning af seksuelt misbrug af børn online. I forslaget fastsættes et system med målrettede opsporingspåbud, og betingelserne for opsporing præciseres, hvilket giver større retssikkerhed for disse aktiviteter. For så vidt angår de obligatoriske opsporingsaktiviteter, der omfatter behandling af personoplysninger, udgør forslaget, navnlig de opsporingspåbud, der udstedes på grundlag heraf, således grundlaget for en sådan behandling som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), i den generelle forordning om databeskyttelse, der indeholder

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2021/1232](#) af 14. juli 2021 om en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, for så vidt angår den anvendelse af teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, der foretages af udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester med det formål at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online (EØS-relevant tekst).

¹⁴ COM(2022) 212 af 11.5.2022.

¹⁵ Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug, CETS nr. 201, 25.10.2007.

¹⁶ Europarådets konvention om IT-kriminalitet, ETS nr. 185, 23.11.2001.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2016/679](#) af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

bestemmelser om behandlingen af personoplysninger, der er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse i henhold til EU-lovgivningen eller medlemsstatens lovgivning, som den dataansvarlige er underlagt.

Forslaget omfatter bl.a. udbydere, der tilbyder interpersonelle elektroniske kommunikationstjenester og derfor er underlagt nationale bestemmelser til gennemførelse af e-databeskyttelsesdirektivet¹⁸ og den foreslåede revision heraf, der i øjeblikket forhandles om¹⁹. Foranstaltningerne i forslaget begrænser i visse henseender omfanget af rettigheder og forpligtelser i henhold til de relevante bestemmelser i nævnte direktiv, nemlig i forbindelse med aktiviteter, der er strengt nødvendige for at efterkomme opsporingspåbud. I denne forbindelse indebærer forslaget en analog anvendelse af direktivets artikel 15, stk. 1.

Forslaget er også i overensstemmelse med direktivet om e-handel og forslaget til en forordning om digitale tjenester (DSA)²⁰, som medlovgiverne for nylig har opnået politisk enighed om²¹. Forslaget fastsætter navnlig specifikke krav til bekæmpelse af særlige former for ulovlige aktiviteter og ulovligt indhold, der udveksles online, kombineret med en række garantier. På denne måde vil det supplere den generelle ramme, der er fastsat i retsakter om digitale tjenester, når den er vedtaget. Forslaget bygger på den horisontale ramme i forordningen om digitale tjenester, hvor det er muligt, og fastsætter mere specifikke regler, hvor det er nødvendigt for at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Nogle udbydere kan f.eks. være underlagt en mere generel forpligtelse til at vurdere systemiske risici i forbindelse med brugen af deres tjenester i henhold til forordningen om digitale tjenester og en supplerende forpligtelse til at foretage en specifik vurdering af risikoen for seksuelt misbrug af børn online i dette forslag. Disse udbydere kan basere sig på den mere generelle risikovurdering i forbindelse med udførelsen af den mere specifikke risikovurdering, og de specifikke risici identificeret for børn på deres tjenester i den specifikke risikovurdering i henhold til dette forslag kan danne grundlag for mere generelle afbødende foranstaltninger, der også tjener til at opfylde forpligtelserne i forordningen om digitale tjenester.

E-handelsdirektivet og forordningen om digitale tjenester forbyder medlemsstaterne at pålægge udbydere af formidlingstjenester generelle forpligtelser til at overvåge eller aktivt undersøge forhold eller omstændigheder, der tyder på ulovlig virksomhed. Selv om det præcise omfang af dette forbud, der er rettet til medlemsstaterne, kun gradvist bliver klart, har den foreslåede forordning til formål at opfylde det underliggende krav om en rimelig afvejning af de forskellige modstridende berørte grundlæggende rettigheder, der ligger til grund for dette forbud, under hensyntagen til den specifikke kontekst med bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online og betydningen af de berørte offentlige interesser. Dette sker navnlig ved at fokusere på omfanget af de forpligtelser, der pålægges berørte udbydere, og ved at fastsætte et sæt klare og nøje afbalancerede regler og garantier, herunder gennem en klar definition af de forfulgte mål, typen af materiale og berørte aktiviteter, en risikobaseret tilgang, omfanget og arten af de relevante forpligtelser, regler om klageadgang og relevante

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2000/31/EF](#) af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2002/58/EF](#) af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation).

²⁰ Forslag til forordning om et indre marked for digitale tjenester ([forordningen om digitale tjenester](#)) og om ændring af direktiv 2000/31/EF (COM/2020/825 final af 15.12.2020).

²¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_22_2545

tilsyns- og gennemsigtighedsmekanismer. Det omfatter også stærke foranstaltninger til at lette og støtte gennemførelsen og dermed mindske tjenesteudbydernes forpligtelser.

Forslaget hjælper også ofrene ved at opfylde sine vigtigste mål. Som sådan er den foreslåede forordning i overensstemmelse med direktivet om ofres rettigheder som et horisontalt instrument til at forbedre ofres adgang til deres rettigheder²².

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for foranstaltninger på dette område er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TFEU). Artiklen indeholder bestemmelser om foranstaltninger, der skal sikre det indre markeds funktion. Artikel 114 er det korrekte retsgrundlag for en forordning, der har til formål at harmonisere de krav, der pålægges udbydere af relevante onlinetjenester på det digitale indre marked. Som nævnt ovenfor er der opstået hindringer for det digitale indre marked for tjenester efter nogle medlemsstaters indførelse af forskellige nationale regler, der skal forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online.

Den foreslåede forordning har til formål at fjerne disse eksisterende forskelle og undgå, at der opstår fremtidige hindringer som følge af videreudviklingen af sådanne nationale regler. I betragtning af den iboende grænseoverskridende karakter af leveringen af onlinetjenester vil manglende EU-tiltag, der åbner mulighed for en reguleringsramme fragmenteret efter nationale linjer, medføre en byrde for udbydere, der skal overholde forskellige sæt nationale regler, og det vil skabe ulige vilkår for udbydere i hele EU samt mulige smuthuller.

• Nærhedsprincippet

I medfør af nærhedsprincippet kan der kun handles på EU-plan, hvis målene for den påtænkte handling ikke kan opfyldes af medlemsstaterne alene, men bedre kan nås på EU-plan.

Målet om at sikre lige vilkår for udbydere på hele det digitale indre marked og samtidig træffe foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online kan ikke opfyldes af medlemsstaterne alene. Som nævnt er medlemsstaterne begyndt at indføre krav til udbydere om at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Selv de medlemsstater, der endnu ikke har indført sådanne krav, overvejer i stigende grad nationale foranstaltninger med henblik herpå. De omfattede udbydere opererer imidlertid typisk på tværs af grænserne, ofte på EU-plan, eller ønsker måske at gøre det. Nationale krav, der pålægges sådanne markedsaktører for at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online, øger således fragmenteringen på det digitale indre marked og medfører betydelige overholdelsesomkostninger for udbydere, samtidig med at de ikke er tilstrækkeligt effektive på grund af de pågældende tjenesters grænseoverskridende karakter.

²² Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2012/29/EU](#) af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA.

Kun tiltag på EU-plan kan nå målet om at fjerne hindringer for det digitale indre marked for de pågældende tjenester, øge retssikkerheden for udbydere og reducere overholdelsesomkostningerne, samtidig med at det sikres, at de krav, der pålægges markedsaktørerne om at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online, er effektive i kraft af deres ensartede anvendelse på tværs af grænserne i hele EU. Det er derfor nødvendigt med en EU-indsats for at nå målene i den foreslåede forordning, og den tilfører en betydelig merværdi i forhold til nationale tiltag.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag har til formål at fjerne eksisterende hindringer for levering af relevante tjenester på det digitale indre marked og undgå, at der opstår yderligere hindringer, samtidig med at der gives mulighed for en effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online under fuld overholdelse af alle berørte parter grundlæggende rettigheder i henhold til EU-retten. For at nå dette mål indfører forslaget snævert målrettede og ensartede forpligtelser vedrørende risikovurdering og -afbødning, om nødvendigt suppleret med påbud om opsporing, indberetning og fjernelse af indhold, der viser seksuelt misbrug af børn. Disse forpligtelser gælder for relevante udbydere, der tilbyder tjenester på det digitale indre marked, uanset hvor de har deres hovedforretningssted.

De foreslåede regler finder kun anvendelse på udbydere af visse typer onlinetjenester, som har vist sig at være sårbare over for misbrug med henblik på udbredelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn (kendt som "grooming"), hovedsagelig på grund af deres tekniske egenskaber eller alderssammensætningen af deres typiske brugerbase. Omfanget af forpligtelserne er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå ovennævnte mål. Forpligtelserne ledsages af foranstaltninger til at minimere den byrde, der pålægges sådanne udbydere, samt indførelsen af en række garantier, der skal minimere indgreb i de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred for brugerne af tjenesterne.

Bl.a. for at reducere antallet af falske positive resultater og forhindre fejlagtig indberetning til de retshåndhævende myndigheder og for at minimere den administrative og finansielle byrde, der pålægges udbydere, oprettes der med forslaget et EU-center som en væsentlig facilitator af gennemførelsen af de forpligtelser, der pålægges udbydere. EU-centret bør bl.a. lette udbydernes adgang til pålidelige opsporingsteknologier, stille indikatorer oprettet på grundlag af seksuelt misbrug af børn online og verificeret af domstole eller uafhængige administrative myndigheder i medlemsstaterne til rådighed med henblik på opsporing, efter anmodning yde en vis bistand i forbindelse med gennemførelsen af risikovurderinger og yde støtte i forbindelse med kommunikation med relevante nationale myndigheder.

Endelig indeholder den foreslåede forordning garantier, der skal sikre, at teknologier, som anvendes til opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online for at efterkomme et påbud om opsporing, griber mindst muligt ind i privatlivets fred og er i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau i branchen, og at enhver nødvendig gennemgang foretages anonymt, og at der kun tages skridt til at identificere en bruger, hvis der opspores potentielt seksuelt misbrug af børn online. Den sikrer den grundlæggende ret til effektive retsmidler i alle faser af de relevante aktiviteter, fra opsporing til fjernelse, og den begrænser opbevaringen af fjernet materiale og relaterede data til, hvad der er strengt nødvendigt til visse specifikke formål. Den foreslåede forordning begrænser således indgreb i

brugernes ret til beskyttelse af personoplysninger og deres ret til kommunikationshemmelighed til det, der er strengt nødvendigt for at sikre opfyldelsen af dens mål, dvs. fastsættelse af harmoniserede regler for effektiv forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online i det indre marked.

- **Valg af retsakt**

Artikel 114 i TEUF giver EU-lovgiveren mulighed for at vedtage forordninger og direktiver. Da forslaget har til formål at indføre ensartede forpligtelser for udbydere, der normalt tilbyder eller ønsker at tilbyde deres tjenester i mere end én medlemsstat, vil et direktiv, der giver mulighed for forskellig national gennemførelse af EU-reglerne, ikke være egnet til at nå de relevante mål. Divergerende nationale regler til gennemførelse af de krav, som denne retsakt pålægger udbydere, vil føre til videreførelse eller genindførelse af de hindringer for det digitale indre marked for tjenester, som dette initiativ har til formål at fjerne.

I modsætning til et direktiv sikrer en forordning, at de samme forpligtelser pålægges på en ensartet måde i hele EU. En forordning finder også direkte anvendelse, skaber klarhed og større retssikkerhed, og forskellig gennemførelse i medlemsstaterne undgås. Af disse grunde er det hensigtsmæssige instrument, der skal anvendes til at nå målene for dette initiativ, en forordning. I betragtning af den midlertidige forordnings udløbsdato vil der desuden i dette tilfælde ikke være tilstrækkelig tid til at vedtage et direktiv og derefter gennemføre dets regler på nationalt plan.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Kommissionen hørte relevante interessenter over to år for at identificere problemer og veje frem i kampen mod seksuelt misbrug af børn, både online og offline. Dette skete gennem undersøgelser, lige fra åbne offentlige høringer til målrettede undersøgelser af retshåndhævende myndigheder. Der blev afholdt en række ekspertgruppemøder og bilaterale møder mellem Kommissionen og relevante interessenter for at drøfte de potentielle virkninger af lovgivning på dette område, og Kommissionen deltog i relevante workshoper, konferencer og arrangementer om børns rettigheder.

Kommissionen offentliggjorde en indledende konsekvensanalyse i december 2020 med det formål at informere borgere og interessenter om det planlagte initiativ og få indledende feedback. Denne feedback viste, at der er betydelig støtte til målet om at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Selv om centrets holistiske tilgang og forventede forbedringer med hensyn til juridisk klarhed blev hilst velkommen, udtrykte nogle interessenter i branchen bekymring over virkningen af obligatorisk opsporing og indberetning af seksuelt misbrug af børn online.

Kommissionen gennemførte en åben offentlig høring i 2021. Formålet med denne proces var at indsamle synspunkter fra en bred vifte af interessenter såsom offentlige myndigheder og private borgere, erhvervslivet og civilsamfundet. På trods af bestræbelserne på at sikre en afbalanceret fordeling af svarene blev en betydelig del af bidragene modtaget fra

privatpersoner i Tyskland, og de vedrørte udelukkende spørgsmål vedrørende kryptering. Derudover vedrørte mange af de spørgsmål, der blev stillet af de offentlige myndigheder, erhvervslivet og civilsamfundet, bedre samarbejde og koordinering og tilstrækkelige ressourcer og ekspertise til at kunne håndtere stadigt stigende mængder ulovligt indhold. Der var også bred støtte på tværs af alle grupper til hurtig fjernelse af indberettet materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, til foranstaltninger til begrænsning af "grooming" online (hvervning af børn) og til forbedringer af forebyggelsesindsatsen og bistanden til ofre.

Hvad angår muligheden for at pålægge udbydere retlige forpligtelser til at opspore og indberette forskellige former for seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester, viste høringen, at der var stærk opbakning fra de retshåndhævende myndigheder og organisationer, der arbejder med børns rettigheder, hvorimod fortalere for beskyttelse af privatlivets fred og privatpersoner i vid udstrækning var imod disse forpligtelser.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Målttede undersøgelser blandt de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne viste, at indberetninger fra amerikanske udbydere i øjeblikket udgør en af de vigtigste kilder til indberetninger om seksuelt misbrug af børn. Kvaliteten og relevansen af sådanne indberetninger varierer imidlertid, og nogle indberetninger anses ikke for at udgøre seksuelt misbrug af børn online i henhold til gældende national ret.

Disse undersøgelser identificerede også de elementer, der er nødvendige for at sikre, at en indberetning kan gøres til genstand for handling, dvs. at den er af tilstrækkelig kvalitet og relevans til, at den relevante retshåndhævende myndighed kan træffe foranstaltninger. Derfor vil harmoniserede indberetninger på EU-plan med støtte fra EU-centret være den bedste strategi til at maksimere brugen af ekspertise til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online.

- **Konsekvensanalyse**

Efter en tidligere første negativ udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol om konsekvensanalysen afgav Udvalget for Forskriftskontrol i februar 2022 en positiv udtalelse om konsekvensanalysen med forbehold og fremsatte forskellige forslag til forbedringer. Konsekvensanalysen blev yderligere revideret under hensyntagen til den relevante feedback, navnlig ved at præcisere beskrivelserne af de foranstaltninger, der er truffet for at sikre forenelighed med de grundlæggende rettigheder og med forbuddet mod generelle overvågningsforpligtelser, og ved at redegøre nærmere for løsningerne. I den endelige konsekvensanalyse undersøges og sammenlignes en række politiske alternativer i forbindelse med seksuelt misbrug af børn online og den mulige oprettelse af et EU-center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

Konsekvensanalysen viser, at frivillige foranstaltninger til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online har vist sig at være utilstrækkelige, når de står alene, fordi de kun er blevet anvendt af et lille antal udbydere på grund af de betydelige udfordringer, der er opstået i samarbejdet mellem den private og den offentlige sektor på dette område, samt på grund af de vanskeligheder, som medlemsstaterne står over for med hensyn til at forebygge fænomenet og sikre ofrene en passende bistand. Denne situation har ført til vedtagelse af forskellige sæt

foranstaltninger til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online i forskellige medlemsstater. Hvis der ikke træffes foranstaltninger på EU-plan, kan den retlige fragmentering forventes at udvikle sig yderligere, efterhånden som medlemsstaterne indfører yderligere foranstaltninger for at løse problemet på nationalt plan og dermed skaber hindringer for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser på det digitale indre marked.

I betragtning af behovet for at håndtere situationen og for at sikre et velfungerende digitalt indre marked for tjenester og samtidig forbedre mekanismerne til forebyggelse, opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online og sikring af passende beskyttelse af og støtte til ofre blev det fundet nødvendigt at gøre en indsats på EU-plan.

Ud over referencescenariet blev der overvejet fem vigtige løsninger med stigende effektivitet med hensyn til at opfylde målene i konsekvensanalysen og det overordnede politiske mål om at sikre et velfungerende digitalt indre marked for tjenester, samtidig med at det sikres, at seksuelt misbrug af børn online opspores, indberettes og fjernes i hele Unionen, hvilket indirekte forbedrer forebyggelsen, letter efterforskningen og garanterer passende bistand til ofre.

Alle løsningerne havde fokus på målet om at sikre opsporing, fjernelse og indberetning af tidligere kendt og nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og grooming (materielt anvendelsesområde) fra relevante udbydere af onlinetjenester (personelt anvendelsesområde), der er etableret i EU og i tredjelande — for så vidt som de udbyder deres tjenester i Unionen (geografisk anvendelsesområde).

De vigtigste forskelle mellem de fem løsninger vedrører omfanget af udbydernes forpligtelser og EU-centrets rolle og form. Løsning A vil bestå af ikkelovgivningsmæssige, praktiske foranstaltninger, der skal forbedre forebyggelsen, opsporingen og indberetningen af seksuelt misbrug af børn online og bistand til ofre. Disse omfatter praktiske foranstaltninger til at øge gennemførelsen og effektiviteten af udbydernes frivillige foranstaltninger til opsporing og indberetning af misbrug og oprettelse af et europæisk center for forebyggelse og bistand til ofre i form af et koordinationsknudepunkt, der forvaltes af Kommissionen.

Løsning B vil skabe et eksplicit retsgrundlag for frivillig opsporing af seksuelt misbrug af børn online efterfulgt af obligatorisk indberetning og fjernelse. I forbindelse med løsning B ville EU-centret have fået til opgave at lette opsporing, indberetning og fjernelse og ville være blevet et grundlæggende element i lovgivningen og fungere som en vigtig sikkerhedsforanstaltning for tjenesteydere samt en kontrolmekanisme, der kan bidrage til at sikre en effektiv gennemførelse af forslaget. Efter at have undersøgt en række muligheder vedrørende den form, som EU-centret kunne antage, konkluderedes det i konsekvensanalysen, at behovet for uafhængighed, egne ressourcer, synlighed, personale og ekspertise til at udføre de relevante funktioner bedst kan opfyldes ved at oprette EU-centret som et decentraliseret EU-agentur. Denne konklusion blev bekræftet og styrket i forbindelse med løsning C-E, hvor der anvendes en trinvis tilgang, hvor de enkelte trin bygger videre på hinanden.

Løsning C og D vil, selv om de bygger på løsning B, pålægge udbyderne retlige forpligtelser til at opspore visse former for online seksuelt misbrug af børn på deres tjenester. Løsning C vil kræve, at udbyderne opsporer kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, dvs. kopier af materiale, der tidligere er blevet pålideligt verificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn. Løsning D vil kræve, at udbyderne ikke blot opsporer "kendt"

materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (materiale, der er bekræftet som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn), men også "nyt" materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (materiale, der potentielt udgør materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, men som (endnu) ikke er bekræftet som sådant af en myndighed).

Den valgte løsning (løsning E) bygger på løsning D og kræver, at udbyderne også opsporer grooming ud over kendt og nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.

Konsekvensanalysen konkluderede, at løsning E er den foretrukne løsning af flere grunde. Forpligtelser til at opspore seksuelt misbrug af børn online er at foretrække frem for afhængighed af udbydernes frivillige foranstaltninger (løsning A og B), ikke kun fordi disse foranstaltninger hidtil har vist sig utilstrækkelige til at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online effektivt, men også fordi kun ensartede krav, der er pålagt på EU-plan, er egnede til at nå målet om at undgå fragmentering af det digitale indre marked for tjenester. Løsning A og B blev derfor forkastet.

Omfanget af indvirkningen på et velfungerende digitalt indre marked for tjenester og på bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn online stiger gradvist i takt med de stigende forpligtelser, der vil blive pålagt i forbindelse med de enkelte løsninger. Selv om en forpligtelse til at opspore kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (løsning C), ville bidrage til at reducere recirkulationen af kendt materiale, ville en sådan forpligtelse kun have en begrænset indvirkning på målet om at forebygge misbrug og yde bistand til ofre i forbindelse med igangværende misbrug, da det materiale, der er omfattet af en sådan forpligtelse, kan have været i omløb i årevis. En forpligtelse til at opspore både kendt og nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (løsning D), vil gøre det muligt at identificere og redde ofre fra igangværende misbrug, og det vil ske på grundlag af ensartede kriterier, der er fastlagt på EU-plan, hvilket således forhindrer vedtagelsen af divergerende nationale foranstaltninger på dette område. Obligatorisk opsporing af grooming (løsning E) vil være mere vidtgående og give de største muligheder for at forebygge nært forestående misbrug og sikre lige vilkår på det digitale indre marked for tjenester.

Løsning E blev derfor anset for at være den løsning, der bedst opfylder det politiske mål på en effektiv og forholdsmæssig måde, samtidig med at der sikres proportionalitet gennem indførelse af strenge grænser og garantier, navnlig for at sikre den nødvendige rimelige balance i de grundlæggende rettigheder. Ud over de positive sociale virkninger, der er beskrevet ovenfor, forventes den foretrukne løsning at have en økonomisk indvirkning på de berørte udbydere som følge af omkostningerne knyttet til opfyldelsen af deres forpligtelser samt på de retshåndhævende myndigheder og andre kompetente nationale myndigheder som følge af det øgede antal indberetninger af potentielt seksuelt misbrug af børn online. Disse omkostninger reduceres mest muligt som følge af støtte fra EU-centret.

Oprettelsen af centret forventes også at medføre engangsomkostninger og løbende omkostninger. Kvantitative skøn over fordele og omkostninger ved de enkelte løsninger blev vurderet i konsekvensanalysen med henblik på at sammenligne dem. Den foretrukne løsning blev anset for at føre til de største samlede fordele i kraft af den deraf følgende forbedring af det digitale indre markeds funktion og reduktionen af de samfundsmæssige omkostninger, der er forbundet med seksuelt misbrug af børn online.

Hvis EU-centret skal kunne nå alle sine mål, er det af afgørende betydning, at EU-centret oprettes på samme lokalitet som dets nærmeste partner, Europol. Samarbejdet mellem EU-centret og Europol vil drage fordel af fælles lokalitet i form af forbedrede muligheder for dataudveksling og større muligheder for at skabe et videncenter for bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn ved at tiltrække specialiseret personale og/eller eksterne eksperter. Dette personale vil også få flere karrieremuligheder, uden at det er nødvendigt at skifte arbejdssted. EU-centret vil som en uafhængig enhed samtidig også få mulighed for at anvende Europols støttetjenester (HR, IT, herunder cybersikkerhed, opbygning og kommunikation). Det er mere omkostningseffektivt at dele sådanne støttetjenester, og det sikrer en mere professionel service, i stedet for det dobbeltarbejde, det ville medføre at skabe dem fra bunden til en relativt lille enhed som EU-centret.

I konsekvensanalysen blev der foretaget en detaljeret analyse af de relevante virkninger, dvs. de sociale og økonomiske virkninger og virkningerne for de grundlæggende rettigheder. Analysen har også fokus på indvirkningen på konkurrenceevnen og SMV'erne. Forordningen omfatter nogle af de foranstaltninger, der er anført i konsekvensanalysen vedrørende SMV'er. Disse omfatter navnlig behovet for, at de kompetente nationale myndigheder tager hensyn til udbyderens størrelse og finansielle og teknologiske kapacitet, når de håndhæver forordningen, herunder i forbindelse med risikovurdering, opsporingsforpligtelser og sanktioner, samt muligheden for, at SMV'er kan anmode om gratis støtte fra EU-centret til at foretage risikovurderingen.

I konsekvensanalysen blev der også taget hensyn til sammenhængen med klimalovgivningen, princippet om "ikke at gøre væsentlig skade" og princippet om "digital betjening som udgangspunkt". I konsekvensanalysen blev der også foretaget en analyse af anvendelsen af princippet "én ind, én ud", ifølge hvilket hvert lovgivningsforslag, der skaber nye byrder, bør aflaste mennesker og virksomheder for en tilsvarende eksisterende byrde på EU-plan inden for samme politikområde, samt virkningerne i forhold til FN's mål for bæredygtig udvikling, hvor SDG 5.2 (eliminering af alle former for vold mod kvinder og piger) og SDG 16.2 (mishandling, udnyttelse og menneskehandel og alle former for vold og tortur mod børn skal stoppes) er særlig relevante for denne forordning.

- **Grundlæggende rettigheder**

I henhold til chartres artikel 52, stk. 1, skal enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved chartret, være fastlagt i lovgivningen og respektere disse rettigheds og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der kun indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

Formålet med forslaget er at harmonisere de regler, der gælder for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, som er en særlig alvorlig forbrydelse²³. Forslaget forfølger som sådan et mål af almen interesse som omhandlet i chartrets artikel 52, stk. 1²⁴.

²³ Materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, er også den eneste type ulovligt indhold, hvis blotte besiddelse er ulovlig.

²⁴ Se f.eks. EU-Domstolen, Digital Rights Ireland, forenede sager C-293/12 og C-594/12, [forenede sager C-511/18, C-512/18 og C-520/18](#), præmis 42.

Desuden har forslaget til formål at beskytte andres rettigheder, nemlig børns rettigheder. Det vedrører navnlig deres grundlæggende ret til menneskelig værdighed og til respekt for menneskets integritet, forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling samt barnets rettigheder²⁵. I forslaget tages hensyn til, at barnets tarv skal komme i første række i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner. Desuden kan de former for seksuelt misbrug af børn, der her er tale om — navnlig udveksling af fotos eller videoer, der viser et sådant misbrug — også påvirke børns ret til respekt for privatliv og familieliv og til beskyttelse af personoplysninger²⁶. I forbindelse med bekæmpelse af strafbare handlinger mod mindreårige har EU-Domstolen bemærket, at der — i det mindste for nogle af de nævnte grundlæggende rettigheders vedkommende — kan påhvile de relevante offentlige myndigheder, herunder EU-lovgiver, positive forpligtelser til at træffe retlige foranstaltninger til beskyttelse af de pågældende rettigheder²⁷.

Samtidig berører de foranstaltninger, der er indeholdt i forslaget, for det første udøvelsen af de **grundlæggende rettigheder for brugerne** af de omhandlede tjenester. Disse rettigheder omfatter navnlig de grundlæggende rettigheder til respekt for privatlivets fred (herunder kommunikationshemmelighed, som en del af den bredere ret til respekt for privatliv og familieliv), til beskyttelse af personoplysninger og til ytrings- og informationsfrihed²⁸. Selv om disse rettigheder er af stor betydning, er ingen af disse rettigheder absolutte, og de skal ses i sammenhæng med deres funktion i samfundet²⁹. Som anført ovenfor giver chartrets artikel 52, stk. 1, mulighed for at begrænse udøvelsen af disse rettigheder på de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse.

Desuden er der hensynet til **friheden til at oprette og drive egen virksomhed** for de udbydere, der er omfattet af forslaget³⁰. Generelt er denne grundlæggende rettighed til hinder for, at de erhvervsdrivende pålægges uforholdsmæssigt store byrder. Det omfatter friheden til at vælge, hvem man ønsker at gøre forretninger med, og aftalefriheden. Denne ret er imidlertid heller ikke en absolut rettighed, men kan undergives en række indgreb, der kan sætte begrænsninger for udøvelsen af erhvervsvirksomhed i offentlighedens interesse³¹. Forslaget sigter derfor mod at nå ovennævnte mål af almen interesse og beskytte børns grundlæggende rettigheder, samtidig med at proportionalitetsprincippet sikres, og der sikres en rimelig balance mellem alle involverede parter grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå indeholder forslaget en række begrænsninger og garantier, som er forskellige alt efter arten og niveauet af den begrænsning, der pålægges udøvelsen af de pågældende grundlæggende rettigheder.

Kravet om opsporing af seksuelt misbrug af børn online på både "offentlige" og "private" tjenester, herunder interpersonelle kommunikationstjenester, resulterer navnlig i forskellige grader af indgriben i brugernes grundlæggende rettigheder. For så vidt angår materiale, der er tilgængeligt for offentligheden, er indvirkningen, selv om der er tale om et indgreb, generelt mindre, navnlig for retten til privatlivets fred, i betragtning af disse tjenesters rolle som

²⁵ Henholdsvis artikel 1, 3, 4 og 24 i [chartret](#).

²⁶ Henholdsvis artikel 7 og 8 i [chartret](#).

²⁷ Se især Domstolen, [La Quadrature du Net](#), forenede sager C-511/18, C-512/18 og C-520/18, præmis 126.

²⁸ Henholdsvis artikel 7, 8 og 11 i [chartret](#).

²⁹ Se f.eks. Domstolen, [forenede sager C-511/18, C-512/18 og C-520/18](#), præmis 120.

³⁰ Artikel 16 i [chartret](#).

³¹ Se f.eks. Domstolen, [Sky Österreich, sag C-283/11](#), præmis 45-46.

"virtuelle offentlige rum" for ytringer og økonomiske transaktioner. Indvirkningen på retten til privatlivets fred i forbindelse med privat kommunikation er større.

Desuden kan den potentielle eller faktiske fjernelse af brugernes materiale, navnlig fejlagtig fjernelse (ud fra den fejlagtige antagelse, at det er materiale, der viser seksuelt misbrug af børn), potentielt have en betydelig indvirkning på brugernes grundlæggende rettigheder, navnlig ytrings- og informationsfriheden. Samtidig kan materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online, og som ikke opspores og fjernes, have en betydelig negativ indvirkning på børns ovennævnte grundlæggende rettigheder og resulterer i varige skader for børn og samfundet som helhed. Andre faktorer, der skal tages i betragtning i denne forbindelse, er karakteren af det pågældende brugermateriale (tekst, fotos, videoer), nøjagtigheden af den pågældende teknologi samt den "absolutte" karakter af forbuddet mod udveksling af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (som i princippet ikke er omfattet af undtagelser og ikke er kontekstafhængigt).

Som følge af de foranstaltninger, der forpligter udbyderne til at opspore og indberette kendt og nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, vil forslaget have en betydelig positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder for ofre, hvis billeder cirkulerer på internettet, navnlig på deres ret til respekt for privatliv og familieliv, ret til beskyttelse af personoplysninger og ret til personlig integritet.

Disse foranstaltninger vil i væsentlig grad mindske kränkelsen af ofres rettigheder i forbindelse med udbredelsen af materiale, der viser et sådant misbrug. Disse forpligtelser, navnlig kravet om at opspore nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og "grooming", vil resultere i identifikation af nye ofre og skabe mulighed for at redde dem ud af kränkernes misbrug, hvilket vil have en betydelig positiv indvirkning på deres rettigheder og samfundet som helhed. Tilvejebringelsen af et klart retsgrundlag for obligatorisk opsporing og indberetning af "grooming" vil også have en positiv indvirkning på disse rettigheder. En øget og mere effektiv forebyggelsesindsats vil også nedbringe forekomsten af børn og støtte børns rettigheder ved at forhindre, at de bliver ofre. Foranstaltninger til at hjælpe ofre med at fjerne billeder og videoer af dem vil sikre deres ret til beskyttelse af privatliv og familieliv (privatlivets fred) og af personoplysninger.

Som nævnt vil indførelsen af forpligtelser for udbyderne påvirke deres frihed til at oprette og drive egen virksomhed, hvilket i princippet kan begrundes i det forfulgte formål, også henset til den rolle, som deres tjenesteydelser spiller i misbruget. Indvirkningen på udbydernes rettigheder skal dog begrænses mest muligt for at sikre, at den ikke går ud over, hvad der er strengt nødvendigt. Dette vil f.eks. blive sikret ved at yde visse former for støtte til udbydere i forbindelse med gennemførelsen af de pålagte forpligtelser, herunder adgang til pålidelige indikatorer for seksuelt misbrug af børn online, som giver mulighed for at anvende pålidelige automatiserede opsporingsteknologier, og til gratis automatiserede opsporingsteknologier, der mindsker deres byrde. Udbyderne er desuden underlagt et enkelt sæt klare og ensartede regler.

Behandlingen af brugernes personoplysninger med henblik på at opspore, indberette og fjerne seksuelt misbrug af børn online har en betydelig indvirkning på brugernes rettigheder og kan kun begrundes i betydningen af at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online. Det kan i princippet derfor ikke overlades til udbyderne at beslutte, om de vil udøve disse aktiviteter, da det er lovgiveren, der beslutter dette. Alle forpligtelser skal dog være stærkt målrettede, både hvad angår deres personelle og materielle anvendelsesområde, og være

ledsaget af passende garantier, således at de ikke berører rettighedernes væsentlige indhold, og de skal være forholdsmæssige. I dette forslag fastsættes derfor regler, der afspejler disse krav, idet der fastsættes grænser og garantier, der differentieres afhængigt af den potentielle indvirkning på de grundlæggende rettigheder, og som generelt øges afhængigt af de pågældende typer tjenester, og af om foranstaltningerne har til formål at opspore udbredelsen af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, udbredelsen af nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn ("grooming").

Som nævnt vil opsporing af "grooming" have en positiv indvirkning på potentielle ofres grundlæggende rettigheder, navnlig ved at bidrage til forebyggelse af misbrug, og hvis der træffes hurtige foranstaltninger, kan opsporingen endda forhindre, at et barn lider skade. Opsporingsprocessen er generelt samtidig den mest indgribende for brugerne (sammenlignet med opsporingen af udbredelsen af kendt og nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn), da den indebærer automatisk scanning af tekster i interpersonel kommunikation. Det er i denne forbindelse vigtigt at huske på, at en sådan scanning ofte er den eneste mulige måde at opspore den på, og at den anvendte teknologi ikke "forstår" kommunikationens indhold, men snarere søger kendte, forudidentificerede mønstre, der indikerer potentiel grooming. Opsporingsteknologier har også allerede en høj grad af nøjagtighed³², selv om menneskeligt tilsyn og menneskelig gennemgang fortsat er påkrævet, og indikatorerne for "grooming" bliver stadig mere pålidelige med tiden, efterhånden som algoritmerne lærer.

Det pågældende indgreb er dog fortsat yderst følsomt. Selv om der allerede er indført solide grænser og garantier for opsporing af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, er de derfor mere restriktive for nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og navnlig for opsporing af "grooming". Disse omfatter tilpassede kriterier for pålæggelsen af opsporingspåbud, en mere begrænset anvendelsesperiode for disse påbud og skærpede indberetningskrav i den pågældende periode. Forslaget indeholder desuden også stærke tilsynsmekanismer, som omfatter krav vedrørende uafhængigheden af og beføjelserne for de nationale myndigheder, der har til opgave at udstede påbud og føre tilsyn med efterkommelsen heraf, samt en bistands- og rådgivningsrolle for EU-centret. EU-centret bidrager også, ikke blot ved at stille nøjagtige og pålidelige indikatorer, men også egnede teknologier til rådighed for udbydere, og ved at vurdere udbyderes indberetninger om potentielt seksuelt misbrug af børn online. På denne måde gør forslaget det lettere for EU-centret at minimere risikoen for fejlagtig opsporing og indberetning. Desuden træffes der forskellige foranstaltninger for at sikre effektiv klageadgang for både udbydere og brugere.

Selv om den nyligt indførte beføjelse til at udstede påbud om fjernelse af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, er af en anden karakter og generelt er mindre indgribende, påvirker den helt sikkert også de grundlæggende rettigheder, navnlig de berørte brugeres rettigheder vedrørende ytrings- og informationsfrihed. Også i denne henseende er der fastsat grænser og garantier, der spænder fra fastsættelse af klare og standardiserede regler til sikring af klageadgang og garanti for de udstedende myndigheders uafhængighed til gennemsigtighed og effektivt tilsyn.

³² Microsoft rapporterer f.eks., at nøjagtigheden af Microsofts groomingopsporingsværktøj er 88 %, hvilket betyder, at 12 ud af 100 samtaler, der er markeret som mulig kriminel hvervning af børn, kan udelukkes efter gennemgang og ikke vil blive indberettet til de retshåndhævende myndigheder, se bilag 8 til konsekvensanalysen.

Alle henvisninger i den foreslåede forordning til grundlæggende rettigheder skal forstås således, at de udelukkende henviser til de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i EU-retten, dvs. de rettigheder, der er nedfældet i chartret, og de rettigheder, der anerkendes som generelle principper i EU-retten³³.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De budgetmæssige virkninger af forslaget vil blive dækket af de bevillinger, der er afsat i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-27 under finansieringsrammen for Fonden for Intern Sikkerhed som beskrevet i den finansieringsoversigt, der ledsager dette forslag til forordning, i det omfang det falder inden for de nuværende finansielle overslag. Disse virkninger kræver også omprogrammering af udgiftsområde 7 i de finansielle overslag.

Finansieringsoversigten, der er knyttet som bilag til dette forslag til forordning, dækker forordningens budgetmæssige virkninger.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Programmet for overvågning af output, resultater og virkninger af den foreslåede forordning er anført i artikel 83 og beskrevet nærmere i konsekvensanalysen. I programmet fastlægges forskellige indikatorer, der skal anvendes til at overvåge opfyldelsen af de operationelle mål og gennemførelsen af forordningen.

Kommissionen vil foretage en evaluering og forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest fem år efter forordningens ikrafttræden og derefter hvert sjette år. På grundlag af resultaterne fra denne rapport, navnlig vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er huller i forordningen, som er relevante i praksis, og under hensyntagen til den teknologiske udvikling vil Kommissionen vurdere behovet for at tilpasse forordningens anvendelsesområde. Kommissionen vil om nødvendigt fremsætte forslag om tilpasning af forordningen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Den foreslåede forordning består af to hovedelementer: For det første pålægges udbyderne forpligtelser med hensyn til opsporing, indberetning, fjernelse og spærring af kendt og nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, samt hvervning af børn, uanset hvilken teknologi der anvendes i onlineudvekslingerne, og for det andet oprettes EU-centret for seksuelt misbrug af børn som et decentraliseret agentur med henblik på gennemførelsen af den nye forordning.

Kapitel I indeholder almindelige bestemmelser, herunder om forordningens genstand og anvendelsesområde (artikel 1) og definitionerne af de vigtigste begreber, der anvendes i forordningen (artikel 2). Henvisningen til "materiale, der viser seksuelt misbrug af børn"

³³ Se artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

bygger på de relevante udtryk som defineret i direktivet om seksuelt misbrug af børn, nemlig børnepornografi og pornografisk optræden, og omfatter alt det materiale, der er omfattet heraf, for så vidt som sådant materiale kan udbredes via de pågældende tjenester (i praksis typisk i form af video og billeder). Definitionen er i overensstemmelse med definitionen i den midlertidige forordning. Det samme gælder definitionen af "hvervning af børn" og "seksuelt misbrug af børn online". Med hensyn til definitionen af en række andre begreber bygger forslaget på definitioner i andre EU-retsakter eller -forslag, navnlig den europæiske kodeks for elektronisk kommunikation (EECC)³⁴ og forslaget til retsакten om digitale tjenester.

I **kapitel II** fastsættes ensartede forpligtelser, der gælder for alle udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester, som tilbyder sådanne tjenester på EU's digitale indre marked, til at foretage en vurdering af risikoen for misbrug af deres tjenester til udbredelse af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller til hvervning af børn (tilsammen defineret som "seksuelt misbrug af børn online"). Det omfatter også målrettede forpligtelser for visse udbydere til at opspore et sådant misbrug, indberette det via EU-centret, fjerne eller deaktivere adgangen til eller spærre for materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online, når det bliver påbudt.

I afdeling 1 indføres førnævnte risikovurderingsforpligtelser for udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester (artikel 3). Der indføres også krav om, at udbyderne træffer skræddersyede og forholdsmæssige foranstaltninger for at afbøde de identificerede risici (artikel 4) og aflægger rapport om resultatet af risikovurderingen og om de afbødende foranstaltninger, der er truffet, til de koordinerende myndigheder udpeget af medlemsstaterne (artikel 5). Endelig pålægges softwareapplikationsbutikker målrettede forpligtelser til at vurdere, om en applikation, som de formidler, risikerer at blive anvendt til hvervning, og i så fald hvis risikoen er betydelig, til at træffe rimelige foranstaltninger til at identificere børnebrugere og forhindre dem i at få adgang hertil (artikel 6).

I afdeling 2 tillægges koordinerende myndigheder, der gennem en risikovurdering eller på anden måde har fået kendskab til dokumentation for, at der er en betydelig risiko for, at en specifik hostingtjeneste eller interpersonel kommunikationstjeneste bliver udnyttet med henblik på seksuelt misbrug af børn online, beføjelse til at anmode den kompetente retslige eller uafhængige administrative myndighed om at udstede et påbud, der forpligter den pågældende udbyder til at opspore den pågældende type seksuelle misbrug af børn online på den relevante tjeneste (artikel 7 og 8). Den indeholder en række supplerende foranstaltninger, f.eks. foranstaltninger, der sikrer, at udbydere har ret til at anfægte modtagne påbud (artikel 9). Der fastsættes ligeledes krav og garantier, som skal sikre, at opsporingen sker effektivt og samtidig på en afbalanceret og forholdsmæssig måde (artikel 10). Endelig tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage retningslinjer for anvendelsen af artikel 7-10 (artikel 11).

I afdeling 3 forpligtes udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester, der — uanset hvordan — har fået kendskab til ethvert tilfælde af potentielt seksuelt misbrug af børn online på de tjenester, de udbyder i Unionen, til straks at indberette det til EU-centret (artikel 12), og de krav, som den relevante indberetning skal opfylde, præciseres (artikel 13).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2018/1972](#) af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation.

I afdeling 4 tillægges de koordinerende myndigheder beføjelse til at anmode den kompetente retslige eller uafhængige administrative myndighed om at udstede et påbud, der forpligter en hostingtjenesteyder til at fjerne materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, på sine tjenester eller til at deaktivere adgangen hertil i alle medlemsstater, og de krav, som påbuddet skal opfylde, præciseres (artikel 14). Hvis udbydere opsporer seksuelt misbrug af børn online, er de i henhold til EU-retten ikke forpligtet til at fjerne sådant materiale. I betragtning af den åbenlyst ulovlige karakter af det meste seksuelle misbrug af børn online og risikoen for at miste den ansvarsfritagelse, som er fastsat i direktivet om elektronisk handel og forslaget til retsakt om digitale tjenester, vil udbydere ikke desto mindre regelmæssigt vælge at fjerne det (eller deaktivere adgangen hertil). Hvis en udbyder ikke af egen drift fjerner materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online, kan de koordinerende myndigheder pålægge fjernelse ved at udstede et påbud herom. I henhold til artiklen skal udbydere af hostingtjenester, der har modtaget et sådant påbud, underrette den bruger, der har leveret materialet, med forbehold af undtagelser for at undgå indgreb i aktiviteter til forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn. Andre foranstaltninger såsom klageadgang er også reguleret (artikel 15). Reglerne i denne afdeling er inspireret af reglerne i forordningen om terrorrelateret onlineindhold (forordning 2021/784).

I afdeling 5 tillægges de koordinerende myndigheder beføjelse til at anmode den kompetente retslige eller uafhængige administrative myndighed om at udstede et påbud, der forpligter en udbyder af internetadgangstjenester til at deaktivere adgangen til internetadresser (URL'er) med specifikt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og som ikke med rimelighed kan fjernes ved kilden (artikel 16 og 17). Artikel 18 sikrer bl.a., at udbydere, der har modtaget et sådant påbud om spærring, har ret til at anfægte det, og at brugernes klageadgang også sikres, herunder gennem anmodninger om de koordinerende myndigheders fornyede vurdering. I disse artikler og i bestemmelserne om pålidelig identifikation af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (artikel 36), og datakvalitet (artikel 46) fastsættes betingelser og garantier for sådanne påbud, og det sikres, at de er effektive, afbalancerede og forholdsmæssige.

I afdeling 6 fastsættes en ansvarsfritagelse for lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn for udbydere af relevante informationssamfundstjenester, der udfører aktiviteter for at overholde denne forordning (artikel 19). Dette har primært til formål at undgå risikoen for ansvarspådragelse i henhold til national strafferet for adfærd, der kræves i henhold til denne forordning.

I afdeling 6 indføres ligeledes særlige rettigheder for ofre, hvor billeder og videoer af ofre af seksuelt misbrug kan cirkulere online længe efter, at det fysiske misbrug er ophørt. I artikel 20 sikres ofre for seksuelt misbrug af børn ret til at modtage oplysninger om indberetninger af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af dem, fra EU-centret via den koordinerende myndighed på deres bopælssted. I artikel 21 fastsættes ofrenes ret til at søge bistand fra de pågældende udbydere af hostingtjenester eller via den koordinerende myndighed på deres bopælssted støtte fra EU-centret, når de ønsker at få fjernet eller deaktiveret adgangen til sådant materiale.

Denne afdeling indeholder også en udtømmende liste over de formål, hvortil udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester skal opbevare indholdsdata og andre data, der behandles i forbindelse med de foranstaltninger, som træffes for at overholde denne forordning, og de personoplysninger, der genereres ved en sådan behandling, med en

række sikkerhedsforanstaltninger og garantier, herunder en maksimal opbevaringsperiode på 12 måneder (artikel 22).

Endelig fastsættes en forpligtelse for udbydere af relevante informationssamfundstjenester til at oprette et fælles kontaktpunkt for at lette den direkte kommunikation med de relevante offentlige myndigheder (artikel 23) samt forpligtelsen for sådanne udbydere, der ikke er etableret i en medlemsstat, men som tilbyder deres tjenester i EU, til at udpege en retlig repræsentant i EU for at lette håndhævelsen (artikel 24).

Kapitel III indeholder bestemmelser vedrørende gennemførelsen og håndhævelsen af nærværende forordning. Afdeling 1 indeholder bestemmelser vedrørende nationale kompetente myndigheder, navnlig koordinerende myndigheder, som er de primære nationale myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne med henblik på en ensartet anvendelse af denne forordning (artikel 25). Koordinerende myndigheder skal ligesom andre udpegede kompetente myndigheder være uafhængige i alle henseender som en domstol og udføre deres opgaver upartisk, gennemsigtigt og rettidigt (artikel 26).

I afdeling 2 tillægges koordinerende myndigheder særlige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser i forhold til udbydere af relevante informationssamfundstjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget de koordinerende myndigheder (artikel 27-30). Disse bestemmelser er primært inspireret af bestemmelserne i forslaget til retsакten om digitale tjenester. I denne afdeling tillægges ligeledes beføjelse til at overvåge overholdelsen af denne forordning ved søgninger i materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (artikel 31), og til at fremsende meddelelser til udbydere af hostingtjenester for at gøre dem opmærksom på tilstedeværelsen på deres tjenester af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (artikel 32).

Afdeling 3 indeholder yderligere bestemmelser om håndhævelse og sanktioner ved at fastslå, at medlemsstater, hvor udbyderen af relevante informationssamfundstjenester (eller dennes retlige repræsentant) har sit hovedforretningssted, har kompetence til at anvende og håndhæve denne forordning (artikel 33). Den sikrer også, at de koordinerende myndigheder kan modtage klager over sådanne udbydere vedrørende påståede overtrædelser af deres forpligtelser i henhold til denne forordning (artikel 34). Medlemsstaterne skal desuden fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af disse forpligtelser (artikel 35).

Afdeling 4 indeholder bestemmelser om samarbejde mellem koordinerende myndigheder på EU-plan. Der fastsættes regler for vurdering af materiale eller samtaler med henblik på at bekræfte, at der er tale om seksuelt misbrug af børn online, hvilket er en opgave forbeholdt de koordinerende myndigheder, andre uafhængige nationale administrative myndigheder eller nationale domstole, samt for indsendelsen af resultaterne heraf til EU-centret med henblik på generering af indikatorer eller, hvis der er tale om internetadresser, opførelse på den relevante liste (artikel 36). Den indeholder også regler for grænseoverskridende samarbejde mellem koordinerende myndigheder (artikel 37) og giver mulighed for, at de foretager fælles undersøgelser, hvor det er relevant med støtte fra EU-centret (artikel 38). Disse bestemmelser er også inspireret af forslaget til retsакten om digitale tjenester. Endelig indeholder denne afdeling generelle regler om samarbejde på EU-plan og om et pålideligt og sikkert informationsudvekslingssystem til støtte for kommunikationen mellem de relevante parter (artikel 39).

Kapitel IV vedrører EU-centret. Dets bestemmelser er baseret på Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles tilgang til decentraliserede agenturer.

Afdeling 1 indeholder bestemmelser om EU-centret for seksuelt misbrug af børn (EU-centret) som et decentraliseret EU-center (artikel 40) og om regulering af EU-centrets retlige status og hjemsted (artikel 41 og 42). Hvis centret skal kunne nå alle sine mål, er det af afgørende betydning, at EU-centret oprettes på samme lokalitet som dets nærmeste partner, Europol. Samarbejdet mellem EU-centret og Europol vil drage fordel af have samme lokalitet i form af forbedrede muligheder for dataudveksling og større muligheder for at skabe et videncenter for seksuelt misbrug af børn ved at tiltrække specialiseret personale og/eller eksterne eksperter. Dette personale vil også få flere karrieremuligheder, uden at det er nødvendigt at skifte arbejdssted. EU-centret vil som en uafhængig enhed samtidig også få mulighed for at anvende Europol's støttetjenester (HR og IT, herunder cybersikkerhed og kommunikation). Det er mere omkostningseffektivt at dele sådanne støttetjenester, og det sikrer en mere professionel service, i stedet for det dobbeltarbejde, det ville medføre at skabe dem fra bunden til en relativt lille enhed som EU-centret.

I afdeling 2 præciseres EU-centrets opgaver i henhold til denne forordning. Disse omfatter støtte til koordinerende myndigheder, lettelse af risikovurderingsprocessen, opsporing, indberetning, fjernelse og spærring samt fremme af genereringen og udvekslingen af viden og ekspertise (artikel 43). EU-centret har mandat til at oprette og vedligeholde databaser over indikatorer for seksuelt misbrug af børn online (artikel 44) og indberetninger (artikel 45) og til at give relevante parter adgang til databaser med indikatorer efter behov under overholdelse af de fastsatte betingelser og garantier (artikel 46). I denne afdeling tillægges Kommissionen ligeledes beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der supplerer denne forordning i forbindelse med disse databaser (artikel 47).

Derudover præciseres det i denne afdeling, at det er hensigten, at EU-centret skal fungere som en særlig indberetningskanal for hele EU, der modtager indberetninger om potentielt seksuelt misbrug af børn online fra alle udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester udstedt i henhold til denne forordning, vurderer indberetningerne for at fastslå, om de er åbenbart grundløse, og videresender de indberetninger, der ikke er åbenbart grundløse, til Europol og medlemsstaternes kompetente retshåndhavende myndigheder (artikel 48). Endelig fastsættes det i denne afdeling, at EU-centret for at lette overvågningen af overholdelsen af denne forordning under visse omstændigheder kan foretage onlinesøgninger efter materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller informere de berørte udbydere af hostingtjenester om sådant materiale med anmodning om, at de overvejer at fjerne eller deaktivere adgangen hertil frivilligt (artikel 49). EU-centret har også mandat til at stille relevante teknologier til rådighed til udførelse af opsporingspåbud og til at fungere som et informations- og ekspertisecenter, der indsamler oplysninger, gennemfører og støtter forskning og informationsudveksling på området seksuelt misbrug af børn online (artikel 50).

Afdeling 3 indeholder bestemmelser om EU-centrets behandling af personoplysninger med henblik på denne forordning i overensstemmelse med de regler om behandling af sådanne oplysninger, der er fastsat i denne forordning og i andre EU-retsakter på dette område (artikel 51).

I afdeling 4 fastlægges samarbejdskanaler, der forbinder EU-centret med de koordinerende myndigheder gennem udpegelse af nationale kontaktpersoner (artikel 52), med Europol

(artikel 53) og med mulige partnerorganisationer såsom INHOPE-netværket af hotlines til indberetning af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (artikel 54).

I afdeling 5 fastlægges EU-centrets forvaltnings- og ledelsesstruktur (artikel 55), herunder bestyrelsens sammensætning, struktur, opgaver, mødehyppighed og afstemningsregler (artikel 56-60), forretningsudvalgets sammensætning, udnævnelsesprocedure, opgaver og afstemningsregler (artikel 61-63) samt udnævnelsesproceduren for den administrerende direktør samt dennes opgaver (artikel 64 og 65). I lyset af den tekniske karakter og den hurtige udvikling af de teknologier, der anvendes af udbydere af relevante informationssamfundstjenester, og for at støtte EU-centrets inddragelse i overvågningen og gennemførelsen af denne forordning i denne henseende nedsættes der i denne afdeling et teknologiudvalg under EU-centret bestående af tekniske eksperter med en rådgivende funktion (artikel 66).

Afdeling 6 omhandler budgettets opstilling og struktur (artikel 67), de finansielle bestemmelser, der gælder for EU-centret (artikel 68), reglerne for opstilling, gennemførelse og kontrol af EU-centrets budget (artikel 69) samt regnskabsaflæggelse og decharge (artikel 70).

Afdeling 7 og 8 indeholder afsluttende bestemmelser om sammensætningen af og status for EU-centrets personale, sprogordninger, gennemsigtighed og kommunikation vedrørende centrets aktiviteter, foranstaltninger til bekæmpelse af svig, ansvar i og uden for kontraktforhold, muligheden for administrative undersøgelser, hjemstedsaftale og driftsbetingelser samt påbegyndelse af EU-centrets aktiviteter (artikel 71-82).

I **kapitel V** fastsættes forpligtelser vedrørende dataindsamling og gennemsigtighedsrapportering. EU-centret, de koordinerende myndigheder og udbydere af hostingtjenester, interpersonelle kommunikationstjenester og internetadgangstjenester pålægges at indsamle aggregerede data vedrørende deres aktiviteter i henhold til denne forordning og at stille de relevante oplysninger til rådighed for EU-centret (artikel 83) og aflægge årlig rapport om deres aktiviteter til offentligheden og Kommissionen (artikel 84).

Kapitel VI indeholder forordningens afsluttende bestemmelser. De vedrører den periodiske evaluering af denne forordning og af EU-centrets aktiviteter (artikel 85), vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med henholdsvis artikel 290 og 291 i TEUF (artikel 86 og 87), til ophævelsen af den midlertidige forordning (forordning 2021/1232) (artikel 88) og endelig til denne forordnings ikrafttræden og anvendelse (artikel 89).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, og

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³⁵,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³⁷

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Informationssamfundstjenester er blevet meget vigtige som kommunikations- og udtryksmidler og for indsamlingen af oplysninger og mange andre aspekter af tilværelsen i dag, bl.a. for børn, men også for gerningsmænd, der misbruger børn seksuelt. Sådanne lovovertrædelser, der er underlagt minimumsregler på EU-plan, er meget alvorlige strafbare handlinger, der skal forebygges og bekæmpes effektivt for at beskytte børns rettigheder og velfærd, jf. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), og for at beskytte samfundet som helhed. Brugere af sådanne tjenester, der udbydes i Unionen, bør kunne stole på, at de pågældende tjenester kan anvendes sikkert, navnlig af børn.
- (2) I betragtning af den centrale betydning af relevante informationssamfundstjenester kan disse mål kun nås ved at sikre, at udbydere, der tilbyder sådanne tjenester i Unionen, optræder ansvarligt og træffer rimelige foranstaltninger til at minimere risikoen for, at deres tjenester udnyttes med henblik på seksuelt misbrug af børn, idet disse udbydere ofte er de eneste, der kan forebygge og bekæmpe et sådant misbrug. De foranstaltninger, der træffes, bør være målrettede, omhyggeligt afbalancerede og stå i rimeligt forhold til lovovertrædelserne, for at undgå unødige negative konsekvenser for dem, der bruger tjenesterne til lovlige formål, navnlig for udøvelsen af deres grundlæggende rettigheder, der er beskyttet i henhold til EU-retten, dvs. de

³⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

rettigheder, der er nedfældet i chartret og anerkendt som generelle principper i EU-retten, og for at undgå at pålægge tjenesteudbydere urimelige byrder.

- (3) Medlemsstaterne indfører eller overvejer i stigende grad at indføre national lovgivning for at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online, navnlig ved at pålægge udbydere af relevante informationssamfundstjenester en række krav. I lyset af internettets og den pågældende tjenestes iboende grænseoverskridende karakter har disse forskellige nationale lovgivninger en direkte negativ indvirkning på det indre marked. For at øge retssikkerheden, fjerne de hindringer, som sådanne nationale lovgivninger medfører for leveringen af tjenesterne, og sikre lige vilkår på det indre marked bør de nødvendige harmoniserede krav fastsættes på EU-plan.
- (4) Denne forordning bør derfor bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte klare, ensartede og afbalancerede regler for forebyggelsen og bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn på en måde, der er effektiv og respekterer alle berørte parter grundlæggende rettigheder. I betragtning af de pågældende tjenesters hurtigt skiftende karakter og de teknologier, der anvendes til at levere dem, bør disse regler fastsættes på en teknologineutral og fremtidssikret måde for ikke at hæmme innovation.
- (5) For at nå målene i denne forordning bør den gælde for udbydere af tjenester, der kan blive misbrugt med henblik på seksuelt misbrug af børn online. Da disse tjenester i stigende grad misbruges til dette formål, bør de omfatte offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester såsom meddelelsetjenester og webbaserede e-mailtjenester, hvis disse tjenester er offentligt tilgængelige. Da tjenester, der blot muliggør direkte interpersonel og interaktiv informationsudveksling som en mindre støttefunktion, der er tæt knyttet til en anden tjeneste, f.eks. chat og lignende funktioner som led i spil, billeddeling og videohosting, ligeledes kan blive misbrugt, bør de også være omfattet af denne forordning. I betragtning af de iboende forskelle mellem de forskellige relevante informationssamfundstjenester, der er omfattet af denne forordning, og de dermed forbundne varierende risici for, at disse tjenester udnyttes med henblik på seksuelt misbrug af børn online, og de berørte udbyderes varierende evne til at forebygge og bekæmpe et sådant misbrug, bør de forpligtelser, der pålægges udbydere af disse tjenester, differentieres på en passende måde.
- (6) Seksuelt misbrug af børn online indebærer ofte misbrug af informationssamfundstjenester, der udbydes i Unionen af udbydere, som er etableret i tredjelande. For at sikre, at de regler, der er fastsat i denne forordning, er effektive, og sikre lige vilkår på det indre marked bør disse regler finde anvendelse på alle udbydere, uanset etableringssted eller bopæl, der leverer tjenesteydelser i Unionen, hvis de har en væsentlig tilknytning til Unionen.
- (7) Denne forordning bør ikke berøre reglerne i andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93³⁸, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF³⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁴⁰ *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af*

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og ændring af direktiv 2000/31/EF (EUT L).

direktiv 2000/31/EF], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU⁴¹, , Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets⁴² og Rådets direktiv 2002/58/EF⁴³.

- (8) Denne forordning bør betragtes som *lex specialis* i forhold til den generelle ramme, der er fastsat i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*, som fastsætter harmoniserede regler for levering af visse informationssamfundstjenester i det indre marked. Reglerne i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]* finder anvendelse på spørgsmål, der ikke eller ikke fuldt ud behandles i denne forordning.
- (9) I henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF kan medlemsstaterne vedtage retsfor skrifter med henblik på at indskrænke rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, der omhandles i visse specifikke bestemmelser i nævnte direktiv vedrørende kommunikationshemmelighed, hvis en sådan begrænsning er en nødvendig, passende og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund, bl.a. for at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge strafbare handlinger, forudsat at visse betingelser er opfyldt, herunder overholdelse af chartret. Ved analog anvendelse af kravene i nævnte bestemmelse bør nærværende forordning begrænse udøvelsen af de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1 og 3, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, i det omfang det er strengt nødvendigt for at efterkomme påbud om opsporing udstedt i overensstemmelse med denne forordning med henblik på at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online.
- (10) Af hensyn til klarhed og sammenhæng bør definitionerne i denne forordning, når dette er muligt og hensigtsmæssigt, baseres på og bringes i overensstemmelse med de relevante definitioner i andre EU-retsakter såsom forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*.
- (11) En væsentlig tilknytning til Unionen anses for at eksistere, hvis udbyderen af de relevante informationssamfundstjenester er etableret i Unionen, eller hvis dette ikke er tilfældet, der er betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller målrettede aktiviteter mod en eller flere medlemsstater. Måltretningen af aktiviteter mod en eller flere medlemsstater bør bestemmes på baggrund af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer såsom anvendelse af et sprog eller en valuta, der normalt benyttes i den pågældende medlemsstat, eller muligheden for at bestille produkter og tjenester fra den pågældende medlemsstat eller bruge et nationalt topdomæne. Måltretningen af aktiviteter mod en medlemsstat kan også udledes af, at en softwareapplikation er tilgængelig i den pågældende nationale softwareapplikationsbutik, at der annonceres lokalt eller på en medlemsstats sprog, eller at kunderelationer håndteres, f.eks. at

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

kundeservicen varetages på det sprog, der normalt tales i denne medlemsstat. Det må også antages, at der er en væsentlig tilknytning, hvis en tjenesteyder retter sin virksomhed mod en eller flere medlemsstater, jf. artikel 17, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012⁴⁴. Den blotte tekniske adgang til et websted fra Unionen bør ikke i sig selv anses for at udgøre en væsentlig tilknytning til Unionen.

- (12) Af hensyn til konsekvens og teknologisk neutralitet bør begrebet "materiale, der viser seksuelt misbrug af børn" i denne forordning defineres som enhver form for materiale, der viser børnepornografi eller pornografisk optræden som defineret i direktiv 2011/93/EU, og som kan udbredes via hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester. På nuværende tidspunkt består sådant materiale typisk af billeder eller videoer, men det kan dog ikke udelukkes, at det antager andre former, navnlig i lyset af den fremtidige teknologiske udvikling.
- (13) Udtrykket "seksuelt misbrug af børn online" bør ikke kun omfatte udbredelse af materiale, der allerede er blevet opsporet og bekræftet som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn ("kendt" materiale), men også materiale, der ikke er blevet opsporet tidligere, og som sandsynligvis udgør materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, som endnu ikke er blevet bekræftet som sådant ("nyt" materiale), samt aktiviteter, der udgør hvervning af børn ("grooming"). Dette er nødvendigt ikke blot for at håndtere tidligere misbrug, reviktimisering og krænkelse af ofres rettigheder såsom retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, men også for at imødegå nyligt, igangværende og nært forestående misbrug for at forhindre det så meget som muligt, for at beskytte børn effektivt og øge sandsynligheden for at redde ofre og standse gerningsmændene.
- (14) Med henblik på at minimere risikoen for, at deres tjenester misbruges til udbredelse af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller til hvervning af børn, bør udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester vurdere en sådan risiko for hver af de tjenester, som de udbyder i Unionen. Som rettesnor for deres risikovurdering bør der fremlægges en ikkeudtømmende liste over elementer, der skal tages i betragtning. For at gøre det muligt for udbyderne at tage fuldt ud hensyn til de særlige karakteristika ved de tjenester, de udbyder, bør de kunne tage yderligere elementer i betragtning, hvis det er relevant. Da risiciene udvikler sig over tid, f.eks. i forbindelse med den teknologiske udvikling og den måde, hvorpå de pågældende tjenester udbydes og anvendes, er det hensigtsmæssigt at sikre, at risikovurderingen ajourføres regelmæssigt, og når det er nødvendigt af særlige årsager.
- (15) Nogle af udbyderne af relevante informationssamfundstjenester, der er omfattet af denne forordning, kan også være underlagt en forpligtelse til at foretage en risikovurdering i henhold til forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]* for så vidt angår oplysninger, som de lagrer og formidler til offentligheden. Med henblik på denne forordning kan disse udbydere basere sig på en sådan risikovurdering og supplere den med en mere specifik vurdering af de risici, der er forbundet med

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

anvendelsen af deres tjenester med henblik på seksuelt misbrug af børn online som krævet i denne forordning.

- (16) For at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn online effektivt bør udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester træffe rimelige foranstaltninger til at mindske risikoen for, at deres tjenester udnyttes med henblik på et sådant misbrug identificeret i risikovurderingen. Udbydere, der er omfattet af en forpligtelse til at træffe afbødende foranstaltninger i henhold til forordning (EU) .../... [*om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF*], kan overveje, i hvilket omfang afbødende foranstaltninger, som træffes for at opfylde denne forpligtelse, og som kan omfatte målrettede foranstaltninger til beskyttelse af børns rettigheder, herunder værktøjer til alderskontrol og forældrekontrol, også kan anvendes til at imødegå den risiko, der er identificeret i den specifikke risikovurdering i henhold til nærværende forordning, og i hvilket omfang der kan være behov for yderligere målrettede afbødende foranstaltninger for at overholde denne forordning.
- (17) For at muliggøre innovation og sikre proportionalitet og teknologisk neutralitet bør der ikke opstilles en udtømmende liste over obligatoriske afbødende foranstaltninger. I stedet bør udbyderne have en vis fleksibilitet til at udforme og gennemføre foranstaltninger, der er skræddersyet til den identificerede risiko og karakteristikaene ved de tjenester, de udbyder, og de måder, hvorpå de pågældende tjenester anvendes. Udbyderne kan navnlig selv udforme og gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse med EU-retten på grundlag af deres eksisterende praksis for opsporing af seksuelt misbrug af børn online i deres tjenester og som en del af risikorapporteringen angive, at de er villige og parate til at modtage et opsporingspåbud i henhold til denne forordning, hvis den kompetente nationale myndighed finder det nødvendigt.
- (18) For at sikre, at målene for denne forordning nås, bør denne fleksibilitet være underlagt behovet for at overholde EU-retten og navnlig kravene i denne forordning om afbødende foranstaltninger. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester bør derfor, når de udformer og gennemfører afbødende foranstaltninger, ikke blot lægge vægt på at sikre, at de er effektive, men også på at undgå unødige negative konsekvenser for andre berørte parter, navnlig for udøvelsen af brugernes grundlæggende rettigheder. For at sikre proportionalitet bør der ved fastlæggelsen af, hvilke afbødende foranstaltninger der med rimelighed bør træffes i en given situation, også tages hensyn til den pågældende udbyders finansielle og teknologiske kapacitet og størrelse. Ved udvælgelsen af passende afbødende foranstaltninger bør udbyderne som minimum tage behørigt hensyn til de mulige foranstaltninger, der er opstillet i denne forordning, samt, hvor det er relevant, andre foranstaltninger såsom foranstaltninger baseret på bedste praksis i industrien, herunder som fastsat gennem selvregulerende samarbejde, og foranstaltninger i retningslinjer fra Kommissionen. Hvis der ikke er konstateret nogen risiko efter en omhyggelig eller ajourført risikovurdering, bør udbyderne ikke være forpligtet til at træffe afbødende foranstaltninger.
- (19) I lyset af deres rolle som formidlere, som letter adgangen til softwareapplikationer, der kan udnyttes med henblik på seksuelt misbrug af børn online, bør udbydere af softwareapplikationsbutikker pålægges en forpligtelse til at træffe visse rimelige foranstaltninger til at vurdere og afbøde denne risiko. Udbyderne bør foretage denne vurdering omhyggeligt og gøre en rimelig indsats under de givne omstændigheder, bl.a. under hensyntagen til arten og omfanget af den pågældende risiko samt deres

finansielle og teknologiske kapacitet og størrelse, og samarbejde med udbydere af de tjenester, der tilbydes via softwareapplikationen, hvor det er muligt.

- (20) Fo at sikre en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online bør de koordinerende myndigheder, som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, have beføjelse til at anmode om udstedelse af opsporingspåbud, når afbødende foranstaltninger anses for utilstrækkelige til at begrænse risikoen for udnyttelse af en bestemt tjeneste med henblik på seksuelt misbrug af børn online. For at undgå unødige indgreb i de grundlæggende rettigheder og for at sikre proportionalitet bør denne beføjelse være underlagt nøje afbalancerede grænser og garantier. Da materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, ofte udbredes via hostingtjenester og offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, og da hvervning af børn primært finder sted i offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, bør det f.eks. kun være muligt at udstede opsporingspåbud til udbydere af sådanne tjenester.
- (21) Desuden bør der som led i disse begrænsninger og garantier kun udstedes opsporingspåbud efter en omhyggelig og objektiv vurdering, hvor det konstateres, at der er en betydelig risiko for, at den pågældende specifikke tjeneste udnyttes til en bestemt form for seksuelt misbrug af børn online, som er omfattet af denne forordning. Et af de elementer, der skal tages i betragtning i denne forbindelse, er sandsynligheden for, at tjenesten anvendes i betydeligt omfang, dvs. at der ikke blot er tale om isolerede og relativt sjældne tilfælde af et sådant misbrug. Kriterierne bør variere for at tage hensyn til de forskellige karakteristika ved de forskellige former for seksuelt misbrug af børn online og til de forskellige karakteristika ved de tjenester, der anvendes til at begå et sådant misbrug, og til den forskellige grad af indgriben forbundet med de foranstaltninger, der skal træffes for at efterkomme opsporingspåbuddet.
- (22) Konstateringen af en sådan betydelig risiko bør imidlertid ikke i sig selv være tilstrækkeligt til at begrunde udstedelsen af et opsporingspåbud, da påbuddet i så fald kan få uforholdsmæssige negative konsekvenser for andre berørte parter rettigheder og legitime interesser, navnlig for udøvelsen af brugernes grundlæggende rettigheder. Det bør derfor sikres, at opsporingspåbud først kan udstedes, når de koordinerende myndigheder og den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed objektivt og omhyggeligt har vurderet, identificeret og vægtet ikke blot sandsynligheden for og alvoren af de potentielle konsekvenser af, at tjenesten udnyttes med henblik på den pågældende form for seksuelt misbrug af børn online, men også sandsynligheden for og alvoren af eventuelle potentielle negative konsekvenser for andre berørte parter. Med henblik på at undgå, at der pålægges uforholdsmæssigt store byrder, bør vurderingen også tage hensyn til den pågældende udbyders finansielle og teknologiske kapacitet og størrelse.
- (23) For at undgå unødige indgreb i de grundlæggende rettigheder og sikre proportionalitet, når det er fastslået, at disse krav er opfyldt, og der skal udstedes et opsporingspåbud, bør det desuden stadig sikres, at opsporingspåbuddet målrettes og præciseres for at sikre, at sådanne negative konsekvenser for de berørte parter ikke går ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at imødegå den konstaterede betydelige risiko effektivt. Dette bør navnlig om muligt indebære en begrænsning til en identificerbar del eller komponent af tjenesten, uden at det berører foranstaltningens effektivitet, f.eks. specifikke typer af kanaler i en offentligt tilgængelig interpersonel kommunikationstjeneste, eller specifikke brugere eller specifikke brugergrupper, i det omfang de kan betragtes isoleret med henblik på opsporing, samt præcisering af yderligere garantier ud over dem, der allerede er udtrykkeligt fastsat i denne

forordning, såsom uafhængig revision, tilvejebringelse af yderligere oplysninger eller adgang til data eller styrket menneskeligt tilsyn og menneskelig gennemgang og en yderligere begrænsning af fristen for anvendelse af det opsporingspåbud, som den koordinerende myndighed finder nødvendigt. For at undgå urimelige eller uforholdsmæssigt indgribende følger bør sådanne krav fastsættes efter en objektiv og omhyggelig vurdering fra sag til sag.

- (24) Den kompetente retslige myndighed eller den kompetente uafhængige administrative myndighed, alt efter hvad der er relevant i overensstemmelse med de detaljerede procedureregler, der er fastsat af den relevante medlemsstat, bør kunne træffe en velunderbygget afgørelse om anmodninger om udstedelse af opsporingspåbud. Dette er særlig vigtigt for at sikre den nødvendige rimelige balance mellem de grundlæggende rettigheder, der er på spil, og en konsekvent tilgang, navnlig i forbindelse med opsporingspåbud vedrørende hvervning af børn. Der bør derfor fastsættes en procedure, der gør det muligt for de berørte udbydere, EU-centret for seksuelt misbrug af børn, der oprettes ved denne forordning ("EU-centret"), og, hvor det er fastsat i nærværende forordning, den kompetente databeskyttelsesmyndighed, der er udpeget i henhold til forordning (EU) 2016/679, at fremkomme med deres synspunkter om de pågældende foranstaltninger. De bør gøre dette så hurtigt som muligt under hensyntagen til det vigtige mål for den offentlige politik, der skal nås, og behovet for at handle uden unødigt ophold for at beskytte børn. Databeskyttelsesmyndighederne bør navnlig gøre deres yderste for at undgå at forlænge den frist, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679 for afgivelse af udtalelser som svar på en forudgående høring. Desuden bør de normalt kunne afgive deres udtalelse i god tid inden for denne frist, hvis Det Europæiske Databeskyttelsesråd allerede har udstedt retningslinjer for de teknologier, som en udbyder påtænker at anvende for at efterkomme et opsporingspåbud, der er udstedt til udbyderen i henhold til denne forordning.
- (25) For så vidt angår nye tjenester, dvs. tjenester, der ikke tidligere har været udbudt i Unionen, foreligger der normalt ikke dokumentation for potentielt misbrug af tjenesten inden for de seneste 12 måneder. Under hensyntagen til dette og for at sikre, at forordningen er effektiv, bør den koordinerende myndighed kunne anvende dokumentation fra sammenlignelige tjenester ved vurderingen af, om den skal anmode om udstedelse af et opsporingspåbud vedrørende en sådan ny tjeneste. En tjeneste bør anses for at være sammenlignelig, hvis den funktionelt svarer til den pågældende tjeneste under hensyntagen til alle relevante forhold og omstændigheder, navnlig dens vigtigste karakteristika og funktioner, den måde, hvorpå den udbydes og anvendes, brugerbasen, de gældende vilkår og betingelser og risikobegrænsende foranstaltninger samt de samlede resterende risici.
- (26) De foranstaltninger, der træffes af udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester for at efterkomme opsporingspåbud udstedt til dem, bør være strengt begrænset til det, der er fastsat i denne forordning og i de opsporingspåbud, der udstedes i overensstemmelse med denne forordning. For at sikre, at disse foranstaltninger er effektive, giver mulighed for skræddersyede løsninger, forbliver teknologineutrale og ikke omgår opsporingsforpligtelserne, bør disse foranstaltninger træffes, uanset hvilke teknologier de pågældende udbydere anvender i forbindelse med leveringen af deres tjenester. Denne forordning overlader det derfor til den pågældende udbyder at vælge de teknologier, der skal anvendes for at efterkomme opsporingspåbud effektivt, og det bør ikke forstås som et incitament til eller en hindring for at bruge en bestemt

teknologi, forudsat at teknologierne og ledsageforanstaltningerne opfylder kravene i denne forordning. Dette omfatter anvendelse af end-to-end-krypteringsteknologi, der er et vigtigt værktøj til at sikre sikkerheden og fortroligheden af brugeres, herunder børns, kommunikation. Når udbydere efterkommer opsporingspåbuddet, bør de træffe alle tilgængelige beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at de teknologier, som de anvender, ikke kan anvendes af dem eller deres ansatte til andre formål end overholdelse af denne forordning eller af tredjeparter, og dermed undgå at underminere sikkerheden og fortroligheden af brugeres kommunikation.

- (27) For at lette udbydernes overholdelse af opsporingsforpligtelserne bør EU-centret stille opsporingsteknologier til rådighed for udbydere, som de kan vælge at anvende gratis udelukkende med henblik på at efterkomme de opsporingspåbud, der er udstedt til dem. Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør høres om disse teknologier og om, hvordan sådanne teknologier bedst kan anvendes for at sikre overholdelse af gældende EU-regler om beskyttelse af personoplysninger. EU-centret bør tage hensyn til rådgivningen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd under udarbejdelsen af listerne over tilgængelige teknologier, og Kommissionen bør ligeledes tage hensyn hertil under udarbejdelsen af retningslinjer for anvendelsen af opsporingsforpligtelserne. Udbydere kan anvende de teknologier, der stilles til rådighed af EU-centret eller andre, eller teknologier, som de selv har udviklet, forudsat at de opfylder kravene i denne forordning.
- (28) Med henblik på løbende vurdering af opsporingsteknologiernes resultater og for at sikre, at de er tilstrækkeligt pålidelige, samt for at identificere falske positive resultater og undgå fejlagtig indberetning til EU-centret bør udbydere sikre menneskeligt tilsyn og, hvor det er nødvendigt, menneskelig indgriben, der er tilpasset den pågældende type opsporingsteknologi og den pågældende form for seksuelt misbrug af børn online. Et sådant tilsyn bør omfatte regelmæssig vurdering af andelen af falske negative og positive resultater, der genereres af teknologierne, baseret på en analyse af stikprøver af anonymiserede repræsentative data. Navnlig i forbindelse med opsporing af hvernævning af børn i offentligt tilgængelig interpersonel kommunikation bør tjenesteudbydere sikre regelmæssigt, specifikt og detaljeret menneskeligt tilsyn med og menneskelig kontrol af samtaler, hvor teknologierne har afdækket potentiel hvernævning af børn.
- (29) Udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester har enestående forudsætninger for at opspore potentielt seksuelt misbrug af børn online, der involverer deres tjenester. De oplysninger, de kan få, når de tilbyder deres tjenester, er ofte uundværlige for at kunne efterforske og retsforfølge lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn effektivt. De bør derfor forpligtes til at indberette potentielt seksuelt misbrug af børn online på deres tjenester, når de bliver opmærksom herpå, dvs. når der er rimelig grund til at antage, at en bestemt aktivitet kan udgøre seksuelt misbrug af børn online. Hvis der foreligger sådanne rimelige grunde, bør tvivl om det potentielle offers alder ikke forhindre disse udbydere i at indgive indberetninger. Af hensyn til effektiviteten bør det være uden betydning, hvordan de får kendskab hertil. Et sådant kendskab kan f.eks. opnås ved at efterkomme opsporingspåbud, gennem oplysninger angivet af brugere eller organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn, eller aktiviteter, der udføres på udbydernes eget initiativ. Disse udbydere bør indberette et minimum af oplysninger som fastsat i denne forordning, således at de kompetente retshåndhævende myndigheder kan vurdere, om der skal indledes en

undersøgelse, hvor det er relevant, og de bør sikre, at indberetningerne er så fuldstændige som muligt, inden de indgiver dem.

- (30) For at sikre, at materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online, fjernes så hurtigt som muligt, når det er blevet opsporet, bør de koordinerende myndigheder i etableringslandet have beføjelse til at anmode de kompetente retslige myndigheder eller uafhængige administrative myndigheder om at udstede et påbud om fjernelse til udbydere af hostingtjenester. Da fjernelse eller deaktivering af adgangen kan påvirke rettighederne for brugere, der har leveret det pågældende materiale, bør udbyderne underrette sådanne brugere om årsagerne til fjernelsen, således at de kan udøve deres ret til klageadgang med forbehold af de nødvendige undtagelser for at undgå at gribe ind i aktiviteter til forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn.
- (31) Reglerne i denne forordning bør ikke forstås således, at de berører kravene vedrørende påbud om fjernelse i forordning (EU) .../... [*om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF*].
- (32) Forpligtelserne i denne forordning finder ikke anvendelse på udbydere af hostingtjenester, der ikke tilbyder deres tjenester i Unionen. Sådanne tjenester kan dog stadig anvendes af brugere til at sprede materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller de kan anvendes til at sprede det til brugere i Unionen, hvilket skader børn og samfundet som helhed, selv om udbydernes aktiviteter ikke er rettet mod medlemsstaterne, og det samlede antal brugere af disse tjenester i Unionen er begrænset. Af juridiske og praktiske årsager er det ikke altid muligt med rimelighed at anmode disse udbydere om at fjerne eller deaktivere adgangen til materialet, ikke engang gennem samarbejde med de kompetente myndigheder i det tredjeland, hvor de er etableret. I overensstemmelse med gældende praksis i flere medlemsstater bør det derfor være muligt at pålægge udbydere af internetadgangstjenester at træffe rimelige foranstaltninger for at spærre adgangen for brugere i Unionen til materialet.
- (33) For at sikre, at sådanne påbud om spærring er konsekvente og effektive, og for at minimere risikoen for omgåelse bør de baseres på listen over internetadresser med specifikt materiale, der viser verificeret seksuelt misbrug af børn, og udarbejdes og stilles til rådighed centralt af EU-centret på grundlag af omhyggeligt kontrollerede indsendelser fra de relevante myndigheder i medlemsstaterne. For at undgå, at der træffes uberettigede eller uforholdsmæssigt skrappe foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, der griber unødigt ind i de pågældende grundlæggende rettigheder, navnlig ud over børns rettigheder brugernes ytrings- og informationsfrihed og udbydernes frihed til at oprette og drive egen virksomhed, bør der fastsættes passende begrænsninger og garantier. Det bør navnlig sikres, at de byrder, der pålægges de pågældende udbydere af internetadgangstjenester, ikke er urimelige, at behovet for og proportionaliteten af påbud om spærring også vurderes omhyggeligt efter udstedelsen, og at både de berørte udbydere og brugere har effektive midler til retslig og udenretslig prøvelse.
- (34) Da anskaffelse, besiddelse, bevidst erhvervelse af adgang til og transmission af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, udgør strafbare handlinger i henhold til direktiv 2011/93/EU, er det nødvendigt at fritage udbydere af relevante informationssamfundstjenester fra strafferetligt ansvar, når de er involveret i sådanne aktiviteter, hvis deres aktiviteter er strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning, og de handler i god tro.

- (35) Udbredelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, er en strafbar handling, der krænker de afbildede ofres rettigheder. Ofre bør derfor have ret til efter anmodning at få relevante oplysninger fra EU-centret via de koordinerende myndigheder, når kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af dem, indberettes af udbydere af hostingtjenester eller udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester i overensstemmelse med denne forordning.
- (36) I betragtning af indvirkningen på rettighederne for ofre, der er afbildet i sådant kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af dem, og den mulighed, som udbydere af hostingtjenester almindeligvis har for at begrænse denne indvirkning ved at bidrage til at sikre, at materialet ikke længere er tilgængeligt på deres tjenester, bør disse udbydere bistå ofre, der anmoder om fjernelse eller deaktivering af adgangen til det pågældende materiale. Denne bistand bør begrænses til, hvad der med rimelighed kan forlanges af den pågældende udbyder under de givne omstændigheder, under hensyntagen til faktorer såsom anmodningens indhold og omfang, de skridt, der er nødvendige for at lokalisere det pågældende kendte materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og de midler, der er til rådighed for udbyderen. Bistanden kan f.eks. bestå i at hjælpe med at lokalisere materialet, foretage kontrol og fjerne eller deaktivere adgangen til materialet. Da udførelsen af de aktiviteter, der er nødvendige for at opnå en sådan fjernelse eller deaktivering af adgangen, kan være smertefuld eller endog traumatisk såvel som kompleks, bør ofrene også have ret til at blive bistået af EU-centret i denne henseende via de koordinerende myndigheder.
- (37) For at sikre at sådanne støttefunktioner for ofre forvaltes effektivt, bør ofre have mulighed for at kontakte og søge bistand fra den koordinerende myndighed, der er mest tilgængelig for dem, og denne bør kanalisere al kommunikation mellem ofre og EU-centret.
- (38) Med henblik på at lette udøvelsen af ofrenes ret til information og til bistand og støtte til fjernelse eller deaktivering af adgang bør ofre have mulighed for at angive det relevante materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, som de ønsker at få oplysninger om eller få fjernet eller deaktiveret adgangen til, enten ved at fremsende billedet eller billederne eller videoen eller videoerne selv eller ved at angive internetadresserne med det specifikke materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller på enhver anden vis, der gør det muligt at identificere det pågældende materiale entydigt.
- (39) For at undgå uforholdsmæssige indgreb i brugernes ret til privatliv og familieliv og til beskyttelse af personoplysninger bør data vedrørende tilfælde af potentielt seksuelt misbrug af børn online kun opbevares af udbydere af relevante informationssamfundstjenester, hvis og så længe det er nødvendigt til et eller flere af de formål, der er fastsat i denne forordning, og den maksimale varighed skal være passende. Da disse opbevaringskrav kun vedrører denne forordning, bør de ikke forstås således, at de påvirker muligheden for at lagre relevante indholdsdata og trafikdata i overensstemmelse med direktiv 2002/58/EF eller anvendelsen af enhver retlig forpligtelse til at opbevare data, der gælder for udbydere i henhold til andre EU-retsakter eller national ret, der er i overensstemmelse med EU-retten.
- (40) For at fremme en gnidningsløs og effektiv elektronisk kommunikation, herunder, hvor det er relevant, ved at anerkende modtagelsen af denne kommunikation, vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, bør udbydere af relevante informationssamfundstjenester pålægges at udpege et fælles kontaktpunkt og offentliggøre relevante oplysninger vedrørende dette kontaktpunkt, herunder om de

sprog, der skal anvendes i denne kommunikation. I modsætning til udbyderens retlige repræsentant bør kontaktpunktet tjene operationelle formål og bør ikke nødvendigvis være fysisk placeret et bestemt sted. Der bør fastsættes passende betingelser for kommunikationssprog for at sikre, at en smidig kommunikation ikke er urimeligt kompliceret. For udbydere, der er omfattet af forpligtelsen til at oprette en overvågningsfunktion og udpege overvågningsansvarlige i overensstemmelse med forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*, kan en af disse overvågningsansvarlige udpeges som kontaktpunkt i henhold til denne forordning for at fremme en sammenhængende gennemførelse af de forpligtelser, der følger af begge rammer.

- (41) For at muliggøre et effektivt tilsyn med og om nødvendigt en effektiv håndhævelse af denne forordning bør udbydere af relevante informationssamfundstjenester, der er etableret i et tredjeland, og som udbyder tjenester i Unionen, have en retlig repræsentant i Unionen og informere offentligheden og relevante myndigheder om, hvordan den retlige repræsentant kan kontaktes. For at muliggøre fleksible løsninger, hvor det er nødvendigt, og uanset deres forskellige formål i henhold til denne forordning, bør udbyderens retlige repræsentant, hvis den pågældende udbyder har gjort klart opmærksom herpå, også kunne fungere som kontaktpunkt, forudsat at de relevante krav i denne forordning er opfyldt.
- (42) Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, bør det afhængigt af valget af udbyder af relevante informationssamfundstjenester og behovet for at opfylde de gældende retlige krav i denne henseende være muligt for disse udbydere at udpege et fælles kontaktpunkt og en fælles retlig repræsentant med henblik på forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]* og nærværende forordning.
- (43) Af hensyn til en effektiv anvendelse og om nødvendigt håndhævelse af denne forordning bør hver medlemsstat udpege mindst én eksisterende eller nyoprettet myndighed, der er kompetent til at sikre en sådan anvendelse og håndhævelse i forbindelse med udbydere af relevante informationssamfundstjenester under den udpegende medlemsstats jurisdiktion.
- (44) For at skabe klarhed og muliggøre en effektiv og konsekvent koordinering og et effektivt og konsekvent samarbejde både på nationalt plan og på EU-plan bør en medlemsstat, hvis den udpeger mere end én kompetent myndighed til at anvende og håndhæve denne forordning, udpege én ledende myndighed som koordinerende myndighed, og den udpegede myndighed bør automatisk betragtes som koordinerende myndighed, hvis en medlemsstat kun udpeger én myndighed. Af disse grunde bør den koordinerende myndighed fungere som fælles kontaktpunkt i alle spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, uden at dette berører andre nationale myndigheders håndhævelsesbeføjelser.
- (45) I betragtning af EU-centrets særlige ekspertise og centrale rolle i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning bør de koordinerende myndigheder kunne anmode om bistand fra EU-centret i forbindelse med udførelsen af visse af deres opgaver. En sådan bistand bør ikke berøre de respektive opgaver og beføjelser, der er tillagt de koordinerende myndigheder, som anmoder om bistand, og EU-centret, eller de krav, der gælder for udførelsen af deres respektive opgaver og udøvelsen af deres respektive beføjelser i henhold til denne forordning.

- (46) I betragtning af hvor vigtige de koordinerende myndigheders opgaver er, og hvilke konsekvenser anvendelsen af deres beføjelser kan have på de berørte parter udøvelse af deres grundlæggende rettigheder, er det vigtigt, at de koordinerende myndigheder er fuldstændig uafhængige. Med henblik herpå bør de regler og garantier, der gælder for koordinerende myndigheder, svare til dem, der gælder for domstole, for at sikre, at de er og i alle henseender kan fungere som uafhængige administrative myndigheder.
- (47) Den koordinerende myndighed og andre kompetente myndigheder spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre, de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, er effektive, og at forordningens mål opfyldes. Det er derfor nødvendigt at sikre, at disse myndigheder ikke blot har de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, men også de finansielle, menneskelige, teknologiske og andre ressourcer, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning på passende vis. I betragtning af de mange forskellige udbydere af relevante informationssamfundstjenester og deres brug af avanceret teknologi til at tilbyde deres tjenester er det navnlig vigtigt, at den koordinerende myndighed og andre kompetente myndigheder har det nødvendige antal medarbejdere, herunder eksperter med specialiserede færdigheder. De koordinerende myndigheders ressourcer bør fastlægges under hensyntagen til størrelsen, kompleksiteten og den potentielle samfundsmæssige indvirkning af udbydere af relevante informationssamfundstjenester under den udpegede medlemsstats jurisdiktion samt omfanget af deres tjenester i hele Unionen.
- (48) I betragtning af behovet for at sikre, at de pålagte forpligtelser er effektive, bør de koordinerende myndigheder have håndhævelsesbeføjelser til at håndtere overtrædelser af denne forordning. Disse beføjelser bør omfatte beføjelse til at påbyde en midlertidig begrænsning af adgangen for brugere af den tjeneste, der er berørt af overtrædelser, eller, hvis dette ikke er teknisk muligt, af adgangen til udbyderens onlinegrænseflade, hvorpå overtrædelser finder sted. I lyset af det store indgreb i tjenesteudbydernes rettigheder, som en sådan beføjelse indebærer, bør sidstnævnte kun udøves, når visse betingelser er opfyldt. En af disse betingelser bør være, at overtrædelser fører til regelmæssig og strukturel facilitering af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn, hvilket bør forstås som en situation, hvor det fremgår klart af alle tilgængelige beviser, at en sådan facilitering har fundet sted i stort omfang og over en længere periode.
- (49) Med henblik på at kontrollere, at reglerne i denne forordning, navnlig reglerne om afbødende foranstaltninger og om efterkommelse af påbud om opsporing, fjernelse eller spærring, som den koordinerende myndighed har udstedt, overholdes effektivt i praksis, bør myndigheden kunne foretage søgninger ved brug af de relevante indikatorer, der er tilvejebragt af EU-centret, for at opspore udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, i offentligt tilgængeligt materiale i de pågældende udbyderes hostingtjenester.
- (50) Med henblik på at sikre, at udbydere af hostingtjenester er opmærksomme på misbruget af deres tjenester, og give dem mulighed for at træffe hurtige foranstaltninger til at fjerne eller deaktivere adgangen på frivillig basis, bør de koordinerende myndigheder i etableringslandet kunne underrette disse udbydere om, at der på deres tjenester findes kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og anmode dem om at overveje at fjerne eller spærre adgangen hertil frivilligt. Sådanne underretningsaktiviteter bør klart adskilles fra de koordinerende myndigheders beføjelser i henhold til denne forordning til at anmode om udstedelse af påbud om

fjernelse, som pålægger den pågældende udbyder en bindende retlig forpligtelse til at fjerne eller deaktivere adgangen til det pågældende materiale inden for en fastsat frist.

- (51) For at skabe klarhed og sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning bør en udbyder af relevante informationssamfundstjenester være underlagt jurisdiktionen i den medlemsstat, hvor dens hovedforretningssted er beliggende, dvs. hvor tjenesteyderen har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, hvor de primære finansielle funktioner og den operationelle kontrol udøves. For så vidt angår udbydere, der ikke er etableret i Unionen, men som udbyder tjenester i Unionen, bør den medlemsstat, hvor deres udpegede retlige repræsentant er bosiddende eller etableret, have kompetence under hensyntagen til de retlige repræsentanters funktion i henhold til denne forordning.
- (52) For at sikre en effektiv håndhævelse og beskyttelse af brugernes rettigheder i henhold til denne forordning er det hensigtsmæssigt at lette indgivelsen af klager over udbydere af relevante informationssamfundstjenesters påståede manglende overholdelse af deres forpligtelser i henhold til denne forordning. Dette bør gøres ved at give brugerne mulighed for at indgive sådanne klager til den koordinerende myndighed i den medlemsstat, hvor brugerne har bopæl eller er etableret, uanset hvilken medlemsstat der har jurisdiktion over den pågældende udbyder. Med henblik på indgivelse af klager kan brugerne beslutte at henvende sig til organisationer, der handler i offentlighedens interesse mod seksuelt misbrug af børn. For ikke at bringe målet om at etablere et klart og effektivt tilsynssystem i fare og for at undgå risikoen for inkonsekvente afgørelser bør det imidlertid i givet fald udelukkende være op til den koordinerende myndighed i etableringslandet at udøve sine undersøgelses- eller håndhævelsesbeføjelser vedrørende den påklagede adfærd efterfølgende, uden at dette berører andre tilsynsmyndigheders kompetence inden for deres mandat.
- (53) Medlemsstaterne bør sikre, at overtrædelser af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, kan sanktioneres på en måde, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, under hensyntagen til elementer såsom overtrædelsens art, grovhed, gentagne karakter og varighed i lyset af den offentlige interesse, der forfølges, omfanget og arten af de aktiviteter, der udføres, samt udbyderen af de relevante informationssamfundstjenesters økonomiske kapacitet.
- (54) Reglerne i denne forordning om tilsyn og håndhævelse bør ikke forstås således, at de berører databeskyttelsesmyndighedernes beføjelser og kompetencer i henhold til forordning (EU) 2016/679.
- (55) Hvis det system til obligatorisk opsporing og spærring af seksuelt misbrug af børn online, som oprettes ved denne forordning, skal fungere korrekt, er det af afgørende betydning, at EU-centret via de koordinerende myndigheder modtager materiale identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller udskrifter af samtaler identificeret som hvervning af børn, f.eks. i forbindelse med strafferetlige efterforskninger, således at dette materiale eller disse samtaler kan udgøre et nøjagtigt og pålideligt grundlag for EU-centrets generering af indikatorer for et sådant misbrug. For at opnå dette resultat bør identifikationen foretages efter en omhyggelig vurdering inden for rammerne af en procedure, der sikrer et retfærdigt og objektivi resultat, og som foretages enten af de koordinerende myndigheder selv eller af en domstol eller en anden uafhængig administrativ myndighed end den koordinerende myndighed. Selv om en hurtig vurdering, identifikation og indsendelse af dette materiale også har stor betydning i andre sammenhænge, er det afgørende i forbindelse med nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvervning af børn, der indberettes i henhold til

denne forordning, da dette materiale kan gøre det muligt at identificere igangværende eller nært forestående misbrug og redde ofre. Der bør derfor fastsættes specifikke tidsfrister for denne indberetning.

- (56) For at sikre, at de indikatorer, der genereres af EU-centret med henblik på opsporing, er så fuldstændige som muligt, bør de koordinerende myndigheder proaktivt indsende relevant materiale og relevante udskrifter. EU-centret bør dog også have mulighed for at forelægge visse oplysninger eller samtaler for de koordinerende myndigheder med henblik herpå.
- (57) Visse udbydere af relevante informationssamfundstjenester udbyder deres tjenester i flere eller endog alle medlemsstater, mens der i henhold til denne forordning kun er en enkelt medlemsstat, der har jurisdiktion over en given udbyder. Det er derfor bydende nødvendigt, at den koordinerende myndighed, som er udpeget af den medlemsstat, der har jurisdiktion, tager hensyn til alle brugeres interesser i Unionen under udførelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser uden at sondre mellem elementer såsom brugernes etableringssted/bopæl eller nationalitet, og at de koordinerende myndigheder samarbejder effektivt med hinanden. For at lette et sådant samarbejde bør der indføres de nødvendige mekanismer og informationsudvekslingssystemer. Dette samarbejde berører ikke medlemsstaternes mulighed for regelmæssigt at udveksle synspunkter med andre offentlige myndigheder, hvor det er relevant for udførelsen af disse andre myndigheds opgaver og den koordinerende myndigheds opgaver.
- (58) For at fremme det samarbejde, der er nødvendigt for, at de mekanismer, som oprettes ved denne forordning, kan fungere korrekt, bør EU-centret navnlig oprette og vedligeholde de nødvendige informationsudvekslingssystemer. EU-centret bør samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelssamarbejde ("Europol") og de nationale myndigheder om oprettelsen og vedligeholdelsen af sådanne systemer for at bygge videre på eksisterende systemer og bedste praksis, hvor det er relevant.
- (59) For at støtte gennemførelsen af denne forordning og bidrage til at nå dens mål bør EU-centret fungere som en central formidler, der udfører en række specifikke opgaver. Udførelsen af disse opgaver kræver stærke garantier for uafhængighed, navnlig fra de retshåndhævende myndigheder, samt en forvaltningsstruktur, der sikrer en effektiv og sammenhængende udførelse af EU-centrets forskellige opgaver og status som juridisk person for at kunne interagere effektivt med alle relevante interessenter. Det bør derfor oprettes som et decentraliseret EU-agentur.
- (60) Af hensyn til retssikkerheden og effektiviteten bør EU-centrets opgaver angives klart og på udtømmende vis. Med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af denne forordning bør disse opgaver navnlig fremme opfyldelsen af de forpligtelser til opsporing, indberetning og spærring, der pålægges udbydere af hostingtjenester, udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester og udbydere af internetadgangstjenester. Af samme grund bør EU-centret imidlertid også pålægges visse andre opgaver, navnlig opgaver vedrørende udbydere af relevante informationssamfundstjenesters opfyldelse af deres forpligtelser vedrørende risikovurdering og afbødning, udbydere af hostingtjenesters fjernelse eller deaktivering af adgangen til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, ydelse af bistand til koordinerende myndigheder samt generering og deling af viden og ekspertise vedrørende seksuelt misbrug af børn online.
- (61) EU-centret bør tilvejebringe pålidelige oplysninger om, hvilke aktiviteter der med rimelighed kan anses for at udgøre seksuelt misbrug af børn online, således at det

bliver muligt at opspore dem og spærre herfor i overensstemmelse med denne forordning. I betragtning af arten af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, skal disse pålidelige oplysninger tilvejebringes uden at dele selve materialet. EU-centret bør derfor generere nøjagtige og pålidelige indikatorer baseret på identificeret materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvervning af børn, som det får forelagt af de koordinerende myndigheder i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning. Disse indikatorer bør gøre det muligt at opspore udbredelsen af enten det samme materiale (kendt materiale) eller af andet materiale, der viser seksuelt misbrug af børn (nyt materiale), eller hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant.

- (62) For at det system, der oprettes ved denne forordning, kan fungere korrekt, bør EU-centret have til opgave at oprette databaser for hver af disse tre former for seksuelt misbrug af børn online og at vedligeholde og drive disse databaser. Af hensyn til ansvarligheden og for at give mulighed for nødvendige korrektioner bør centret registrere indsendelserne og den proces, der anvendes til generering af indikatorerne.
- (63) For at sikre sporbarheden af indberetningsprocessen og af eventuelle opfølgende foranstaltninger truffet på grundlag af indberetninger samt for at give mulighed for feedback om indberetninger til udbydere af hostingtjenester og udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester, generering af statistikker vedrørende indberetninger og pålidelig og hurtig forvaltning og behandling af indberetninger bør EU-centret oprette en særlig database over sådanne indberetninger. For at kunne opfylde ovennævnte mål bør databasen også indeholde relevante oplysninger vedrørende disse indberetninger såsom de indikatorer, der repræsenterer materialet, og supplerende tags, som f.eks. kan indikere, at et indberettet billede eller en indberettet video er en del af en række billeder og videoer, der viser samme offer eller ofre.
- (64) I betragtning af de pågældende datas følsomhed og for at undgå fejl og eventuelt misbrug er det nødvendigt at fastsætte strenge regler om adgangen til disse databaser over indikatorer og databaser over indberetninger, om de deri indeholdte data og om deres sikkerhed. De pågældende oplysninger bør navnlig ikke opbevares længere end strengt nødvendigt. Af ovennævnte grunde bør der kun gives adgang til databasen over indikatorer til parterne og til de formål, der er fastsat i denne forordning, med forbehold af EU-centrets kontrol, og adgangen bør være begrænset i tid og omfang til, hvad der er strengt nødvendigt til disse formål.
- (65) For at undgå fejlagtig indberetning af seksuelt misbrug af børn online i henhold til denne forordning og for at give de retshåndhævende myndigheder mulighed for at fokusere på deres centrale undersøgelsesopgaver bør indberetningerne indgives via EU-centret. EU-centret bør vurdere disse indberetninger med henblik på at identificere dem, der er åbenbart grundløse, dvs. når det uden nogen materiel juridisk eller faktisk analyse er indlysende, at de indberettede aktiviteter ikke udgør seksuelt misbrug af børn online. Hvis indberetningen er åbenbart grundløs, bør EU-centret give feedback til den indberettende udbyder af hostingtjenester eller udbyder af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester for at gøre det muligt at forbedre de anvendte teknologier og processer og træffe andre passende foranstaltninger såsom genindsættelse af materiale, der fejlagtigt er fjernet. Da enhver indberetning kan være et vigtigt grundlag for at efterforske og retsforfølge de pågældende lovovertrædelser knyttet til seksuelt misbrug af børn og redde offeret for misbruget, bør indberetningerne behandles så hurtigt som muligt.

- (66) For at bidrage til en effektiv anvendelse af denne forordning og beskytte ofres rettigheder bør EU-centret have mulighed for at støtte ofre og bistå de kompetente myndigheder på anmodning ved at foretage søgninger i hostingtjenester for at opspore udbredelsen af kendt offentligt tilgængeligt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, ved hjælp af de tilsvarende indikatorer. Hvis EU-centret identificerer det pågældende materiale efter at have foretaget en sådan søgning, bør centret også kunne anmode udbyderen af den pågældende hostingtjeneste om at fjerne eller deaktivere adgangen til det pågældende materiale, da udbyderen muligvis ikke er klar over dets tilstedeværelse og muligvis er villig til at gøre det på frivillig basis.
- (67) I betragtning af centrets centrale rolle i forbindelse med udførelsen af dets primære opgaver i henhold til denne forordning og den information og ekspertise, det kan indsamle i forbindelse hermed, bør centret også bidrage til at nå målene i denne forordning ved at fungere som knudepunkt for viden, ekspertise og forskning inden for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online. I denne forbindelse bør EU-centret samarbejde med relevante interessenter både i og uden for Unionen og give medlemsstaterne mulighed for at drage fordel af den indsamlede viden og ekspertise, herunder bedste praksis og tidligere erfaringer.
- (68) Behandling og lagring af visse personoplysninger er en forudsætning for EU-centrets udførelse af sine opgaver i henhold til denne forordning. For at sikre, at sådanne personoplysninger beskyttes tilstrækkeligt, bør EU-centret kun behandle og lagre personoplysninger, hvis det er strengt nødvendigt til de formål, der er beskrevet i denne forordning. Centret bør gøre dette på en sikker måde og begrænse lagringen til, hvad der er strengt nødvendigt for at udføre de relevante opgaver.
- (69) For at gøre det muligt at udføre centrets opgaver effektivt bør EU-centret arbejde tæt sammen med de koordinerende myndigheder, Europol og relevante partnerorganisationer såsom den amerikanske organisation National Centre for Missing and Exploited Children eller International Association of Internet Hotlines (INHOPE), der er et netværk af hotlines til indberetning af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning, og andre retsakter, der regulerer deres aktiviteter. For at lette et sådant samarbejde bør der træffes de nødvendige foranstaltninger, herunder de koordinerende myndigheders udpegelse af kontaktpersoner og indgåelse af aftalememoranda med Europol og, hvor det er relevant, med en eller flere af de relevante partnerorganisationer.
- (70) Unionens mangeårige støtte til både INHOPE og netværket af hotlines er en anerkendelse af, at hotlines er i frontlinjen i kampen mod seksuelt misbrug af børn online. EU-centret bør udnytte netværket af hotlines og tilskynde dem til at samarbejde effektivt med de koordinerende myndigheder, udbydere af relevante informationssamfundstjenester og medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder. Den ekspertise og de erfaringer, som disse hotlines har, er en uvurderlig kilde til oplysninger om tidlig identifikation af fælles trusler og løsninger og om regionale og nationale forskelle i Unionen.
- (71) I betragtning af Europols mandat og erfaring med at identificere kompetente nationale myndigheder i en uklar situation og dets database over kriminalefterretninger, som kan bidrage til at identificere forbindelser til efterforskninger i andre medlemsstater, bør EU-centret arbejde tæt sammen med Europol, navnlig for at sikre en hurtig identifikation af kompetente nationale retshåndhævende myndigheder, hvor dette ikke er klart, eller hvor mere end én medlemsstat kan blive berørt.

- (72) Da EU-centret skal samarbejde intensivt med Europol, bør EU-centrets hovedsæde placeres samme sted som Europolis hovedsæde, der ligger i Haag, Nederlandene. På grund af den meget følsomme karakter af de indberetninger, som EU-centret deler med Europol, og de tekniske krav, f.eks. om sikre dataforbindelser, er det hensigtsmæssigt, at EU-centret og Europol deler lokalitet. EU-centret vil som en uafhængig enhed samtidig også få mulighed for at anvende Europolis støttetjenester, navnlig vedrørende forvaltning af menneskelige ressourcer, informationsteknologi (IT), herunder cybersikkerhed, opbygning og kommunikation. Det er mere omkostningseffektivt at dele sådanne støttetjenester, og det sikrer en mere professionel service, i stedet for det dobbeltarbejde, det ville medføre at skabe dem på ny.
- (73) For at sikre, at centret fungerer korrekt, bør der fastsættes de nødvendige regler for EU-centrets organisation. Af konsekvenshensyn bør disse regler være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles tilgang til decentraliserede agenturer.
- (74) I betragtning af behovet for teknisk ekspertise til at kunne udføre centrets opgaver, navnlig opgaven med at udarbejde en liste over teknologier, der kan anvendes til opsporing, bør EU-centret have et teknologiudvalg bestående af eksperter med rådgivende funktion. Teknologiudvalget kan navnlig yde ekspertise til støtte for EU-centrets arbejde inden for rammerne af sit mandat med opsporing af seksuelt misbrug af børn online for at støtte EU-centret i at bidrage til et højt niveau af tekniske standarder og garantier inden for opsporingsteknologi.
- (75) Af hensyn til gennemsigtighed og ansvarlighed og for at muliggøre evaluering og om nødvendigt justeringer bør udbydere af hostingtjenester, udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenester og udbydere af internetadgangstjenester pålægges at indsamle, registrere og analysere oplysninger baseret på anonymiseret indsamling af andre data end personoplysninger og at offentliggøre årlige rapporter om deres aktiviteter i henhold til denne forordning. De koordinerende myndigheder bør samarbejde med Europol og med de retshåndhævende myndigheder og andre relevante nationale myndigheder i den medlemsstat, der har udpeget den pågældende koordinerende myndighed, om indsamlingen af de pågældende oplysninger.
- (76) Af hensyn til god forvaltningspraksis og på grundlag af indsamlede statistikker og oplysninger og de forpligtelser til gennemsigtighedsrapportering, der er fastsat i denne forordning, bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning senest fem år efter datoen for dens ikrafttræden og derefter hvert femte år.
- (77) Evalueringen bør være baseret på kriterierne effektivitet, nødvendighed, virkningsfuldhed, proportionalitet, relevans, sammenhæng og merværdi for Unionen. Kommissionen bør vurdere, hvordan de forskellige operationelle og tekniske foranstaltninger, der fastsættes i forordningen, fungerer, herunder hvor effektive foranstaltningerne er med hensyn til at forbedre opsporingen, indberetningen og fjernelsen af seksuelt misbrug online, hvor effektive sikkerhedsmekanismerne er, og hvilke konsekvenser der er for potentielt berørte grundlæggende rettigheder, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, retten til privatliv og retten til beskyttelsen af personoplysninger. Kommissionen bør også vurdere konsekvenserne for tredjearters potentielt berørte interesser.

- (78) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1232⁴⁵ indeholder en midlertidig løsning for visse udbydere af offentligt tilgængelige interpersonelle kommunikationstjenesters anvendelse af teknologier til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online, indtil en langsigtet retlig ramme er udarbejdet og vedtaget. Denne forordning er denne langsigtede retlige ramme. Forordning (EU) 2021/1232 bør derfor ophæves.
- (79) For at nå målene i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med traktatens artikel 290 delegeres til Kommissionen med henblik på at ændre bilagene til denne forordning og supplere den ved at fastsætte detaljerede regler vedrørende oprettelse, indhold og adgang til de databaser, der drives af EU-centret, vedrørende form, præcist indhold og andre enkeltheder i rapporterne og rapporteringsprocessen, vedrørende fastlæggelse og opkrævning af de omkostninger, som EU-centret har afholdt til støtte for udbydere i forbindelse med risikovurderingen, samt vedrørende tekniske krav til de informationsudvekslingssystemer, der understøtter kommunikationen mellem de koordinerende myndigheder, Kommissionen, EU-centret, andre relevante EU-agenturer og udbydere af relevante informationssamfundstjenester.
- (80) Det er vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde med delegerede retsakter, herunder via åben offentlig høring og på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁴⁶. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (81) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af informationsudvekslingssystemet bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁷.
- (82) For at give alle berørte parter tilstrækkelig tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at overholde denne forordning bør der fastsættes en passende periode mellem datoen for dens ikrafttræden og datoen for dens anvendelse.
- (83) Målene for denne forordning, nemlig at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte klare, ensartede og afbalancerede regler for at forebygge og bekæmpe seksuelt misbrug af børn på en effektiv måde, der respekterer de grundlæggende rettigheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, man kan på grund af omfang og virkning bedre kan nås på EU-niveau. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf.

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1232 af 14. juli 2021 om en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, for så vidt angår den anvendelse af teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, der foretages af udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester med det formål at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online (EUT L 274 af 30.7.2021, s. 41).

⁴⁶ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (84) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴⁸ og afgav deres udtalelse den [...].

VEDTAGET DENNE FORORDNING —

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes ensartede regler for imødegåelse af udnyttelsen af relevante informationssamfundstjenester til seksuelt misbrug af børn online i det indre marked.
Den fastsætter navnlig følgende:
 - a) udbydere af relevante informationssamfundstjenesters forpligtelser til at minimere risikoen for, at deres tjenester udnyttes til seksuelt misbrug af børn online
 - b) udbydere af hostingtjenesters og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenesters forpligtelser til at opspore og indberette seksuelt misbrug af børn online
 - c) udbydere af hostingtjenesters forpligtelser til at fjerne eller deaktivere adgangen til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, på deres tjenester
 - d) udbydere af internetadgangstjenesters forpligtelser til at deaktivere adgangen til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - e) regler om gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning, herunder vedrørende udpegelse af medlemsstaternes kompetente myndigheder og deres funktion, EU-centret for seksuelt misbrug af børn, der oprettes ved artikel 40 ("EU-centret"), og samarbejde og gennemsigtighed.
2. Denne forordning finder anvendelse på udbydere af relevante informationssamfundstjenester, uanset hvor deres hovedforretningssted er beliggende.
3. Denne forordning berører ikke de regler, der er fastsat i følgende retsakter:
 - a) direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- b) direktiv 2000/31/EF og forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*
 - c) direktiv 2010/13/EU
 - d) forordning (EU) 2016/679, direktiv 2016/680, forordning (EU) 2018/1725 og, med forbehold af denne artikels stk. 4, direktiv 2002/58/EF.
4. Denne forordning begrænser udøvelsen af de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1 og 3, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, i det omfang det er nødvendigt for at efterkomme opsporingspåbud udstedt i overensstemmelse med denne forordnings kapitel 1, afdeling 2.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "hostingtjeneste": en informationssamfundstjeneste som defineret i artikel 2, litra f), tredje led, i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*
- b) "interpersonel kommunikationstjeneste": en offentligt tilgængelig tjeneste som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv (EU) 2018/1972, herunder tjenester, der blot muliggør direkte interpersonel og interaktiv udveksling af oplysninger som en mindre støttefunktion, der er tæt knyttet til en anden tjeneste
- c) "softwareapplikation": et digitalt produkt eller en digital tjeneste som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EU) .../... *[om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (forordningen om digitale markeder)]*
- d) "softwareapplikationsbutik": en tjeneste som defineret i artikel 2, nr. 12), i forordning (EU) .../... *[om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (forordningen om digitale markeder)]*
- e) "internetadgangstjeneste": en tjeneste som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120⁴⁹
- f) "relevante informationssamfundstjenester": alle følgende tjenester:
 - i) en hostingtjeneste
 - ii) en interpersonel kommunikationstjeneste
 - iii) en softwareapplikationsbutik
 - iv) en internetadgangstjeneste.
- g) "at udbyde tjenester i Unionen": at udbyde tjenester i Unionen som defineret i artikel 2, litra d), i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

- h) "bruger": enhver fysisk eller juridisk person, der anvender en relevant informationssamfundstjeneste
- i) "barn": en fysisk person under 18 år
- j) "børnebruger": en fysisk person under 17 år, der anvender en relevant informationssamfundstjeneste
- k) "mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder": virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder⁵⁰
- l) "materiale, der viser seksuelt misbrug af børn": materiale, der udgør børnepornografi eller pornografisk optræden som defineret i artikel 2, litra c) og e), i direktiv 2011/93/EU
- m) "kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn": materiale, der viser potentielt seksuelt misbrug af børn, opsporet ved hjælp af indikatorerne i den database over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a)
- n) "nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn": materiale, der viser potentielt seksuelt misbrug af børn, opsporet ved hjælp af indikatorerne i den database over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra b)
- o) "hervring af børn": hervring af børn til seksuelle formål som omhandlet i artikel 6 i direktiv 2011/93/EU
- p) "seksuelt misbrug af børn online": udbredelse online af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hervring af børn
- q) "lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn": lovovertrædelser som defineret i artikel 3-7 i direktiv 2011/93/EU
- r) "anbefalingssystem": et system som defineret i artikel 2, litra o), i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*
- s) "indholdsdata": data som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) ... *[om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager (.../... forordningen om elektronisk bevismateriale)]*
- t) "indholdsmoderation": aktiviteter som defineret i artikel 2, litra p), i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*
- u) "koordinerende myndighed i etableringslandet": den koordinerende myndighed for spørgsmål vedrørende seksuelt misbrug af børn udpeget i overensstemmelse med artikel 25 af den medlemsstat, hvor udbyderen af informationssamfundstjenester har sit hovedforretningssted, eller, hvor det er relevant, hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret
- v) "vilkår og betingelser": vilkår og betingelser som defineret i artikel 2, litra q), i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*

⁵⁰

Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- w) "hovedforretningssted": udbyderen af de relevante informationssamfundstjenesters hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, hvor de primære finansielle funktioner og den operationelle kontrol udøves.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR UDBYDERE AF RELEVANTE INFORMATIONSSAMFUNDSTJENESTER TIL AT FOREBYGGE OG BEKÆMPE SEKSUELT MISBRUG AF BØRN ONLINE

Afdeling 1

Forpligtelser til risikovurdering og afbødning

Artikel 3

Risikovurdering

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester kortlægger, analyserer og vurderer for hver af de tjenester, de tilbyder, hvilken risiko der er forbundet med, at tjenesten anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn online.
2. I forbindelse med risikovurderingen tager udbyderen navnlig hensyn til:
 - a) eventuelle tidligere konstaterede tilfælde af, at udbyderens tjenester har været anvendt med henblik på seksuelt misbrug af børn online
 - b) om der findes en politik, som udbyderen har gennemført, og om der findes midler til at imødegå den i stk. 1 omhandlede risiko, herunder gennem følgende:
 - forbud og restriktioner, som er fastsat i vilkår og betingelser
 - foranstaltninger, der er truffet for at håndhæve sådanne forbud og restriktioner
 - alderskontrollfunktioner
 - funktioner, der gør det muligt for brugerne at gøre udbyderen opmærksom på seksuelt misbrug af børn online ved brug af let tilgængelige og alderssvarende værktøjer
 - c) den måde, hvorpå brugerne bruger tjenesten, og indvirkningen heraf på nævnte risiko
 - d) den måde, hvorpå udbyderen har indrettet og driver tjenesten, herunder forretningsmodellen, ledelsesforhold og de relevante systemer og processer, og indvirkningen heraf på nævnte risiko
 - e) for så vidt angår risikoen for hvervning af børn:
 - i) i hvilket omfang tjenesten anvendes eller sandsynligvis vil blive anvendt af børn
 - ii) hvis tjenesten anvendes af børn, børnebrugernes forskellige aldersgrupper og risikoen for hvervning af børn i disse aldersgrupper
 - iii) tilgængeligheden af funktioner, der indebærer en risiko for eller øger risikoen for hvervning af børn, herunder følgende funktioner:
 - funktioner, der gør det muligt for brugere at søge efter andre brugere, herunder navnlig funktioner, der gør det muligt for voksne brugere at søge efter børnebrugere

- funktioner, der gør det muligt for brugere at etablere direkte kontakt med andre brugere, navnlig gennem privat kommunikation
 - funktioner, der gør det muligt for brugere at dele billeder eller videoer med andre brugere, navnlig gennem privat kommunikation.
3. Udbyderen kan anmode EU-centret om at foretage en analyse af stikprøver af anonymiserede repræsentative data for at identificere potentielt seksuelt misbrug af børn online til støtte for risikovurderingen.

EU-centrets omkostninger i forbindelse med udførelsen af en sådan analyse afholdes af den anmodende udbyder. EU-centret afholder dog disse omkostninger, hvis udbyderen er en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed, forudsat at anmodningen med rimelighed kan antages at være nødvendig for at underbygge risikovurderingen.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at supplere denne forordning med de nødvendige detaljerede regler om fastlæggelse og opkrævning af disse omkostninger og anvendelse af undtagelsen for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

4. Udbyderen foretager den første risikovurdering senest den *[datoen for denne forordnings anvendelse + 3 måneder]* eller, hvis udbyderen ikke har udbudt tjenesten i Unionen senest den *[datoen for denne forordnings anvendelse]*, senest tre måneder efter den dato, hvor udbyderen begyndte at udbyde tjenesten i Unionen.

Udbyderen ajourfører efterfølgende risikovurderingen i nødvendigt omfang og mindst hvert tredje år fra datoen for udbyderens sidste risikovurdering eller ajourføring heraf. Dog gælder følgende:

- a) i forbindelse med en tjeneste, der har fået udstedt et opsporingspåbud i overensstemmelse med artikel 7, ajourfører udbyderen risikovurderingen senest to måneder inden udløbet af anvendelsesperioden for opsporingspåbuddet
 - b) den koordinerende myndighed i etableringslandet kan kræve, at udbyderen ajourfører risikovurderingen på en rimelig tidligere dato end den dato, der er nævnt i andet afsnit, hvis der er dokumentation for, at risikoen for, at tjenesten anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn online, kan ændre sig væsentligt.
5. Risikovurderingen skal omfatte en vurdering af enhver potentiel resterende risiko for, at tjenesten efter at have truffet de afbødende foranstaltninger i henhold til artikel 4 fortsat anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn online.
6. Kommissionen kan i samarbejde med de koordinerende myndigheder og EU-centret og efter at have gennemført en offentlig høring udstede retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-5, navnlig under behørig hensyntagen til den relevante teknologiske udvikling og de måder, hvorpå de tjenester, der er omfattet af disse bestemmelser, udbydes og anvendes.

Artikel 4

Risikobegrænsning

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester træffer rimelige afbødende foranstaltninger, der er skræddersyet til den risiko, der er identificeret i henhold til artikel 3, for at begrænse

denne risiko. Sådanne foranstaltninger kan indebære nogle af eller alle følgende foranstaltninger:

- a) tilpasning af udbyderens indholdsmoderations- eller anbefalingssystemer, beslutningsprocesser, tjenestens drift eller funktioner eller indholdet eller håndhævelsen af vilkår og betingelser ved hjælp af passende tekniske og operationelle foranstaltninger og personale
- b) styrkelse af udbyderens interne processer eller det interne tilsyn med tjenestens funktion
- c) indledning eller tilpasning af samarbejdet i overensstemmelse med konkurrencereglerne med andre udbydere af hostingtjenester eller udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, offentlige myndigheder, civilsamfundsorganisationer eller, hvor det er relevant, enheder, der er tildelt status som pålidelige indberettere i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) .../... *[om et indre marked for digitale tjenester (forordningen om digitale tjenester) og om ændring af direktiv 2000/31/EF]*.

2. De afbødende foranstaltninger skal:

- a) være effektive med hensyn til at begrænse den identificerede risiko
- b) være målrettede og stå i rimeligt forhold til risikoen, navnlig under hensyntagen til risikoens alvor samt udbyderens finansielle og teknologiske kapacitet og antallet af brugere
- c) anvendes på en omhyggelig og ikkediskriminerende måde og under alle omstændigheder under behørig hensyntagen til de potentielle konsekvenser af de afbødende foranstaltninger for udøvelsen af alle berørte parter grundlæggende rettigheder
- d) indføres, revideres, ophæves eller udvides, alt efter hvad der er relevant, hver gang risikovurderingen foretages eller ajourføres i henhold til artikel 3, stk. 4, senest tre måneder efter den deri nævnte dato.

3. Udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der i henhold til den risikovurdering, der er foretaget eller ajourført i overensstemmelse med artikel 3, har konstateret, at der er en risiko for, at deres tjenester vil blive anvendt med henblik på hvervning af børn, træffer de nødvendige foranstaltninger til alderskontrol og aldersvurdering med henblik på at foretage en pålidelig identifikation af børnebrugere på deres tjenester, således at de kan træffe afbødende foranstaltninger.

4. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester beskriver klart de afbødende foranstaltninger, de har truffet, i deres vilkår og betingelser. Denne beskrivelse må ikke indeholde oplysninger, der kan gøre de afbødende foranstaltninger mindre virkningsfulde.

5. Kommissionen kan i samarbejde med koordinerende myndigheder og EU-centret og efter at have gennemført en offentlig høring udstede retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-4, navnlig under behørig hensyntagen til den relevante teknologiske udvikling og de måder, hvorpå de tjenester, der er omfattet af disse bestemmelser, udbydes og anvendes.

Artikel 5

Risikorapportering

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester fremsender senest tre måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, en rapport til den koordinerende myndighed i etableringslandet med angivelse af følgende:
 - a) processen og resultaterne af den risikovurdering, der er foretaget eller ajourført i henhold til artikel 3, herunder vurderingen af eventuelle resterende risici som omhandlet i artikel 3, stk. 5
 - b) eventuelle afbødende foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 4.
2. Senest tre måneder efter modtagelsen af rapporten vurderer den koordinerende myndighed i etableringslandet rapporten og afgør på dette grundlag og under hensyntagen til alle andre relevante oplysninger, som den har til rådighed, om risikovurderingen er blevet gennemført eller ajourført, og om de afbødende foranstaltninger er truffet i overensstemmelse med kravene i artikel 3 og 4.
3. Hvis det er nødvendigt for denne vurdering, kan den pågældende koordinerende myndighed anmode udbyderen om yderligere oplysninger inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed. Denne frist må ikke være længere end to uger.

Den i første afsnit fastsatte tidsfrist suspenderes, indtil disse yderligere oplysninger er blevet forelagt.
4. Uden at det berører artikel 7 og 27-29, pålægger den pågældende koordinerende myndighed, hvis kravene i artikel 3 og 4 ikke er opfyldt, udbyderen at foretage risikovurderingen på ny eller ajourføre den eller at indføre, revidere, ophæve eller udvide de afbødende foranstaltninger, alt efter hvad der er relevant, inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed. Denne frist må ikke være længere end en måned.
5. I forbindelse med fremsendelsen af rapporten til den koordinerende myndighed i etableringslandet i overensstemmelse med stk. 1 fremsender udbyderne også rapporten til EU-centret.
6. Udbyderne fremsender efter anmodning rapporten til udbyderne af softwareapplikationsbutikker, i det omfang det er nødvendigt for den vurdering, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2. De kan om nødvendigt fjerne fortrolige oplysninger i rapporterne.

Artikel 6

Forpligtelser for softwareapplikationsbutikker

1. Udbydere af softwareapplikationsbutikker skal:
 - a) gøre en rimelig indsats for at vurdere, om de enkelte tjenester, der tilbydes via de softwareapplikationer, som de formidler, risikerer at blive anvendt til hvervning af børn, hvor det er muligt i samarbejde med udbyderne af softwareapplikationer
 - b) træffe rimelige foranstaltninger til at forhindre børnebrugere i at få adgang til softwareapplikationer, hvis de har konstateret en betydelig risiko for, at den pågældende tjeneste anvendes med henblik på hvervning af børn

- c) træffe de nødvendige foranstaltninger til alderskontrol og aldersvurdering for at identificere børnebrugere på deres tjenester pålideligt, således at de kan træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i litra b).
- 2. Ved vurderingen af den i stk. 1 omhandlede risiko tager udbyderen hensyn til alle tilgængelige oplysninger, herunder resultaterne af den risikovurdering, der er foretaget eller ajourført i henhold til artikel 3.
- 3. Udbydere af softwareapplikationsbutikker offentliggør oplysninger, der beskriver den proces og de kriterier, der er anvendt til at vurdere risikoen, og de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1. Denne beskrivelse må ikke indeholde oplysninger, der kan mindske de afbødende foranstaltningers effektivitet.
- 4. Kommissionen kan i samarbejde med koordinerende myndigheder og EU-centret og efter at have gennemført en offentlig høring udstede retningslinjer for anvendelsen af stk. 1-3, navnlig under behørig hensyntagen til den relevante teknologiske udvikling og de måder, hvorpå de tjenester, der er omfattet af disse bestemmelser, udbydes og anvendes.

Afdeling 2

Opsporingsforpligtelser

Artikel 7

Udstedelse af opsporingspåbud

- 1. Den koordinerende myndighed i etableringslandet har beføjelse til at anmode den kompetente retslige myndighed i den medlemsstat, der har udpeget den, eller en anden uafhængig administrativ myndighed i den pågældende medlemsstat om at udstede et opsporingspåbud, der pålægger en udbyder af hostingtjenester eller en udbyder af interpersonelle kommunikationstjenester under den pågældende medlemsstats jurisdiktion at træffe de foranstaltninger, der er anført i artikel 10, for at opspore seksuelt misbrug af børn online på en bestemt tjeneste.
- 2. Den koordinerende myndighed i etableringslandet foretager, inden den anmoder om udstedelse af et opsporingspåbud, de undersøgelser og vurderinger, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne i stk. 4 er opfyldt.

Med henblik herpå kan myndigheden, hvis det er hensigtsmæssigt, kræve, at udbyderen forelægger de nødvendige oplysninger, som supplerer rapporten, og de yderligere oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 3, inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed, eller anmode EU-centret, en anden offentlig myndighed eller relevante eksperter eller enheder om at fremlægge de nødvendige supplerende oplysninger.
- 3. Hvis den koordinerende myndighed i etableringslandet er af den foreløbige opfattelse, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, skal den:
 - a) udarbejde et udkast til anmodning om udstedelse af et opsporingspåbud med angivelse af hovedelementerne i indholdet af det opsporingspåbud, den har til hensigt at anmode om, og begrundelsen for at anmode herom
 - b) forelægge udkastet til anmodning for udbyderen og EU-centret
 - c) give udbyderen mulighed for at fremsætte bemærkninger til udkastet til anmodning inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed

- d) opfordre EU-centret til at afgive udtalelse om udkastet til anmodning inden for en frist på fire uger fra datoen for modtagelsen af udkastet til anmodning.

Hvis den koordinerende myndighed under hensyntagen til udbyderens bemærkninger og EU-centrets udtalelse fortsat er af den opfattelse, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, forelægger den på ny et eventuelt tilpasset udkast til anmodning for udbyderen. I så fald skal udbyderen inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed, træffe følgende foranstaltninger:

- a) udarbejde en gennemførelsesplan med angivelse af de foranstaltninger, udbyderen påtænker at træffe for at efterkomme det påtænkte opsporingspåbud, herunder nærmere oplysninger om de påtænkte teknologier og garantier
- b) gennemføre en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse og en forudgående høringsprocedure, jf. artikel 35 og 36 i forordning (EU) 2016/679, i forbindelse med de foranstaltninger, der er fastsat i gennemførelsesplanen, hvis udkastet til gennemførelsesplan vedrører et påtænkt opsporingspåbud vedrørende hvervning af børn og ikke en fornyelse af et tidligere udstedt opsporingspåbud uden væsentlige ændringer
- c) tilpasse udkastet til gennemførelsesplan, hvis det er nødvendigt i lyset af resultatet af konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og for at tage hensyn til databeskyttelsesmyndighedens udtalelse som svar på den forudgående høring, hvis litra b) finder anvendelse, eller hvis betingelserne i artikel 35 og 36 i forordning (EU) 2016/679 er opfyldt
- d) forelægge gennemførelsesplanen for den koordinerende myndighed, i påkommende tilfælde vedlagt den kompetente databeskyttelsesmyndigheds udtalelse, og præcisere, hvordan gennemførelsesplanen er blevet tilpasset i lyset af resultatet af konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og den pågældende udtalelse.

Hvis den pågældende koordinerende myndighed under hensyntagen til udbyderens gennemførelsesplan og databeskyttelsesmyndighedens udtalelse fortsat er af den opfattelse, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, indgiver myndigheden den eventuelt tilpassede anmodning om udstedelse af opsporingspåbuddet til den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed. Udbyderens gennemførelsesplan og udtalelserne fra EU-centret og databeskyttelsesmyndigheden vedlægges den pågældende anmodning.

- 4. Den koordinerende myndighed i etableringslandet anmoder om udstedelse af opsporingspåbuddet, og den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed udsteder opsporingspåbuddet, hvis den mener, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er dokumentation for, at der er en betydelig risiko for, at tjenesten anvendes med henblik på seksuelt misbrug af børn online, jf. stk. 5, 6 og 7, alt efter hvad der er relevant
- b) årsagerne til udstedelsen af opsporingspåbuddet opvejer de negative konsekvenser for alle berørte parter rettigheder og legitime interesser, navnlig under hensyntagen til behovet for at sikre en rimelig balance mellem disse parter grundlæggende rettigheder.

Ved vurderingen af, om betingelserne i første afsnit er opfyldt, tages der hensyn til alle relevante forhold og omstændigheder i den foreliggende sag, navnlig:

- a) den risikovurdering, der er foretaget eller ajourført, og eventuelle afbødende foranstaltninger truffet af udbyderen i henhold til artikel 3 og 4, herunder eventuelle afbødende foranstaltninger, der er indført, revideret, ophævet eller udvidet i henhold til artikel 5, stk. 4, hvis det er relevant
- b) alle yderligere oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 2, eller andre relevante oplysninger, som myndigheden råder over, navnlig om brugen, udformningen og driften af tjenesten, om udbyderens finansielle og teknologiske kapacitet og størrelse og om de potentielle konsekvenser af de foranstaltninger, der skal træffes for at efterkomme opsporingspåbuddet for alle andre berørte parter
- c) udbyderens bemærkninger og gennemførelsesplan forelagt i overensstemmelse med stk. 3
- d) de udtalelser fra EU-centret og databeskyttelsesmyndigheden, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 3.

For så vidt angår andet afsnit, litra d), underretter den koordinerende myndighed, hvis den er meget uenig i EU-centrets udtalelse, EU-centret og Kommissionen herom med angivelse af de punkter, hvor myndigheden ikke er enig, og hovedårsagerne hertil.

5. For så vidt angår påbud om opsporing af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, anses den betydelige risiko, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a), for at foreligge, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) det er sandsynligt, at tjenesten i betydeligt omfang anvendes til udbredelse af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, på trods af eventuelle afbødende foranstaltninger, som udbyderen måtte have truffet eller vil træffe
 - b) der foreligger dokumentation for, at tjenesten eller en tilsvarende tjeneste, hvis tjenesten endnu ikke er blevet udbudt i Unionen på datoen for anmodningen om udstedelse af opsporingspåbuddet, inden for de seneste 12 måneder er blevet anvendt i et betydeligt omfang til at udbrede kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.
6. For så vidt angår påbud om opsporing af nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, anses den betydelige risiko, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a), for at foreligge, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) det er sandsynligt, at tjenesten i betydeligt omfang anvendes til udbredelse af nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, på trods af eventuelle afbødende foranstaltninger, som udbyderen måtte have truffet eller vil træffe
 - b) der foreligger dokumentation for, at tjenesten eller en tilsvarende tjeneste, hvis tjenesten endnu ikke er blevet udbudt i Unionen på datoen for anmodningen om udstedelse af opsporingspåbuddet, inden for de seneste 12 måneder er blevet anvendt i et betydeligt omfang til at udbrede kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.
 - c) for andre tjenester end dem, der muliggør direkte transmission af pornografisk optræden som defineret i artikel 2, litra e), i direktiv 2011/93/EU:
 - 1) der er udstedt et påbud om opsporing af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, til tjenesten

- 2) udbyderen har indgivet et betydeligt antal indberetninger om kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, opsporet gennem de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme det i punkt 1 omhandlede opsporingspåbud, jf. artikel 12.
7. For så vidt angår påbud om opsporing af hvervning af børn, anses den betydelige risiko, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra a), for at foreligge, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) udbyderen betragtes som udbyder af interpersonelle kommunikationstjenester
 - b) det er sandsynligt, at tjenesten i betydeligt omfang anvendes til hvervning af børn på trods af eventuelle afbødende foranstaltninger, som udbyderen måtte have truffet eller vil træffe
 - c) der foreligger dokumentation for, at tjenesten eller en tilsvarende tjeneste, hvis tjenesten endnu ikke er blevet udbudt i Unionen på datoen for anmodningen om udstedelse af opsporingspåbuddet, inden for de seneste 12 måneder er blevet anvendt i et betydeligt omfang til at hverve børn.

Påbud om opsporing af hvervning af børn finder kun anvendelse på interpersonel kommunikation, hvor en af brugerne er en børnebruger.

8. Den koordinerende myndighed i etableringslandet skal, når den anmoder om udstedelse af opsporingspåbud, og den kompetente retslige eller uafhængige administrative myndighed skal, når den udsteder opsporingspåbuddet, målrette og præcisere påbuddet på en sådan måde, at de negative konsekvenser, der er omhandlet i stk. 4, første afsnit, litra b), fortsat er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at imødegå den betydelige risiko, der er omhandlet i nævnte artikels litra a) effektivt.

Med henblik herpå tager de hensyn til alle relevante parametre, herunder tilgængeligheden af tilstrækkeligt pålidelige opsporingsteknologier, der i videst muligt omfang begrænser fejlprocenten i forbindelse med opsporingen, og deres egnethed og effektivitet med hensyn til at nå målene i denne forordning samt foranstaltningernes indvirkning på de berørte brugeres rettigheder, og stiller krav om, at der træffes de mindst indgribende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 10 blandt en række lige effektive foranstaltninger.

De skal navnlig sikre:

- a) at de påkrævede foranstaltninger, hvis denne risiko er begrænset til en identificerbar del eller komponent af en tjeneste, kun finder anvendelse på den pågældende del eller komponent
 - b) at der indføres effektive og forholdsmæssige garantier ud over garantierne i artikel 10, stk. 4, 5 og 6, hvis det er nødvendigt, navnlig for at begrænse sådanne negative konsekvenser
 - c) at anvendelsesperioden er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt, med forbehold af stk. 9.
9. Den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed anfører anvendelsesperioden i opsporingspåbuddet med angivelse af startdato og slutdato.

Startdatoen fastsættes under hensyntagen til den tid, udbyderen med rimelighed skal bruge til træffe de nødvendige foranstaltninger til at forberede efterkommelsen af

opsporingspåbuddet. Den må ikke være tidligere end tre måneder fra den dato, hvor udbyderen modtog opsporingspåbuddet, og må ikke være senere end 12 måneder fra denne dato.

Anvendelsesperioden for påbud om opsporing af udbredelse af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, må ikke overstige 24 måneder, og anvendelsesperioden for påbud om opsporing af hvervning af børn må ikke overstige 12 måneder.

Artikel 8

Yderligere regler vedrørende opsporingspåbud

1. Den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed udsteder de i artikel 7 omhandlede opsporingspåbud ved hjælp af formularen i bilag I. Opsporingspåbud skal omfatte:
 - a) oplysninger om de foranstaltninger, der skal træffes for at efterkomme opsporingspåbuddet, herunder de indikatorer, der skal anvendes, og de garantier, der skal indføres, herunder rapporteringskravene i artikel 9, stk. 3, og, hvor det er relevant, eventuelle yderligere garantier som omhandlet i artikel 7, stk. 8
 - b) identifikationsoplysninger om den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder opsporingspåbuddet, og denne retslige myndigheds eller uafhængige administrative myndigheds autentificering af påbuddet om spærring
 - c) navnet på udbyderen og, hvis det er relevant, på dennes retlige repræsentant
 - d) den specifikke tjeneste, som opsporingspåbuddet udstedes til, og, hvor det er relevant, den berørte del eller komponent af den berørte tjeneste, jf. artikel 7, stk. 8
 - e) oplysninger om, hvorvidt det udstedte opsporingspåbud vedrører udbredelse af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn
 - f) startdatoen og slutdatoen for opsporingspåbuddet
 - g) en tilstrækkelig detaljeret begrundelse for, hvorfor opsporingspåbuddet udstedes
 - h) en henvisning til denne forordning som retsgrundlag for opsporingspåbuddet
 - i) dato, tidsstempel og elektronisk signatur fra den retslige eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder opsporingspåbuddet
 - j) letforståelige oplysninger om klagemulighederne for adressaten for opsporingspåbuddet, herunder oplysninger om adgang til domstolsprøvelse og om de gældende frister herfor.
2. Den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder opsporingspåbuddet, stiler det til udbyderens hovedforretningssted eller, hvor det er relevant, til dennes retlige repræsentant udpeget i overensstemmelse med artikel 24.

Opsporingspåbuddet fremsendes til udbyderens kontaktpunkt, jf. artikel 23, stk. 1, til den koordinerende myndighed i etableringslandet og til EU-centret gennem det system, der er oprettet i henhold til artikel 39, stk. 2.

Opsporingspåbuddet udarbejdes på et af de sprog, som modtageren har valgt i henhold til artikel 23, stk. 3.

3. Hvis udbyderen ikke kan efterkomme opsporingspåbuddet, fordi det indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at påbuddet kan efterkommes, anmoder udbyderen uden unødigt ophold den koordinerende myndighed i etableringslandet om den nødvendige forklaring ved hjælp af formularen i bilag II.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at ændre bilag I og II, hvis det er nødvendigt for at forbedre formularerne i lyset af den relevante teknologiske udvikling eller de praktiske erfaringer, der er gjort.

Artikel 9

Klageadgang, information, underretning og ændring af opsporingspåbud

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der har fået et opsporingspåbud, samt brugere, der er berørt af de foranstaltninger, som er truffet for at efterkomme det, har ret til effektiv klageadgang. Denne ret omfatter retten til at anfægte opsporingspåbuddet ved domstolene i den medlemsstat, hvor den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed, der har udstedt opsporingspåbuddet, er beliggende.
2. Når opsporingspåbuddet bliver endeligt, fremsender den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der har udstedt opsporingspåbuddet, uden unødigt ophold en kopi heraf til den koordinerende myndighed i etableringslandet. Den koordinerende myndighed i etableringslandet fremsender derefter uden unødigt ophold en kopi heraf til alle andre koordinerende myndigheder via det system, der er oprettet i henhold til artikel 39, stk. 2.

Med henblik på første afsnit bliver et opsporingspåbud endeligt ved udløbet af klagefristen, såfremt der ikke er indgivet nogen klage i overensstemmelse med national ret, eller når opsporingspåbuddet er blevet stadfæstet efter en klage.

3. Hvis anvendelsesperioden for opsporingspåbuddet overstiger 12 måneder, eller seks måneder i tilfælde af et påbud om opsporing af hvervning af børn, kræver den koordinerende myndighed i etableringslandet, at udbyderen underretter myndigheden om efterkommelsen af opsporingspåbuddet mindst én gang midtvejs i anvendelsesperioden.

Disse rapporter skal indeholde en detaljeret beskrivelse af de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme opsporingspåbuddet, herunder de garantier, der er indført, og oplysninger om, hvordan disse foranstaltninger fungerer i praksis, navnlig om deres effektivitet med hensyn til at opspore udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant, og om konsekvenserne af disse foranstaltninger for alle berørte parter rettigheder og legitime interesser.

4. Med hensyn til de opsporingspåbud, som den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed har udstedt på den koordinerende myndighed i etableringslandets anmodning, vurderer den kompetente myndighed om nødvendigt og under alle omstændigheder efter modtagelsen af de i stk. 3 omhandlede rapporter, om der er sket væsentlige ændringer i begrundelsen for at udstede

opsporingspåbuddene, og navnlig om betingelserne i artikel 7, stk. 4, fortsat er opfyldt. I denne forbindelse tager myndigheden hensyn til yderligere afbødende foranstaltninger, som udbyderen kan træffe for at imødegå den betydelige risiko, der blev identificeret på tidspunktet for udstedelsen af opsporingspåbuddet.

Den pågældende koordinerende myndighed anmoder den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der har udstedt opsporingspåbuddet, om at ændre eller tilbagekalde et sådant påbud, hvis det er nødvendigt i lyset af resultatet af denne vurdering. Bestemmelserne i denne afdeling finder tilsvarende anvendelse på sådanne anmodninger.

Artikel 10

Teknologier og garantier

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der har fået et opsporingspåbud, efterkommer påbuddet ved at installere og drive teknologier til opsporing af udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant, ved hjælp af de tilsvarende indikatorer, der stilles til rådighed af EU-centret i overensstemmelse med artikel 46.
2. Udbyderen har ret til at anskaffe, installere og drive teknologier, der stilles gratis til rådighed af EU-centret i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1, med det ene formål at efterkomme opsporingspåbuddet. Udbyderen er ikke forpligtet til at anvende en bestemt teknologi, herunder teknologier, der stilles til rådighed af EU-centret, så længe kravene i denne artikel er opfyldt. Anvendelsen af de teknologier, som EU-centret stiller til rådighed, berører ikke udbyderens ansvar for at opfylde disse krav og for de beslutninger, som udbyderen måtte træffe i forbindelse med eller som følge af anvendelsen af teknologierne.
3. Teknologierne skal være:
 - a) effektive med hensyn til at opspore udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant
 - b) de må ikke kunne udtrække andre oplysninger fra den pågældende kommunikation end de oplysninger, der er strengt nødvendige for at afdække mønstre for udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller for hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant, ved hjælp af de indikatorer, der er omhandlet i stk. 1
 - c) i overensstemmelse med det aktuelle tekniske niveau i industrien og mindst muligt indgribende over for brugernes ret til privatliv og familieliv, herunder til kommunikationshemmelighed og beskyttelsen af personoplysninger
 - d) tilstrækkeligt pålidelige, idet de i videst muligt omfang begrænser fejlprocenten i forbindelse med opsporingen.
4. Udbyderen skal:
 - a) træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at teknologierne og indikatorerne samt behandlingen af personoplysninger og andre oplysninger i forbindelse hermed udelukkende anvendes til at opspore udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, i

det omfang det er strengt nødvendigt for at efterkomme de opsporingspåbud, der er udstedt til udbyderen

- b) indføre effektive interne procedurer til at forebygge og om nødvendigt opspore og afhjælpe misbrug af de teknologier, indikatorer og personoplysninger og andre oplysninger, der er omhandlet i litra a), herunder uautoriseret adgang til og uautoriserede overførsler af sådanne personoplysninger og andre data
- c) sikre regelmæssigt menneskeligt tilsyn, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at teknologierne fungerer på en tilstrækkelig pålidelig måde, og om nødvendigt menneskelige indgriben, navnlig når potentielle fejl og potentiel hvervning af børn opspores
- d) etablere og drive en tilgængelig, alderssvarende og brugervenlig mekanisme, der gør det muligt for brugerne inden for en rimelig frist at indgive klager over udbyderens påståede overtrædelser af sine forpligtelser i denne afdeling og over eventuelle afgørelser, som udbyderen måtte have truffet i forbindelse med anvendelsen af teknologierne, herunder om fjernelse eller deaktivering af adgangen til materiale fra brugere, spærring af brugerkonti eller suspension af eller ophør med leveringen af tjenesten til brugerne, og behandle sådanne klager på en objektiv, effektiv og rettidig måde
- e) underrette den koordinerende myndighed om gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger i gennemførelsesplanen omhandlet i artikel 7, stk. 3, senest en måned før den startdato, der er angivet i påbuddet
- f) regelmæssigt gennemgå, hvordan de foranstaltninger, der er omhandlet i dette stykkes litra a), b), c) og d), fungerer, og om nødvendigt tilpasse dem for at sikre, at kravene deri er opfyldt, samt dokumentere gennemgangen og resultaterne heraf og medtage disse oplysninger i den rapport, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3.

5. Udbyderen oplyser på en klar, tydelig og forståelig måde brugerne om følgende:

- a) det forhold, at udbyderen anvender teknologier til at opspore seksuelt misbrug af børn online med henblik på at efterkomme opsporingspåbuddet, de måder, hvorpå udbyderen anvender disse teknologier, og den indvirkning, det har på brugeres kommunikationshemmelighed
- b) det forhold, at udbyderen er forpligtet til at indberette potentielt seksuelt misbrug af børn online til EU-centret i overensstemmelse med artikel 12
- c) brugernes ret til domstolsprøvelse, jf. artikel 9, stk. 1, og deres ret til at indgive klager til udbyderen gennem den mekanisme, der er omhandlet i stk. 4, litra d), og til den koordinerende myndighed i overensstemmelse med artikel 34.

Udbyderen må ikke give brugerne oplysninger, der kan gøre foranstaltningerne til efterkommelse af opsporingspåbuddet mindre virkningsfulde.

6. Hvis en udbyder opsporer potentielt seksuelt misbrug af børn online gennem de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme opsporingspåbuddet, underretter udbyderen uden unødigt ophold de berørte brugere, når Europol eller den nationale retshåndhævende myndighed i den medlemsstat, der har modtaget indberetningen i henhold til artikel 48, har bekræftet, at oplysningerne til brugerne ikke vil gribe ind i aktiviteter til forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn.

Artikel 11

Retningslinjer vedrørende opsporingsforpligtelser

Kommissionen kan i samarbejde med de koordinerende myndigheder og EU-centret og efter at have gennemført en offentlig høring udstede retningslinjer for anvendelsen af artikel 7-10, navnlig under behørig hensyntagen til den relevante teknologiske udvikling og de måder, hvorpå de tjenester, der er omfattet af disse bestemmelser, udbydes og anvendes.

Afdeling 3

Indberetningsforpligtelser

Artikel 12

Indberetningsforpligtelser

1. Hvis en udbyder af hostingtjenester eller en udbyder af interpersonelle kommunikationstjenester på anden måde end via et påbud om fjernelse udstedt i overensstemmelse med denne forordning får kendskab til oplysninger, der tyder på potentielt seksuelt misbrug af børn online på udbyderens tjenester, indgiver udbyderen straks en indberetning herom til EU-centret i overensstemmelse med artikel 13. Indberetningen indgives gennem det system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2.
2. Når udbyderen indgiver en indberetning i henhold til stk. 1, underretter udbyderen den pågældende bruger med oplysninger om hovedindholdet i indberetningen, om den måde, hvorpå udbyderen er blevet opmærksom på det pågældende potentielle seksuelle misbrug af børn, om opfølgningen på indberetningen, hvis udbyderen har adgang til sådanne oplysninger, og om brugerens klagemuligheder, herunder om retten til at indgive klager til den koordinerende myndighed i overensstemmelse med artikel 34.

Udbyderen underretter uden unødigt ophold den pågældende bruger, enten efter at have modtaget en meddelelse fra EU-centret om, at det anser indberetningen for at være åbenbart grundløs, jf. artikel 48, stk. 2, eller efter udløbet af en periode på tre måneder fra datoen for indberetningen uden at have modtaget en meddelelse fra EU-centret om, at oplysningerne ikke skal stilles til rådighed, jf. artikel 48, stk. 6, litra a), alt efter hvad der indtræffer først.

Hvis udbyderen inden for den frist på tre måneder, der er omhandlet i andet afsnit, modtager en sådan meddelelse fra EU-centret, hvoraf det fremgår, at oplysningerne ikke skal stilles til rådighed, underretter udbyderen uden unødigt ophold den pågældende bruger efter udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i meddelelsen.

3. Udbyderen etablerer og driver en tilgængelig, alderssvarende og brugervenlig mekanisme, der gør det muligt for brugerne at gøre udbyderen opmærksom på potentielt seksuelt misbrug af børn online på udbyderens tjeneste.

Artikel 13

Specifikke indberetningskrav

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester indgiver den i artikel 12 omhandlede indberetning ved hjælp af formularen i bilag III. Indberetningen skal indeholde:

- a) identifikationsoplysninger om udbyderen og, hvis det er relevant, dennes retlige repræsentant
 - b) dato, tidsstempel og udbyderens elektroniske signatur
 - c) alle indholdsdata, herunder billeder, videoer og tekst
 - d) alle tilgængelige data bortset fra indholdsdata vedrørende det potentielle seksuelle misbrug af børn online
 - e) oplysninger om, hvorvidt det potentielle seksuelle misbrug af børn online vedrører udbredelse af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller herved af børn
 - f) oplysninger om den geografiske beliggenhed i forbindelse med det potentielle seksuelle misbrug af børn online, f.eks. internetprotokoladressen
 - g) oplysninger om identiteten af enhver bruger, der er involveret i det potentielle seksuelle misbrug af børn online
 - h) oplysninger om, hvorvidt udbyderen har indberettet eller agter at indberette det potentielle seksuelle misbrug af børn online til en offentlig myndighed eller anden enhed, der har kompetence til at modtage sådanne indberetninger fra et tredjeland, og i givet fald hvilken myndighed eller enhed
 - i) oplysninger om, hvorvidt udbyderen har fjernet eller deaktiveret adgangen til materialet, hvis det potentielle seksuelle misbrug af børn online vedrører udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - j) oplysninger om, hvorvidt udbyderen mener, at indberetningen kræver hurtig handling
 - k) en henvisning til denne forordning som retsgrundlag for indberetning.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at ændre bilag III for at forbedre formularen, hvis det er nødvendigt i lyset af den relevante teknologiske udvikling eller de praktiske erfaringer, der er gjort.

Afdeling 4

Forpligtelser til fjernelse

Artikel 14

Påbud om fjernelse

1. Den koordinerende myndighed i etableringslandet har beføjelse til at anmode den kompetente retslige myndighed i den medlemsstat, der har udpeget den, eller en anden uafhængig administrativ myndighed i den pågældende medlemsstat om at udstede et påbud om fjernelse, der pålægger en udbyder af hostingtjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget den pågældende koordinerende myndighed, at fjerne eller deaktivere adgangen i alle medlemsstater til specifikt materiale, som den koordinerende myndighed eller de domstole eller andre uafhængige administrative myndigheder, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, efter en omhyggelig vurdering har identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.
2. Udbyderen skal efterkomme påbuddet om fjernelse så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest 24 timer efter modtagelsen heraf.

3. Den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed udsteder et påbud om fjernelse ved hjælp af formularen i bilag IV. Påbud om fjernelse skal indeholde:
- a) identifikationsoplysninger om den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om fjernelse, og denne myndigheds autentificering af påbuddet om fjernelse
 - b) navnet på udbyderen og, hvis det er relevant, på dennes retlige repræsentant
 - c) den specifikke tjeneste, som påbuddet om fjernelse er udstedt for
 - d) en tilstrækkeligt detaljeret begrundelse for, hvorfor påbuddet om fjernelse er udstedt, og navnlig hvorfor materialet udgør materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - e) en nøjagtig internetadresse og om nødvendigt yderligere oplysninger til identifikation af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - f) hvis det er relevant, oplysninger om undladelse af videregivelse i en nærmere angivet periode, jf. artikel 15, stk. 4, litra c)
 - g) en henvisning til denne forordning som retsgrundlag for påbuddet om fjernelse
 - h) dato, tidsstempel og elektronisk signatur fra den retslige eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om fjernelse
 - i) letforståelige oplysninger om klagemulighederne for adressaten for påbuddet om fjernelse, herunder oplysninger om adgang til domstolsprøvelse og om de gældende frister herfor.
4. Den retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om fjernelse, stiler det til udbyderens hovedforretningssted eller, hvor det er relevant, til dennes retlige repræsentant udpeget i overensstemmelse med artikel 24.
- Den fremsender påbuddet om fjernelse til kontaktpunktet, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, ved elektroniske midler, som kan efterlade et skriftligt spor på en måde, der gør det muligt at autentificere afsenderen, herunder nøjagtigheden af datoen og tidspunktet for afsendelse og modtagelse af påbuddet, til den koordinerende myndighed i etableringslandet og til EU-centret gennem det system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2.
- Påbuddet om fjernelse udarbejdes på et af de sprog, som modtageren har valgt i henhold til artikel 23, stk. 3.
5. Hvis udbyderen ikke kan efterkomme påbuddet om fjernelse grundet force majeure eller faktisk umulighed, som ikke kan tilskrives udbyderen, herunder af objektive begrundede tekniske eller operationelle årsager, oplyser udbyderen uden unødigt ophold den koordinerende myndighed i etableringslandet om årsagerne hertil ved hjælp af formularen ved hjælp af formularen i bilag V.
- Den frist, der er fastsat i stk. 1, begynder at løbe, så snart grundene omhandlet i første afsnit er ophørt.
6. Hvis udbyderen ikke kan efterkomme påbuddet om fjernelse, fordi det indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at påbuddet kan efterkommes, anmoder udbyderen uden unødigt ophold den koordinerende

myndighed i etableringslandet om den nødvendige forklaring ved hjælp af formularen i bilag V.

Den frist, der er fastsat i stk. 1, begynder at løbe, så snart udbyderen modtager den nødvendige forklaring.

7. Udbyderen underretter uden unødigt ophold og ved hjælp af formularen i bilag VI den koordinerende myndighed i etableringslandet og EU-centret om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme påbuddet om fjernelse, navnlig med angivelse af, om udbyderen har fjernet materialet med seksuelt misbrug af børn eller deaktiveret adgangen hertil i alle medlemsstater, samt dato og tidspunkt herfor.
8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at ændre bilag IV, V og VI, hvis det er nødvendigt for at forbedre formularerne i lyset af den relevante teknologiske udvikling eller de praktiske erfaringer, der er gjort.

Artikel 15

Klageadgang og tilvejebringelse af information

1. Udbydere af hostingtjenester, der har fået et påbud om fjernelse udstedt i overensstemmelse med artikel 14, samt de brugere, der har leveret materialet, har ret til effektiv klageadgang. Denne ret omfatter retten til at anfægte påbud om fjernelse ved domstolene i den medlemsstat, hvor den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed, der har udstedt påbuddet om fjernelse, er beliggende.
2. Når påbuddet om fjernelse bliver endeligt, fremsender den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udstedte påbuddet om fjernelse, uden unødigt ophold en kopi heraf til den koordinerende myndighed i etableringslandet. Den koordinerende myndighed i etableringslandet fremsender derefter uden unødigt ophold en kopi heraf til alle andre koordinerende myndigheder via det system, der er oprettet i henhold til artikel 39, stk. 2.

Med henblik på første afsnit bliver et påbud om fjernelse endeligt ved udløbet af klagefristen, såfremt der ikke er iværksat nogen klage i overensstemmelse med national ret, eller når påbuddet om fjernelse er blevet stadfæstet efter en klage.

3. Hvis en udbyder fjerner eller deaktiverer adgangen til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, i henhold til et påbud om fjernelse udstedt i overensstemmelse med artikel 14, underretter udbyderen uden unødigt ophold den bruger, der har leveret materialet, om følgende:
 - a) det forhold, at udbyderen har fjernet materialet eller deaktiveret adgangen hertil
 - b) årsagerne til fjernelsen eller deaktiveringen med en kopi af påbuddet om fjernelse på brugerens anmodning
 - c) brugernes ret til domstolsprøvelse, jf. stk. 1, og til at indgive klager til den koordinerende myndighed i overensstemmelse med artikel 34.
4. Den koordinerende myndighed i etableringslandet kan, når den anmoder den retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om fjernelse, og efter at have hørt de relevante offentlige myndigheder, anmode udbyderen om at undlade at videregive oplysninger om fjernelse eller deaktivering af adgangen til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, hvis og i det omfang det er

nødvendigt for at undgå at gribe ind i aktiviteter til forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn.

I så fald:

- a) fastsætter den retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om fjernelse, en frist, der ikke må være længere end nødvendigt og ikke længere end seks uger, inden for hvilken udbyderen ikke må videregive sådanne oplysninger
- b) finder forpligtelserne i stk. 3 ikke anvendelse i denne periode
- c) underretter den pågældende retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed udbyderen om sin afgørelse med angivelse af den gældende frist.

Den pågældende retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed kan beslutte at forlænge den frist, der er omhandlet i andet afsnit, litra a), med en yderligere periode på højst seks uger, hvis og i det omfang det fortsat er nødvendigt at undlade videregivelse. I så fald underretter den pågældende retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed udbyderen om sin afgørelse med angivelse af den gældende frist. Artikel 14, stk. 3, finder anvendelse på denne afgørelse.

Afdeling 5

Forpligtelser vedrørende spærring

Artikel 16

Påbud om spærring

1. Den koordinerende myndighed i etableringslandet har beføjelse til at anmode den kompetente retslige myndighed i den medlemsstat, der har udpeget den, eller en uafhængig administrativ myndighed i den pågældende medlemsstat om at udstede et påbud om spærring, der pålægger en udbyder af internetadgangstjenester under den pågældende medlemsstats jurisdiktion at træffe rimelige foranstaltninger til at forhindre brugere i at få adgang til kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, identificeret via alle internetadresser på listen over internetadresser registreret i databasen over indikatorer i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, litra b), der stilles til rådighed af EU-centret.
2. Den koordinerende myndighed i etableringslandet foretager, inden den anmoder om udstedelse af et påbud om spærring, de undersøgelser og vurderinger, der er nødvendige for at fastslå, om betingelserne i stk. 4 er opfyldt.

Med henblik herpå skal den, hvor det er relevant:

- a) kontrollere, at betingelserne i artikel 36, stk. 1, litra b), er opfyldt i alle stikprøver eller i en repræsentativ stikprøve af internetadresserne på den i stk. 1 omhandlede liste, herunder ved i samarbejde med EU-centret at kontrollere, at listen er fuldstændig, nøjagtig og ajourført
- b) kræve, at udbyderen inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed, fremlægger de nødvendige oplysninger, navnlig om brugeres adgang til eller forsøg på at få adgang til materiale, der viser seksuelt misbrug, identificeret via internetadresserne, om udbyderens politik for

imødegåelse af risikoen for udbredelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og om udbyderens finansielle og teknologiske kapacitet og størrelse

- c) anmode EU-centret om at fremlægge de nødvendige oplysninger, navnlig forklaringer og garantier vedrørende internetadressernes nøjagtighed med hensyn til tilstedeværelsen af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, vedrørende omfanget og arten af dette materiale og vedrørende EU-centrets kontrol og de revisioner, der er omhandlet i henholdsvis artikel 36, stk. 2, og artikel 46, stk. 7
 - d) anmode enhver anden relevant offentlig myndighed eller relevante eksperter eller enheder om at fremlægge de nødvendige oplysninger.
3. Den koordinerende myndighed i etableringslandet underretter, inden den anmoder om udstedelse af et påbud om spærring, udbyderen om, at den har til hensigt at anmode om udstedelse af et påbud om spærring, med angivelse af hovedelementerne i indholdet af det påtænkte påbud om spærring og begrundelsen for at anmode om påbuddet om spærring. Den giver udbyderen mulighed for at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed.
4. Den koordinerende myndighed i etableringslandet anmoder om udstedelse af påbuddet om spærring, og den kompetente retslige myndighed eller uafhængige myndighed udsteder påbuddet om spærring, hvis den mener, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) der er dokumentation for, at tjenesten i betydeligt omfang er blevet anvendt i løbet af de seneste 12 måneder til at få adgang til eller forsøge at få adgang til materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, identificeret via internetadresserne
 - b) påbuddet om spærring er nødvendigt for at forhindre udbredelsen af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, til brugere i Unionen, navnlig under hensyntagen til mængden og arten af dette materiale, behovet for at beskytte ofrenes rettigheder og udbyderens eventuelle politik til imødegåelse af risikoen for en sådan udbredelse og gennemførelsen heraf
 - c) internetadresserne angiver på en tilstrækkelig pålidelig måde materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - d) årsagerne til udstedelsen af påbuddet om spærring opvejer de negative konsekvenser for alle berørte parter rettigheder og legitime interesser, navnlig under hensyntagen til behovet for at sikre en rimelig balance mellem disse parter grundlæggende rettigheder, herunder brugernes udøvelse af deres ytrings- og informationsfrihed og udbyderens frihed til at oprette og drive egen virksomhed.

Ved vurderingen af, om betingelserne i første afsnit er opfyldt, tages der hensyn til alle relevante forhold og omstændigheder i den foreliggende sag, herunder alle oplysninger, der er indhentet i henhold til stk. 2, og udbyderens bemærkninger fremsat i overensstemmelse med stk. 3.

5. Den koordinerende myndighed i etableringslandet skal, når den anmoder om udstedelse af påbud om spærring, og den kompetente retslige eller uafhængige administrative myndighed skal, når den udsteder påbuddet om spærring:

- a) fastsætte effektive og forholdsmæssige grænser og garantier, der er nødvendige for at sikre, at eventuelle negative konsekvenser som omhandlet i stk. 4, litra d), begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt
 - b) sikre, at anvendelsesperioden er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt, med forbehold af stk. 6.
6. Den koordinerende myndighed anfører anvendelsesperioden i påbuddet om spærring med angivelse af startdato og slutdato.

Anvendelsesperioden for påbud om spærring må ikke være længere end fem år.

7. Med hensyn til de påbud om spærring, som den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed har udstedt på den koordinerende myndigheds anmodning, vurderer den koordinerende myndighed om nødvendigt og mindst en gang om året, om der er sket væsentlige ændringer i begrundelsen for at udstede påbuddene om spærring, og navnlig om betingelserne i stk. 4 fortsat er opfyldt.

Den pågældende koordinerende myndighed anmoder den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der har udstedt påbuddet om spærring, om at ændre eller tilbagekalde et sådant påbud, hvis det er nødvendigt i lyset af resultatet af denne vurdering, eller om at tage hensyn til begrundede anmodninger eller de rapporter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 5 og 6. Bestemmelserne i denne afdeling finder tilsvarende anvendelse på sådanne anmodninger.

Artikel 17

Yderligere regler vedrørende påbud om spærring

1. Den koordinerende myndighed i etableringslandet udsteder de i artikel 16 omhandlede påbud om spærring ved hjælp af formularen i bilag VII. Påbud om spærring skal indeholde:
- a) henvisningen til den liste over internetadresser, der stilles til rådighed af EU-centret, og de garantier, der skal indføres, herunder de grænser og garantier, der er fastsat i henhold til artikel 16, stk. 5, og, hvor det er relevant, de rapporteringskrav, der er fastsat i henhold til artikel 18, stk. 6
 - b) identifikationsoplysninger om den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om spærring, og denne myndigheds autentificering af påbuddet om spærring
 - c) navnet på udbyderen og, hvis det er relevant, på dennes retlige repræsentant
 - d) den specifikke tjeneste, som opsporingspåbuddet er udstedt for
 - e) startdatoen og slutdatoen for påbuddet om spærring
 - f) en tilstrækkelig detaljeret begrundelse for, hvorfor påbuddet om spærring udstedes
 - g) en henvisning til denne forordning som retsgrundlag for påbuddet om spærring
 - h) dato, tidsstempel og elektronisk signatur fra den retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om spærring

- i) letforståelige oplysninger om klagemulighederne for adressaten for påbuddet om spærring, herunder oplysninger om adgang til domstolsprøvelse og om de gældende frister herfor.
2. Den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udsteder påbuddet om spærring, stiler det til udbyderens hovedforretningssted eller, hvor det er relevant, til dennes retlige repræsentant udpeget i overensstemmelse med artikel 24.
3. Påbuddet om spærring fremsendes til udbyderens kontaktpunkt, jf. artikel 23, stk. 1, til den koordinerende myndighed i etableringslandet og til EU-centret gennem det system, der er oprettet i henhold til artikel 39, stk. 2.
4. Påbuddet om spærring udarbejdes på et af de sprog, som modtageren har valgt i henhold til artikel 23, stk. 3.
5. Hvis udbyderen ikke kan efterkomme påbuddet om spærring, fordi det indeholder åbenbare fejl eller ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at påbuddet kan efterkommes, anmoder udbyderen uden unødigt ophold den koordinerende myndighed i etableringslandet om den nødvendige forklaring ved hjælp af formularen i bilag VIII.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at ændre bilag II og VIII, hvis det er nødvendigt for at forbedre formularerne i lyset af den relevante teknologiske udvikling eller de praktiske erfaringer, der er gjort.

Artikel 18

Klageadgang, information og underretning om påbud om spærring

1. Udbydere af internetadgangstjenester, der har fået et påbud om spærring, samt brugere, der har leveret eller er blevet forhindret i at få adgang til et specifikt materiale identificeret via internetadresserne i forbindelse med efterkommelsen af sådanne pålæg, har ret til effektiv klageadgang. Denne ret omfatter retten til at anfægte påbuddet om spærring ved domstolene i den medlemsstat, hvor den kompetente retslige myndighed eller den uafhængige administrative myndighed, der har udstedt påbuddet om spærring, er beliggende.
2. Når påbuddet om spærring bliver endeligt, fremsender den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed, der udstedte påbuddet om spærring, uden unødigt ophold en kopi heraf til den koordinerende myndighed i etableringslandet. Den koordinerende myndighed i etableringslandet fremsender derefter uden unødigt ophold en kopi heraf til alle andre koordinerende myndigheder via det system, der er oprettet i henhold til artikel 39, stk. 2.

Med henblik på første afsnit bliver et påbud om spærring endeligt ved udløbet af klagefristen, såfremt der ikke er iværksat nogen klage i overensstemmelse med national ret, eller når påbuddet er blevet stadfæstet efter en klage.
3. Udbyderen etablerer og driver en tilgængelig, alderssvarende og brugervenlig mekanisme, der gør det muligt for brugerne inden for en rimelig frist at indgive klager over udbyderens påståede overtrædelser af sine forpligtelser i denne afdeling. Udbyderen behandler sådanne klager på en objektiv, effektiv og rettidig måde.

4. Hvis en udbyder forhindrer brugere i at få adgang til internetadresserne i henhold til et påbud om spærring udstedt i overensstemmelse med artikel 17, træffer udbyderen rimelige foranstaltninger til at underrette brugerne om følgende:
 - a) det forhold, at det sker i henhold til et påbud om spærring
 - b) begrundelsen herfor ved på anmodning at fremlægge en kopi af påbuddet om spærring
 - c) brugernes ret til domstolsprøvelse, jf. stk. 1, og deres ret til at indgive klager til udbyderen gennem den mekanisme, der er omhandlet i stk. 3, og til den koordinerende myndighed i overensstemmelse med artikel 34 samt deres ret til at indgive de i stk. 5 omhandlede anmodninger.
5. Udbyderen og de brugere, der er omhandlet i stk. 1, har ret til at anmode den koordinerende myndighed, der har anmodet om udstedelse af påbuddet om spærring, om at vurdere, om brugerne uretmæssigt hindres i at få adgang til specifikt materiale identificeret via internetadresser i henhold til påbuddet om spærring. Udbyderen har også ret til at anmode om en ændring eller tilbagekaldelse af påbuddet om spærring, hvis udbyderen finder det nødvendigt på grund af væsentlige ændringer i begrundelsen for at udstede påbuddet om spærring efter udstedelsen heraf, navnlig væsentlige ændringer, der forhindrer udbyderen i at træffe de nødvendige rimelige foranstaltninger til at efterkomme påbuddet om spærring.

Den koordinerende myndighed vurderer uden unødigt ophold omhyggeligt sådanne anmodninger og underretter den udbyder eller bruger, der har indgivet anmodningen, om resultatet heraf. Hvis den mener, at anmodningen er begrundet, anmoder den om at få ændret eller tilbagekaldt påbuddet om spærring i overensstemmelse med artikel 16, stk. 7, og underretter EU-centret herom.
6. Hvis anvendelsesperioden for påbuddet om spærring overstiger 24 måneder, kræver den koordinerende myndighed i etableringslandet, at udbyderen underretter myndigheden om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme påbuddet om spærring, herunder de garantier, der er indført, mindst én gang midtvejs i anvendelsesperioden.

Afdeling 6

Yderligere bestemmelser

Artikel 19

Udbydernes ansvar

Udbydere af relevante informationssamfundstjenester er ikke ansvarlige for lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn, udelukkende fordi de i god tro udfører de nødvendige aktiviteter for at opfylde kravene i denne forordning, navnlig aktiviteter, der har til formål at opspore, identificere, fjerne eller deaktivere adgangen til, spærre for eller indberette seksuelt misbrug af børn online i overensstemmelse med disse krav.

Artikel 20

Ofres ret til information

1. Personer, der er bosiddende i Unionen, har efter anmodning fra den koordinerende myndighed udpeget af den medlemsstat, hvor de er bosiddende, ret til at modtage oplysninger om tilfælde, hvor udbredelsen af kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af dem, indberettes til EU-centret i henhold til artikel 12. Personer med

handicap har ret til at anmode om og modtage sådanne oplysninger på en måde, der er tilgængelig for dem.

Den pågældende koordinerende myndighed videresender anmodningen til EU-centret via det system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, og meddeler den person, der fremsætter anmodningen, de resultater, den har modtaget fra EU-centret.

2. I den i stk. 1 omhandlede anmodning præciseres:
 - a) det relevante kendte materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - b) hvis det er relevant, den fysiske person eller enhed, der skal modtage oplysningerne på vegne af den person, der fremsætter anmodningen
 - c) tilstrækkelige elementer til at påvise identiteten af den person, der fremsætter anmodningen.
3. De i stk. 1 omhandlede oplysninger omfatter:
 - a) identifikation af den udbyder, der har indgivet indberetningen
 - b) dato for indberetning
 - c) oplysninger om, hvorvidt EU-centret har videresendt indberetningen i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, og i bekræftende fald til hvilke myndigheder
 - d) oplysninger om, hvorvidt udbyderen har meddelt, at vedkommende har fjernet eller deaktiveret adgangen til materialet i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra i).

Artikel 21

Ofres ret til bistand og støtte til fjernelse

1. Udbydere af hostingtjenester yder efter anmodning rimelig bistand til personer, der er bosiddende i Unionen, og som ønsker, at udbyderen fjerner specifikt kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af dem, eller deaktiverer adgangen hertil.
2. Personer, der er bosiddende i Unionen, har ret til efter anmodning fra den koordinerende myndighed, der er udpeget af den medlemsstat, hvor de er bosat, at modtage støtte fra EU-centret, når de ønsker, at en udbyder af hostingtjenester fjerner eller deaktiverer adgangen til specifikt kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af dem. Personer med handicap har ret til at anmode om og modtage oplysninger om en sådan støtte på en måde, der er tilgængelig for dem.

Den pågældende koordinerende myndighed videresender anmodningen til EU-centret via det system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, og meddeler den person, der fremsætter anmodningen, de resultater, den har modtaget fra EU-centret.
3. I de i stk. 1 og 2 omhandlede anmodninger angives det relevante materiale, der viser seksuelt misbrug af børn.
4. EU-centrets støtte som omhandlet i stk. 2 skal, alt efter hvad der er relevant, omfatte:
 - a) støtte i forbindelse med fremsættelse af en anmodning om udbyderens bistand som omhandlet stk. 1

- b) kontrol af, om udbyderen har fjernet eller deaktiveret adgangen til det pågældende materiale, herunder ved at foretage de søgninger, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1
- c) underretning til udbyderen om det kendte materiale, der viser seksuelt misbrug af personen, og anmodning om fjernelse eller deaktivering af adgangen, jf. artikel 49, stk. 2
- d) om nødvendigt underretning til den koordinerende myndighed i etableringslandet om tilstedeværelsen af det pågældende materiale på tjenesten med henblik på udstedelse af et påbud om fjernelse i henhold til artikel 14.

Artikel 22

Opbevaring af oplysninger

1. Udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester opbevarer kun indholdsdata og andre data, som behandles i forbindelse med de foranstaltninger, der er truffet for at overholde denne forordning, og de personoplysninger, der genereres ved en sådan behandling, til et eller flere af følgende formål, alt efter hvad der er relevant:
 - a) for at efterkomme et opsporingspåbud, der er udstedt i henhold til artikel 7, eller et påbud om fjernelse, der er udstedt i henhold til artikel 14
 - b) for at indberette potentielt seksuelt misbrug af børn online til EU-centret i henhold til artikel 12
 - c) for at spærre den pågældende brugers konto eller suspendere eller bringe leveringen af tjenesteydelsen til denne bruger til ophør
 - d) for at håndtere klager fra brugerne til udbyderen eller til den koordinerende myndighed eller brugernes udøvelse af deres ret til administrativ eller retslig prøvelse i forbindelse med påståede overtrædelser af denne forordning
 - e) for at besvare anmodninger fra kompetente retshåndhævende myndigheder og retslige myndigheder i overensstemmelse med gældende ret om at give dem de nødvendige oplysninger med henblik på forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn, i det omfang indholdsdataene og andre data vedrører en indberetning, som udbyderen har indgivet til EU-centret i henhold til artikel 12.

For så vidt angår første afsnit, litra a), kan udbyderen også opbevare oplysningerne med henblik på at forbedre effektiviteten og nøjagtigheden af teknologierne til opsporing af seksuelt misbrug af børn online for at efterkomme et opsporingspåbud, der er udstedt til udbyderen i overensstemmelse med artikel 7. Udbyderen må dog ikke lagre personoplysninger til dette formål.

2. Udbyderne opbevarer ikke de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i længere tid end nødvendigt til det relevante formål og under ingen omstændigheder længere end 12 måneder fra datoen for indberetningen eller fra fjernelsen eller deaktiveringen af adgang, alt efter hvad der indtræffer først.

Udbyderne opbevarer efter anmodning fra den kompetente nationale myndighed eller domstol oplysningerne i en yderligere nærmere angivet periode, der fastsættes af den pågældende myndighed eller domstol, hvis og så længe det er nødvendigt for verserende sager om administrativ eller retslig prøvelse, jf. stk. 1, litra d).

Udbyderne sikrer, at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, opbevares på en sikker måde, og at opbevaringen er omfattet af passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger. Disse sikkerhedsforanstaltninger skal navnlig sikre, at oplysningerne kun kan tilgås og behandles til det formål, hvortil de opbevares, at der er et højt sikkerhedsniveau, og at oplysningerne slettes ved udløbet af de gældende frister for opbevaring. Udbyderne reviderer regelmæssigt disse sikkerhedsforanstaltninger og tilpasser dem, hvis det er nødvendigt.

Artikel 23

Kontaktpunkter

1. Udbydere af relevante informationssamfundstjenester opretter et fælles kontaktpunkt, der giver mulighed for direkte elektronisk kommunikation med de koordinerende myndigheder, andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne, Kommissionen og EU-centret med henblik på anvendelsen af denne forordning.
2. Udbyderne offentliggør de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og kommunikere med deres fælles kontaktpunkter på en nem måde, herunder deres navne, adresser, e-mailadresser og telefonnumre, og meddeler dem til EU-centret.
3. Udbyderne angiver i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, det eller de officielle EU-sprog, som kan anvendes i kommunikationen med deres kontaktpunkter.

De angivne sprog skal omfatte mindst ét af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor udbyderen har sit hovedforretningssted, eller, hvor det er relevant, hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.

Artikel 24

Retlig repræsentant

1. Udbydere af relevante informationssamfundstjenester, der ikke har deres hovedforretningssted i Unionen, udpeger skriftligt en fysisk eller juridisk person som deres retlige repræsentant i Unionen.
2. Den retlige repræsentant skal være bosiddende eller etableret i en af de medlemsstater, hvor udbyderen udbyder sine tjenester.
3. Udbyderen bemyndiger sin retlige repræsentant til at modtage henvendelser ud over eller i stedet for udbyderen fra de koordinerende myndigheder, andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen i forbindelse med alle spørgsmål, der er nødvendige for modtagelsen, overholdelsen og håndhævelsen af afgørelser, som er udstedt i forbindelse med denne forordning, herunder påbud om opsporing, fjernelse og spærring.
4. Udbyderen tildeler sin retlige repræsentant de beføjelser og ressourcer, der er nødvendige for at samarbejde med de koordinerende myndigheder, andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen og efterkomme de afgørelser, der er omhandlet i stk. 3.
5. Den udpegede retlige repræsentant kan drages til ansvar for udbyderens manglende overholdelse af nærværende forordnings bestemmelser, uden at det berører udbyderens ansvar og eventuelle retslige skridt mod udbyderen.
6. Udbyderen meddeler navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer på sin retlige repræsentant, der er udpeget i henhold til stk. 1, til den koordinerende myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende retlige repræsentant er bosiddende eller

etableret, og til EU-centret. De påser, at disse oplysninger er ajourførte og offentligt tilgængelige.

7. Udpegningen af en retlig repræsentant i Unionen i henhold til stk. 1 udgør ikke en etablering i Unionen.

KAPITEL III

TILSYN, HÅNDHÆVELSE OG SAMARBEJDE

Afdeling 1

Koordinerende myndigheder for spørgsmål vedrørende seksuelt misbrug af børn

Artikel 25

Koordinerende myndigheder for spørgsmål vedrørende seksuelt misbrug af børn og andre kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger senest den *[dato — to måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]* en eller flere kompetente myndigheder som ansvarlige for anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning ("kompetente myndigheder").
2. Medlemsstaterne udpeger senest på den i stk. 1 omhandlede dato en af de kompetente myndigheder som deres koordinerende myndighed for spørgsmål vedrørende seksuelt misbrug af børn ("koordinerende myndighed").

Den koordinerende myndighed er ansvarlig for alle spørgsmål vedrørende anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning i den pågældende medlemsstat, medmindre denne medlemsstat har overdraget bestemte specifikke opgaver eller sektorer til andre kompetente myndigheder.

Den koordinerende myndighed er under alle omstændigheder ansvarlig for at sikre koordineringen på nationalt plan af disse spørgsmål og for at bidrage til en effektiv og konsekvent anvendelse og håndhævelse af denne forordning i hele Unionen.

3. Hvis en medlemsstat udpeger mere end én kompetent myndighed ud over den koordinerende myndighed, sikrer den, at disse myndigheders og den koordinerende myndigheds respektive opgaver er klart defineret, og at de arbejder tæt og effektivt sammen under udførelsen af deres opgaver. Den berørte medlemsstat oplyser EU-centret og Kommissionen om navnet på de andre kompetente myndigheder og om deres respektive opgaver.
4. Senest en uge efter udpegelsen af de koordinerende myndigheder og eventuelle andre kompetente myndigheder i henhold til stk. 1 offentliggør og meddeler medlemsstaterne Kommissionen og EU-centret navnet på deres koordinerende myndighed. De opdaterer disse oplysninger.
5. Hver medlemsstat sikrer, at et kontaktpunkt udpeges eller etableres i den koordinerende myndigheds kontor, som håndterer anmodninger om præcisering, feedback og anden kommunikation i forbindelse med alle spørgsmål vedrørende anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne gør oplysningerne om kontaktpunktet offentligt tilgængelige og meddeler dem til EU-centret. De opdaterer disse oplysninger.
6. Senest to uger efter udpegelsen af de koordinerende myndigheder, jf. stk. 2, opretter EU-centret et onlineregister over de koordinerende myndigheder og deres kontaktpunkter. EU-centret offentliggør regelmæssigt eventuelle ændringer heraf.
7. Koordinerende myndigheder kan, hvis det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, anmode om bistand fra EU-centret i forbindelse med udførelsen af disse opgaver, navnlig ved at anmode EU-centret om at:

- a) stille visse oplysninger eller teknisk ekspertise til rådighed vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning
 - b) bistå i forbindelse med vurderingen i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, af den risikovurdering, der gennemføres eller ajourføres, eller de afbødende foranstaltninger, der træffes af en udbyder af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget den anmodende koordinerende myndighed
 - c) verificere, om der er behov for at anmode kompetente nationale myndigheder om at udstede et påbud om opsporing, et påbud om fjernelse eller et påbud om spærring af en tjeneste under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget den pågældende koordinerende myndighed
 - d) kontrollere effektiviteten af et påbud om opsporing eller fjernelse, der er udstedt efter anmodning fra den anmodende koordinerende myndighed.
8. EU-centret yder denne bistand gratis og i overensstemmelse med sine opgaver og forpligtelser i henhold til denne forordning, og i det omfang dets ressourcer og prioriteter giver mulighed herfor.
9. Kravene i artikel 26, 27, 28, 29 og 30 til koordinerende myndigheder gælder også for alle andre kompetente myndigheder, som medlemsstaterne udpeger i henhold til stk. 1.

Artikel 26

Krav til de koordinerende myndigheder

- 1. Medlemsstaterne sikrer, at de koordinerende myndigheder, de har udpeget, udfører deres opgaver i henhold til denne forordning på en objektiv, upartisk, gennemsigtig og rettidig måde under fuld overholdelse af alle berørte parter grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne sikrer, at deres koordinerende myndigheder råder over tilstrækkelige tekniske, finansielle og menneskelige ressourcer til at udføre deres opgaver.
- 2. Koordinerende myndigheder handler i fuld uafhængighed under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i overensstemmelse med denne forordning. Med henblik herpå sikrer medlemsstaterne navnlig, at de:
 - a) er juridisk og funktionelt uafhængige af enhver anden offentlig myndighed
 - b) har en status, der gør det muligt for dem at handle objektivt og upartisk under udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning
 - c) ikke er underlagt udefrakommende indflydelse, det være sig direkte eller indirekte
 - d) hverken søger eller modtager instrukser fra nogen anden offentlig myndighed eller nogen privat part
 - e) ikke pålægges opgaver i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn ud over deres opgaver i henhold til denne forordning.
- 3. Stk. 2 er ikke til hinder for tilsyn med de koordinerende myndigheder i overensstemmelse med national forfatningsret, i det omfang et sådant tilsyn ikke berører deres uafhængighed som krævet i henhold til denne forordning.

4. De koordinerende myndigheder sikrer, at de relevante medarbejdere har de nødvendige kvalifikationer, den nødvendige erfaring og de nødvendige tekniske færdigheder til at udføre deres opgaver.
5. De koordinerende myndigheders ledelse og øvrige personale har i overensstemmelse med EU-retten eller national ret såvel under som efter deres embedsperiode tavshedspligt for så vidt angår alle fortrolige oplysninger, der er kommet til deres kendskab under udførelsen af deres opgaver. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsen og det øvrige personale er underlagt regler, der sikrer, at de kan udføre deres opgaver på en objektiv, upartisk og uafhængig måde, navnlig for så vidt angår deres udnævnelse, afskedigelse, aflønning og karrieremuligheder.

Afdeling 2

De koordinerende myndigheders beføjelser

Artikel 27

Undersøgelsesbeføjelser

1. Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, har koordinerende myndigheder følgende undersøgelsesbeføjelser i forhold til udbydere af relevante informationssamfundstjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget dem:
 - a) beføjelse til at kræve, at disse udbydere og alle andre personer, der handler som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, og som med rimelighed kan have kendskab til oplysninger om en formodet overtrædelse af denne forordning, fremlægger sådanne oplysninger inden for en rimelig frist
 - b) beføjelse til at foretage kontrolbesøg på stedet i alle lokaler, som disse udbydere eller de andre personer, der er omhandlet i litra a), anvender som led i deres erhverv, forretning, håndværk eller profession, eller til at anmode andre offentlige myndigheder om at gøre dette med henblik på at undersøge, beslaglægge, tage eller få kopier af oplysninger om en formodet overtrædelse af denne forordning i enhver form, uanset lagringsmediet
 - c) beføjelse til at anmode enhver repræsentant for eller ethvert medlem af personalet hos disse udbydere eller de andre personer, der er omhandlet i litra a), om at redegøre for eventuelle oplysninger om en formodet overtrædelse af denne forordning og til at registrere svarene
 - d) beføjelse til at anmode om oplysninger, herunder til at vurdere, om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme et påbud om opsporing, fjernelse eller spærring, er i overensstemmelse med kravene i denne forordning.
2. Medlemsstaterne kan tildele de koordinerende myndigheder yderligere undersøgelsesbeføjelser.

Artikel 28

Håndhævelsesbeføjelser

1. Når det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, har koordinerende myndigheder følgende håndhævelsesbeføjelser i forhold til udbydere af relevante informationssamfundstjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget dem:

- a) beføjelse til at acceptere de tilsagn, som disse udbydere har afgivet om at overholde denne forordning, og til at gøre disse tilsagn bindende
 - b) beføjelse til at kræve overtrædelser bragt til ophør og, hvor det er relevant, til at pålægge sanktioner, der står i rimeligt forhold til overtrædelserne, og som er nødvendige for effektivt at bringe overtrædelserne til ophør
 - c) beføjelse til at pålægge bøder eller anmode en retslig myndighed i deres medlemsstat om at gøre dette i overensstemmelse med artikel 35 for overtrædelser af denne forordning, herunder manglende overholdelse af et eller flere af de påbud, der er udstedt i henhold til artikel 27 og nærværende stykkes litra b)
 - d) beføjelse til at pålægge tvangsbøder i overensstemmelse med artikel 35 for at sikre, at en overtrædelse af denne forordning bringes til ophør i overensstemmelse med et påbud udstedt i henhold til nærværende stykkes litra b), eller i tilfælde af manglende overholdelse af ethvert påbud udstedt i henhold til artikel 27 og nærværende stykkes litra b)
 - e) beføjelse til at træffe foreløbige forholdsregler med henblik på at undgå risikoen for alvorlig skade.
2. Medlemsstaterne kan tildele de koordinerende myndigheder yderligere håndhævelsesbeføjelser.
3. For så vidt angår stk. 1, litra c) og d), har koordinerende myndigheder de håndhævelsesbeføjelser, der er fastsat i disse litraer, også i forhold til de andre personer, der er omhandlet i artikel 27, i tilfælde af manglende overholdelse af et af de påbud, der er udstedt til dem i henhold til nævnte artikel.
4. De udøver kun disse håndhævelsesbeføjelser efter rettidigt at have givet disse andre personer alle relevante oplysninger vedrørende sådanne påbud, herunder om den gældende tidsperiode, de bøder eller tvangsbøder, der kan pålægges for manglende overholdelse, og klagemuligheder.

Artikel 29

Yderligere håndhævelsesbeføjelser

1. De koordinerende myndigheder har, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, de i stk. 2 omhandlede yderligere håndhævelsesbeføjelser over for udbydere af relevante informationssamfundstjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget dem, hvis:
- a) alle andre beføjelser i henhold til artikel 27 og 28 til at bringe en overtrædelse af denne forordning til ophør er udtømt
 - b) overtrædelserne fortsætter
 - c) overtrædelserne forvolder alvorlig skade, der ikke kan undgås gennem udøvelse af andre beføjelser i henhold til EU-retten eller national ret.
2. De koordinerende myndigheder har yderligere håndhævelsesbeføjelser til at træffe følgende foranstaltninger:
- a) kræve, at udbydernes ledelsesorgan inden for en rimelig frist undersøger situationen og:
 - i) vedtager og forelægger en handlingsplan med de nødvendige foranstaltninger til at bringe overtrædelserne til ophør

- ii) sikrer, at udbyderen træffer disse foranstaltninger
 - iii) aflægger rapport om de foranstaltninger, der træffes
 - b) anmode den kompetente retslige myndighed eller uafhængige administrative myndighed i den medlemsstat, der har udpeget den koordinerende myndighed, om at påbyde en midlertidig begrænsning af adgangen for brugere af den tjeneste, der er berørt af overtrædelsen, eller, hvis dette ikke er teknisk muligt, af adgangen til udbyderens onlinegrænseflade, hvorpå overtrædelsen finder sted, hvis den koordinerende myndighed mener, at:
 - i) udbyderen ikke har opfyldt kravene i litra a) i tilstrækkelig grad
 - ii) overtrædelsen fortsætter og forvolder alvorlig skade
 - iii) overtrædelsen fører til regelmæssig og strukturel facilitering af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn.
3. Den koordinerende myndighed opfordrer forud for indgivelsen af den i stk. 2, litra b), omhandlede anmodning interesserede parter til at fremsætte skriftlige bemærkninger til dens hensigt om at indgive den pågældende anmodning inden for en rimelig frist, der fastsættes af den pågældende koordinerende myndighed. Denne frist skal være mindst to uger.

I opfordringen til at fremsætte skriftlige bemærkninger:

- a) redegøres for de foranstaltninger, den har til hensigt at anmode om
- b) angives den eller de tiltænkte adressater.

Udbyderen, den eller de tiltænkte adressater og enhver anden tredjepart, der godtgør en legitim interesse, har ret til at deltage i proceduren vedrørende anmodningen.

4. Enhver påbudt foranstaltning som omhandlet i stk. 2, litra b), skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsens art, grovhed, gentagne karakter og varighed uden at begrænse de berørte brugeres adgang til lovlig information unødigt.

Den midlertidige begrænsning gælder for en periode på fire uger, men de kompetente retslige myndigheder kan i påbuddet give den koordinerende myndighed mulighed for at forlænge denne periode med yderligere perioder af samme længde, idet det maksimale antal forlængelser fastsættes af den pågældende retslige myndighed.

Den koordinerende myndighed forlænger kun perioden, hvis koordinatoren under hensyntagen til alle berørte parters rettigheder og legitime interesser og alle relevante forhold og omstændigheder, herunder eventuelle oplysninger fra udbyderen, adressaten eller adressaterne og enhver anden tredjepart, der har godtgjort en legitim interesse, finder, at begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) udbyderen har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til at bringe overtrædelsen til ophør
- b) den midlertidige begrænsning begrænser ikke brugerne af tjenestens adgang til lovlig information unødigt, henset til antal berørte brugere og tilstedeværelsen af egnede og lettilgængelige alternativer.

Hvis den koordinerende myndighed mener, at disse to betingelser er opfyldt, men ikke kan forlænge perioden yderligere i henhold til andet afsnit, indgiver myndigheden en ny anmodning til den kompetente retslige myndighed, jf. stk. 2, litra b).

Artikel 30

Fælles bestemmelser om undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser

1. De foranstaltninger, som de koordinerende myndigheder træffer som led i udøvelsen af deres undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser i artikel 27, 28 og 29, skal være effektive, have afskrækkende virkning og især stå i et rimeligt forhold til arten, grovheden, den gentagne karakter og varigheden af den overtrædelse eller formodede overtrædelse af denne forordning, som disse foranstaltninger vedrører, og i påkommende tilfælde til udbyderen af relevante informationssamfundstjenesters økonomiske, tekniske og operationelle kapacitet.
2. Medlemsstaterne sikrer, at enhver udøvelse af undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelserne i artikel 27, 28 og 29 er omfattet af tilstrækkelige garantier i gældende national ret for beskyttelse af alle berørte parter grundlæggende rettigheder. Disse foranstaltninger må navnlig kun træffes under hensyntagen til retten til respekt for privatliv og retten til forsvar, herunder retten til at blive hørt og retten til aktindsigt, og med forbehold af alle berørte parter ret til adgang til effektive retsmidler.

Artikel 31

Søgninger for at kontrollere overholdelsen

De koordinerende myndigheder har beføjelse til at foretage søgninger i offentligt tilgængeligt materiale på hostingtjenester for at opspore udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, ved hjælp af indikatorerne i de databaser, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a) og b), om nødvendigt for at kontrollere, om udbyderne af hostingtjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget de koordinerende myndigheder, overholder deres forpligtelser i henhold til denne forordning.

Artikel 32

Underretning om kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn

De koordinerende myndigheder har beføjelse til at underrette udbydere af hostingtjenester under jurisdiktionen i den medlemsstat, der har udpeget de koordinerende myndigheder, om tilstedeværelsen på deres tjeneste af specifikt kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og til at anmode dem om at overveje at fjerne eller spærre adgangen til det pågældende materiale frivilligt.

Anmodningen skal indeholde klare identifikationsoplysninger om den koordinerende myndighed, der fremsætter anmodningen, og oplysninger om dens kontaktpunkt som omhandlet i artikel 25, stk. 5, de oplysninger, som er nødvendige for at identificere det kendte materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, samt begrundelsen for anmodningen. Det skal også klart fremgå af anmodningen, at det er frivilligt for udbyderen at overveje det.

Afdeling 3

Andre bestemmelser om fuldbyrdelse

Artikel 33

Jurisdiktion

1. Den medlemsstat, hvor udbyderen af relevante informationssamfundstjenester har sit hovedforretningssted, har jurisdiktion med henblik på denne forordning.

2. En udbyder af relevante informationssamfundstjenester, der ikke er etableret i Unionen, anses for at henhøre under jurisdiktionen i den medlemsstat, hvor dennes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.

Hvis en udbyder ikke har udpeget en retlig repræsentant i overensstemmelse med artikel 24, har alle medlemsstater jurisdiktion. Hvis en medlemsstat beslutter at udøve jurisdiktion i henhold til dette afsnit, underretter den alle andre medlemsstater og sikrer, at *ne bis in idem*-princippet overholdes.

Artikel 34

Brugere af tjenestens ret til at indgive en klage

1. Brugere har ret til at indgive en klage over udbydere af relevante informationssamfundstjenester med påstand om en overtrædelse af denne forordning, der berører dem, til den koordinerende myndighed udpeget af den medlemsstat, hvor brugeren er bosiddende eller etableret.
2. De koordinerende myndigheder indfører børnevenlige mekanismer til indgivelse af en klage i henhold til denne artikel og anvender en tilgang, der er særligt tilpasset børns behov, i forbindelse med behandlingen af klager indgivet af børn, og hvor der tages behørigt hensyn til barnets alder, modenhed, synspunkter, behov og bekymringer.
3. Den koordinerende myndighed, der modtager klagen, vurderer klagen og fremsender den, hvis det er relevant, til den koordinerende myndighed i etableringslandet.

Hvis klagen henhører under en anden kompetent myndigheds ansvarsområde i den medlemsstat, som har udpeget den koordinerende myndighed, der modtager klagen, videresender den pågældende koordinerende myndighed klagen til denne anden kompetente myndighed.

Artikel 35

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af forpligtelserne i henhold til kapitel II og V i denne forordning, som begås af udbydere af relevante informationssamfundstjenester under deres jurisdiktion, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes.
Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver inden den [dato for forordningens ikrafttrædelse] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem.
2. Medlemsstaterne sikrer, at maksimumsbeløbet for sanktioner, der pålægges for en overtrædelse af denne forordning, ikke overstiger 6 % af udbyderens årlige indkomst eller samlede omsætning i det foregående regnskabsår.
3. Sanktioner for afgivelse af urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, manglende svar eller berigtigelse af urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger og manglende vilje til at underkaste sig et kontrolbesøg på stedet må ikke overstige 1 % af udbyderens eller den i artikel 27 omhandlede anden persons årlige indkomst eller samlede omsætning.
4. Medlemsstaterne sikrer, at maksimumsbeløbet for daglige tvangsbøder ikke overstiger 5 % af udbyderens eller den i artikel 27 omhandlede anden persons

gennemsnitlige daglige omsætning i det foregående regnskabsår fra det i den pågældende afgørelse fastsatte tidspunkt.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, når de træffer afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges en sanktion, og når de fastlægger sanktionens type og omfang, tager hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder:
- a) overtrædelsens art, grovhed og varighed
 - b) hvorvidt overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt
 - c) tidligere overtrædelser begået af udbyderen eller anden person
 - d) udbyderens eller den anden persons finansielle styrke
 - e) udbyderens eller den anden persons grad af samarbejde
 - f) udbyderens eller anden persons art og størrelse, navnlig hvorvidt vedkommende er en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed
 - g) omfanget af udbyderens eller anden persons skyld, idet der tages hensyn til de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som vedkommende har truffet for at overholde denne forordning.

Afdeling 4

Samarbejde

Artikel 36

Identifikation og indsendelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn online

1. De koordinerende myndigheder fremsender uden unødigt ophold og via det system, der er oprettet i henhold til artikel 39, stk. 2, følgende til EU-centret:
- a) specifikt materiale og specifikke udskrifter af samtaler, som de koordinerende myndigheder eller de kompetente retslige myndigheder eller andre uafhængige administrative myndigheder i en medlemsstat efter en omhyggelig vurdering har identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant, således at EU-centret kan generere indikatorer i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3
 - b) nøjagtige internetadresser med specifikt materiale, som de koordinerende myndigheder eller kompetente retslige myndigheder eller andre uafhængige administrative myndigheder i en medlemsstat efter en omhyggelig vurdering har identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, som hostes af udbydere af hostingtjenester, der ikke udbyder tjenester i Unionen, og som ikke kan fjernes på grund af disse udbyderes afslag på at fjerne eller deaktivere adgangen hertil og på grund af de kompetente myndigheder i tredjelandets manglende samarbejde, således at EU-centret kan udarbejde listen over internetadresser i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de koordinerende myndigheder, som de har udpeget, uden unødigt ophold modtager det materiale, som er identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, de udskrifter af samtaler, som er identificeret som hvervning af børn, og de internetadresser, som er identificeret af en kompetent retslig myndighed eller en anden uafhængig administrativ myndighed end den koordinerende myndighed, med henblik på indsendelse til EU-centret i overensstemmelse med første afsnit.

2. Hvis det er nødvendigt for at sikre, at oplysningerne i de i artikel 44, stk. 1, omhandlede databaser er fuldstændige, nøjagtige og ajourførte, kontrollerer, præciserer eller stiller de koordinerende myndigheder efter anmodning fra EU-centret supplerende oplysninger til rådighed om, hvorvidt betingelserne i stk. 1, litra a) og b), er blevet og, hvor det er relevant, fortsat er opfyldt, for så vidt angår en bestemt indsendelse til EU-centret i overensstemmelse med nævnte stykke.
3. Medlemsstaterne sikrer, at der foretages en omhyggelig vurdering i overensstemmelse med stk. 1, hvis deres retshåndhævende myndigheder modtager en indberetning om udbredelsen af nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, som EU-centret har videresendt til myndighederne i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, og hvis materialet eller samtalen identificeres som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller som hvervning af børn, fremsender den koordinerende myndighed materialet til EU-centret i overensstemmelse med nævnte stykke senest en måned efter datoen for modtagelse af indberetningen eller, hvis vurderingen er særlig kompleks, to måneder fra denne dato.
4. De sikrer også, at den koordinerende myndighed, hvis den omhyggelige vurdering viser, at materialet ikke er materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, underrettes om resultatet og efterfølgende underretter EU-centret herom inden for de frister, der er fastsat i første afsnit.

Artikel 37

Grænseoverskridende samarbejde mellem koordinerende myndigheder

1. Hvis en koordinerende myndighed, der ikke er den koordinerende myndighed i etableringslandet, har begrundet mistanke om, at en udbyder af relevante informationssamfundstjenester har overtrådt denne forordning, anmoder myndigheden den koordinerende myndighed i etableringslandet om at vurdere sagen og træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.

Hvis Kommissionen har begrundet mistanke om, at en udbyder af relevante informationssamfundstjenester har overtrådt denne forordning på en måde, der involverer mindst tre medlemsstater, kan den anbefale, at den koordinerende myndighed i etableringslandet vurderer sagen og træffer de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmodning eller henstilling skal som minimum indeholde følgende oplysninger:
 - a) tjenesteyderens kontaktpunkt, jf. artikel 23
 - b) en beskrivelse af de relevante forhold, de relevante bestemmelser i denne forordning og baggrunden for, at den anmodende koordinerende myndighed eller Kommissionen har mistanke om, at udbyderen har overtrådt denne forordning
 - c) alle andre oplysninger, som den anmodende koordinerende myndighed eller Kommissionen anser for relevante, herunder i givet fald oplysninger indsamlet på eget initiativ og forslag til specifikke undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger.

3. Den koordinerende myndighed i etableringslandet vurderer den formodede overtrædelse under nøje hensyntagen til den anmodning eller henstilling, der er omhandlet i stk. 1.

Hvis den koordinerende myndighed ikke mener, at den har tilstrækkelige oplysninger til at følge op på anmodningen eller henstillingen, og har grund til at mene, at den anmodende koordinerende myndighed eller Kommissionen kan give yderligere oplysninger, kan den koordinerende myndighed anmode om sådanne oplysninger. Den i stk. 4 fastsatte tidsfrist suspenderes, indtil disse yderligere oplysninger er blevet forelagt.

4. Den koordinerende myndighed giver uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen eller henstillingen omhandlet i stk. 1 den anmodende koordinerende myndighed eller Kommissionen meddelelse om resultatet af sin vurdering af den formodede overtrædelse eller i påkommende tilfælde om en anden kompetent myndigheds vurdering i henhold til national ret og om undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltninger, der er truffet eller påtænkes i forbindelse hermed for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 38

Fælles undersøgelser

1. De koordinerende myndigheder kan deltage i fælles undersøgelser, som kan koordineres med støtte fra EU-centret, af spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, vedrørende udbydere af relevante informationssamfundstjenester, som udbyder deres tjenester i flere medlemsstater.

Sådanne fælles undersøgelser berører ikke de deltagende koordinerende myndigheders opgaver og beføjelser og de krav til udførelsen af disse opgaver og udøvelsen af disse beføjelser, der er fastsat i denne forordning.

2. De deltagende koordinerende myndigheder stiller resultaterne af de fælles undersøgelser til rådighed for andre koordinerende myndigheder, Kommissionen og EU-centret via det system, der er indført i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2, med henblik på udførelsen af deres respektive opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 39

Generelt samarbejde og informationsudvekslingssystem

1. De koordinerende myndigheder samarbejder med hinanden, med andre kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udpeget den koordinerende myndighed, Kommissionen, EU-centret og andre relevante EU-agenturer, herunder Europol, for at lette udførelsen af deres respektive opgaver i henhold til denne forordning og sikre en effektiv og konsekvent anvendelse og håndhævelse heraf.
2. EU-centret opretter og vedligeholder et eller flere pålidelige og sikre informationsudvekslingssystemer til støtte for kommunikationen mellem koordinerende myndigheder, Kommissionen, EU-centret, andre relevante EU-agenturer og udbydere af relevante informationssamfundstjenester.
3. De koordinerende myndigheder, Kommissionen, EU-centret, andre relevante EU-agenturer og udbydere af relevante informationssamfundstjenester anvender de

informationsudvekslingssystemer, der er omhandlet i stk. 2, til al relevant kommunikation i henhold til denne forordning.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter praktiske og operationelle ordninger for de i stk. 2 omhandlede informationsudvekslingssystemers funktion og deres interoperabilitet med andre relevante systemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 87.

KAPITEL IV

EU-CENTER TIL FOREBYGGELSE OG BEKÆMPELSE AF SEKSUELT MISBRUG AF BØRN

Afdeling 1

Principper

Artikel 40

Oprettelse af EU-centret og dets kompetenceområde

1. Der oprettes et EU-agentur til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn — EU-centret for seksuelt misbrug af børn.
2. EU-centret bidrager til at opfylde målet med denne forordning ved at støtte og lette gennemførelsen af dens bestemmelser om opsporing, indberetning, fjernelse eller deaktivering af adgang til og spærring af seksuelt misbrug af børn online, og det indsamler og deler oplysninger og ekspertise og letter samarbejdet mellem relevante offentlige og private parter i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, navnlig online.

Artikel 41

Retlig status

1. EU-centret er et EU-organ med status som juridisk person.
2. EU-centret har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsoøre og optræde som part i retssager.
3. Centret repræsenteres af sin administrerende direktør.

Artikel 42

Hjemsted

EU-centret har hjemsted i Haag i Nederlandene.

Afdeling 2

Opgaver

Artikel 43

EU-centrets opgaver

EU-centret har til opgave at:

- 1) lette risikovurderingsprocessen omhandlet i kapitel II, afdeling 1, ved at:
 - a) støtte Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af de retningslinjer, der er omhandlet i artikel 3, stk. 8, artikel 4, stk. 5, artikel 6, stk. 4, og artikel 11, herunder ved at indsamle og tilvejebringe relevante oplysninger, ekspertise og bedste praksis under hensyntagen til rådgivning fra det teknologiudvalg, der er omhandlet i artikel 66

- b) foretage en analyse af stikprøver af anonymiserede data til det formål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, efter anmodning fra en udbyder af relevante informationstjenester
- 2) lette opsporingsprocessen omhandlet i kapitel II, afdeling 2, ved at:
- a) afgive udtalelser om påtænkte opsporingspåbud som omhandlet i artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra d)
 - b) vedligeholde og drive de i artikel 44 omhandlede databaser over indikatorer
 - c) give udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der har modtaget et opsporingspåbud, adgang til de relevante databaser med indikatorer i overensstemmelse med artikel 46
 - d) stille teknologier til rådighed for udbydere, således at de kan efterkomme opsporingspåbud udstedt til dem i overensstemmelse med artikel 50, stk. 1
- 3) lette indberetningsprocessen omhandlet i kapitel II, afdeling 3, ved at:
- a) vedligeholde og drive den i artikel 45 omhandlede database over indberetninger
 - b) vurdere, behandle og om nødvendigt videresende indberetningerne og give feedback herom i overensstemmelse med artikel 48
- 4) lette proceduren for fjernelse omhandlet i kapitel II, afdeling 4, og de andre processer omhandlet i afdeling 5 og 6 i nævnte kapitel ved at:
- a) modtage de påbud om fjernelse, der er fremsendt til EU-centret i henhold til artikel 14, stk. 4, med henblik på at udføre den kontrolfunktion, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1
 - b) samarbejde med og besvare anmodninger fra koordinerende myndigheder i forbindelse med påtænkte påbud om spærring som omhandlet i artikel 16, stk. 2
 - c) modtage og behandle de påbud om spærring, der er fremsendt til EU-centret i henhold til artikel 17, stk. 3
 - d) informere og støtte ofre i overensstemmelse med artikel 20 og 21
 - e) føre ajourførte fortegnelser over kontaktpunkter og retlige repræsentanter for udbydere af relevante informationssamfundstjenester i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, og artikel 24, stk. 6
- 5) støtte de koordinerende myndigheder og Kommissionen i udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning og fremme samarbejdet, koordineringen og kommunikationen vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, ved at:
- a) oprette og vedligeholde et onlineregister over de koordinerende myndigheder og deres kontaktpunkter omhandlet i artikel 25, stk. 6
 - b) yde bistand til de koordinerende myndigheder, jf. artikel 25, stk. 7
 - c) bistå Kommissionen på dennes anmodning i forbindelse med dens opgaver i henhold til den samarbejds mekanisme, der er omhandlet i artikel 37
 - d) oprette, vedligeholde og drive det i artikel 39 omhandlede informationsudvekslingssystem

- e) bistå Kommissionen med udarbejdelsen af de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og de retningslinjer, som Kommissionen vedtager i henhold til denne forordning
 - f) stille oplysninger til rådighed for de koordinerende myndigheder på deres anmodning eller på eget initiativ, som er relevante for udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning, herunder ved at underrette den koordinerende myndighed i etableringslandet om potentielle overtrædelser, der er identificeret i forbindelse med udførelsen af EU-centrets andre opgaver
- 6) lette genereringen og udvekslingen af viden med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, koordinerende myndigheder eller andre relevante myndigheder i medlemsstaterne for at bidrage til opfyldelsen af denne forordnings mål ved at:
- a) indsamle, registrere, analysere og stille oplysninger til rådighed, udarbejde analyser baseret på indsamling af anonymiserede data og andre data end personoplysninger og stille ekspertise i forbindelse med spørgsmål vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online til rådighed i overensstemmelse med artikel 51
 - b) støtte udviklingen og formidlingen af forskning og ekspertise på disse områder og inden for bistand til ofre, herunder ved at fungere som et ekspertisecenter til støtte for evidensbaseret politik
 - c) udarbejde de årlige rapporter omhandlet i artikel 84.

Artikel 44

Databaser over indikatorer

1. EU-centret opretter, vedligeholder og driver databaser over følgende tre typer indikatorer for seksuelt misbrug af børn online:
 - a) indikatorer til opsporing af udbredelsen af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og som tidligere er opsporet og identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, jf. artikel 36, stk. 1
 - b) indikatorer til opsporing af udbredelsen af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og som ikke tidligere er opsporet og identificeret som materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, jf. artikel 36, stk. 1
 - c) indikatorer til opsporing af hvervning af børn.
2. Databaserne over indikatorer skal udelukkende indeholde:
 - a) relevante indikatorer i form af digitale identifikatorer, der skal anvendes til at opspore udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller hvervning af børn, alt efter hvad der er relevant, på hostingtjenester og interpersonelle kommunikationstjenester, som genereres af EU-centret i overensstemmelse med stk. 3
 - b) for så vidt angår stk. 1, litra a), skal de relevante indikatorer omfatte en liste over internetadresser udarbejdet af EU-centret i overensstemmelse med stk. 3
 - c) de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at lette anvendelsen af indikatorerne i overensstemmelse med denne forordning, herunder identifikatorer, der gør det muligt at skelne mellem billeder, videoer og, hvor det er relevant, andre typer materiale til opsporing af udbredelsen af kendt og

nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og sprogidentifikatorer til opsporing af hvervning af børn.

3. EU-centret genererer de indikatorer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), udelukkende på grundlag af det materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvervning af børn, som er identificeret som sådan af de koordinerende myndigheder eller domstolene eller andre uafhængige myndigheder i medlemsstaterne, og som det har fået forelagt af de koordinerende myndigheder i henhold til artikel 36, stk. 1, litra a).

EU-centret udarbejder den i stk. 2, litra b), omhandlede liste over internetadresser udelukkende på grundlag af internetadresserne meddelt centret i henhold til artikel 36, stk. 1, litra b).

4. EU-centret fører registre over indsendelserne og den proces, der anvendes til at generere indikatorerne, og udarbejder den liste, der er omhandlet i første og andet afsnit. Det opbevarer disse registre, så længe indikatorerne, herunder de tilsvarende internetadresser, er registreret i de i stk. 1 omhandlede databaser over indikatorer.

Artikel 45

Database over indberetninger

1. EU-centret opretter, vedligeholder og driver en database over de indberetninger, som udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester indgiver til centret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, og de vurderes og behandles i overensstemmelse med artikel 48.
2. Databasen om indberetninger skal indeholde følgende:
 - a) indberetningen
 - b) hvis EU-centret fandt, at indberetningen var åbenbart grundløs, årsagerne hertil samt datoen og tidspunktet for underretningen af udbyderen i overensstemmelse med artikel 48, stk. 2
 - c) hvis EU-centret har videresendt indberetningen i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, dato og klokkeslæt for videresendelsen og navnet på den eller de kompetente retshåndhævende myndigheder, som centret har videresendt indberetningen til, eller i givet fald oplysninger om begrundelsen for, at indberetningen udelukkende er videresendt til Europol med henblik på yderligere analyse
 - d) hvis det er relevant, oplysninger om anmodninger om og fremlæggelse af yderligere oplysninger, jf. artikel 48, stk. 5
 - e) eventuelle oplysninger om, at den udbyder, der har indgivet indberetningen om udbredelsen af kendt eller nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, har fjernet eller deaktiveret adgangen til materialet
 - f) hvis det er relevant, oplysninger om EU-centrets anmodning til den koordinerende myndighed i etableringslandet om at udstede et påbud om fjernelse i henhold til artikel 14 af det materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, som indberetningen vedrører
 - g) relevante indikatorer og supplerende tags for det indberettede materiale, der viser potentiel seksuelt misbrug af børn.

Artikel 46

Adgang, nøjagtighed og sikkerhed

1. Med forbehold af stk. 2 og 3 er det kun ansatte i EU-centret og revisorer, der er behørigt bemyndiget af den administrerende direktør, som har adgang til og ret til at behandle oplysningerne i de databaser, der er omhandlet i artikel 44 og 45.
2. EU-centret giver udbydere af hostingtjenester, udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester og udbydere af internetadgangstjenester adgang til de databaser over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, hvis og i det omfang det er nødvendigt for, at de kan efterkomme de påbud om opsporing eller spærring, som de har modtaget i overensstemmelse med artikel 7 eller 16. EU-centret træffer foranstaltninger til at sikre, at en sådan adgang begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt i anvendelsesperioden for de pågældende påbud om opsporing eller spærring, og at en sådan adgang på ingen måde bringer disse databasers korrekte funktion og nøjagtigheden og sikkerheden af de deri indeholdte oplysninger i fare.
3. EU-centret giver de koordinerende myndigheder adgang til de databaser over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, når og i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.
4. EU-centret giver Europol og medlemsstaternes kompetente retshåndhævende myndigheder adgang til de databaser over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, når og i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver med at efterforske formodede overtrædelser i form af seksuelt misbrug af børn.
5. EU-centret giver Europol adgang til de databaser over indberetninger, der er omhandlet i artikel 45, når og i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver med at bistå efterforskningen af formodede overtrædelser i form af seksuelt misbrug af børn.
6. EU-centret giver kun den adgang, der er omhandlet i stk. 2, 3, 4 og 5, efter modtagelsen af en anmodning med angivelse af formålet med anmodningen, de nærmere vilkår for den ønskede adgang og den grad af adgang, der er nødvendig for at opfylde dette formål. De anmodninger om adgang, der er omhandlet i stk. 2, skal også indeholde en henvisning til påbuddet om opsporing eller påbuddet om spærring, alt efter hvad der er relevant.

EU-centret vurderer omhyggeligt disse anmodninger og giver kun adgang, hvis centret mener, at den ønskede adgang er nødvendig og står i et rimeligt forhold til det angivne formål.
7. EU-centret kontrollerer regelmæssigt, at oplysningerne i de databaser, der er omhandlet i artikel 44 og 45, i alle henseender er fuldstændige, nøjagtige og ajourførte og fortsat er nødvendige med henblik på indberetning, opsporing og spærring i overensstemmelse med denne forordning samt fremme og overvågning af nøjagtige opsporingsteknologier og -processer. Navnlig for så vidt angår internetadresserne i den database, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a), kontrollerer EU-centret, om nødvendigt i samarbejde med de koordinerende myndigheder, regelmæssigt, at betingelserne i artikel 36, stk. 1, litra b), fortsat er opfyldt. Disse verifikationer skal omfatte revisioner, hvor det er relevant. Hvis det er nødvendigt med henblik på disse verifikationer, supplerer, berigtiger eller sletter centret straks oplysningerne.

8. EU-centret sikrer, at oplysningerne i de databaser, der er omhandlet i artikel 44 og 45, opbevares på en sikker måde, og at opbevaringen er omfattet af passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger. Disse sikkerhedsforanstaltninger skal navnlig sikre, at oplysningerne kun kan tilgås og behandles af behørigt bemyndigede personer til det formål, hvortil de er bemyndiget, og at der er et højt sikkerhedsniveau. EU-centret reviderer regelmæssigt disse sikkerhedsforanstaltninger og tilpasser dem, hvis det er nødvendigt.

Artikel 47

Delegerede retsakter vedrørende databaserne

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at supplere denne forordning med de nødvendige detaljerede regler vedrørende:

- a) typerne, det nøjagtige indhold, oprettelsen og driften af de databaser over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, herunder indikatorerne og de nødvendige yderligere oplysninger, der skal indgå deri, jf. artikel 44, stk. 2
- b) behandlingen af de koordinerende myndigheders indsendelser, genereringen af indikatorerne, udarbejdelsen af listen over internetadresser og registreringer omhandlet i artikel 44, stk. 3
- c) det nøjagtige indhold, oprettelsen og driften af den database over indberetninger, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1
- d) adgang til de databaser, der er omhandlet i artikel 44 og 45, herunder de nærmere vilkår for den adgang, der er omhandlet i artikel 46, stk. 1-5, indholdet, behandlingen og vurderingen af de anmodninger, der er omhandlet i artikel 46, stk. 6, procedurespørgsmål i forbindelse med sådanne anmodninger og de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 46, stk. 6
- e) den regelmæssige kontrol og revision for at sikre, at oplysningerne i disse databaser er fuldstændige, nøjagtige og ajourførte, jf. artikel 46, stk. 7, og sikkerheden i forbindelse med opbevaring af data, herunder de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og den regelmæssige revision, der er omhandlet i artikel 46, stk. 8.

Artikel 48

Indberetning

1. EU-centret vurderer og behandler hurtigt de indberetninger, der indgives af udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester i overensstemmelse med artikel 12, for at fastslå, om indberetningerne er åbenbart grundløse eller skal videresendes.
2. Hvis EU-centret finder, at indberetningen er åbenbart grundløs, underretter centret den tjenesteyder, der har indgivet indberetningen, med angivelse af begrundelsen for, at centret anser indberetningen for at være grundløs.
3. Hvis EU-centret ikke finder, at en indberetning er åbenbart grundløs, videresendes indberetningen sammen med eventuelle yderligere relevante oplysninger, som EU-centret råder over, til Europol og til den eller de kompetente retshåndhævende myndigheder i den medlemsstat, der formodentlig vil have kompetence til at efterforske eller retsforfølge det potentielle seksuelle misbrug af børn, som indberetningen vedrører.

Hvis den eller de kompetente retshåndhævende myndigheder ikke kan fastslås med tilstrækkelig sikkerhed, videresendes indberetningen sammen med eventuelle yderligere relevante oplysninger, som EU-centret råder over, til Europol med henblik på yderligere analyse og efterfølgende henvisning fra Europol til den eller de kompetente retshåndhævende myndigheder.

4. Hvis den udbyder, der har indgivet indberetningen, har tilkendegivet, at indberetningen kræver hurtig handling, vurderer og behandler EU-centret indberetningen som en prioritet og, hvis indberetningen videresendes i overensstemmelse med stk. 3, og EU-centret mener, at indberetningen kræver hurtig handling, sikrer centret, at den videresendte indberetning er mærket som sådan.
5. Hvis indberetningen ikke indeholder alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 13, kan EU-centret anmode den udbyder, der har indgivet indberetningen, om at fremlægge de manglende oplysninger.
6. Hvis en kompetent retshåndhævende myndighed i en medlemsstat anmoder herom for at undgå at gribe ind i aktiviteter til forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn, skal EU-centret:
 - a) meddele den udbyder, der har indgivet indberetningen, at denne ikke må underrette den pågældende bruger, med angivelse af, hvor længe udbyderen ikke må gøre det
 - b) hvis den udbyder, der har indgivet indberetningen, er udbyder af hostingtjenester, og indberetningen vedrører den potentielle udbredelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, meddele udbyderen, at denne ikke må fjerne eller deaktivere adgangen til materialet, med angivelse af, hvor længe udbyderen ikke må gøre det.
7. De frister, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), er de frister, der er fastsat i den kompetente retshåndhævende myndigheds anmodning til EU-centret, forudsat at de er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at undgå indgreb i de relevante aktiviteter, og ikke overstiger 18 måneder.
8. EU-centret kontrollerer, om en udbyder af hostingtjenester, der har indgivet en indberetning om den potentielle udbredelse af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, har fjernet eller deaktiveret adgangen til materialet, hvis materialet er offentligt tilgængeligt. Hvis EU-centret er af den opfattelse, at udbyderen ikke straks har fjernet eller deaktiveret adgangen til materialet, underretter centret den koordinerende myndighed i etableringslandet herom.

Artikel 49

Søgninger og underretning

1. EU-centret har beføjelse til at foretage søgninger på hostingtjenester for at opspore udbredelsen af offentligt tilgængeligt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, ved hjælp af de relevante indikatorer fra den database over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a) og b), i følgende situationer:
 - a) hvis centret anmodes herom for at støtte et offer ved at kontrollere, om udbyderen af hostingtjenester har fjernet eller deaktiveret adgangen til det specifikke kendte materiale, der viser seksuelt misbrug af ofret, i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4, litra c)

- b) hvis centret anmodes herom for at bistå en koordinerende myndighed med at kontrollere det mulige behov for udstedelse af et påbud om opsporing eller fjernelse af en specifik tjeneste eller effektiviteten af et påbud om opsporing eller fjernelse, som den koordinerende myndighed har udstedt i overensstemmelse med artikel 25, stk. 7, litra c) og d).
2. EU-centret har efter at have foretaget de i stk. 1 nævnte søgninger beføjelse til at underrette udbydere af hostingtjenester om tilstedeværelsen på deres tjeneste af specifikt kendt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og til at anmode dem om at overveje at fjerne eller spærre adgangen til det pågældende materiale frivilligt.
- Anmodningen skal indeholde klare identifikationsoplysninger om EU-centret og et kontaktpunkt, de oplysninger, der er nødvendige for at identificere materialet, samt begrundelsen for anmodningen. Det skal også klart fremgå af anmodningen, at det er frivilligt for udbyderen at overveje det.
3. Hvis en kompetent retshåndhævende myndighed i en medlemsstat anmoder herom for at undgå indgreb i aktiviteter til forebyggelse, opsporing, efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn, undlader EU-centret at fremsende en meddelelse, så længe det er nødvendigt for at undgå et sådant indgreb, dog højst 18 måneder.

Artikel 50

Teknologier, information og ekspertise

1. EU-centret stiller teknologier til rådighed, som udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester kan anskaffe, installere og drive gratis, og hvor det er relevant på rimelige licensbetingelser, med henblik på at efterkomme opsporingspåbud udstedt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1.
- Med henblik herpå udarbejder EU-centret lister over sådanne teknologier under hensyntagen til kravene i denne forordning, navnlig kravene i artikel 10, stk. 2.
- Inden bestemte teknologier opføres på disse lister, anmoder EU-centret sit teknologiudvalg og Det Europæiske Databeskyttelsesråd om en udtalelse. Teknologiudvalget og Det Europæiske Databeskyttelsesråd afgiver deres respektive udtalelser inden for otte uger. Denne frist kan om nødvendigt forlænges med yderligere seks uger, afhængigt af hvor komplekst spørgsmålet er. Teknologiudvalget og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter EU-centret om enhver sådan forlængelse senest en måned efter modtagelse af anmodningen om høring sammen med begrundelsen for forsinkelsen.
2. EU-centret indsamler, registrerer, analyserer og stiller relevante, objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger til rådighed om spørgsmål vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, navnlig:
- a) oplysninger indhentet under udførelsen af centrets opgaver i henhold til denne forordning vedrørende opsporing, indberetning, fjernelse eller deaktivering af adgangen til og spærring af seksuelt misbrug af børn online
 - b) oplysninger fra forskning og undersøgelser som omhandlet i stk. 3
 - c) oplysninger fra forskning eller andre aktiviteter, der gennemføres af medlemsstaternes myndigheder, andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, kompetente myndigheder i tredjelande, internationale organisationer, forskningscentre og civilsamfundsorganisationer.

3. Hvis det er nødvendigt for udførelsen af centrets opgaver i henhold til denne forordning, gennemfører og deltager EU-centret i eller tilskynder til forskning og undersøgelser, enten på eget initiativ eller, hvor det er hensigtsmæssigt og foreneligt med centrets prioriteter og årlige arbejdsprogram, på anmodning af Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen.
4. EU-centret stiller de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, og de oplysninger, der er resultatet af forskningen og undersøgelserne omhandlet i stk. 3, herunder centrets analyse heraf, og centrets udtalelser om spørgsmål vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online til rådighed for andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, koordinerende myndigheder, andre kompetente myndigheder og andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne, enten på eget initiativ eller på anmodning af den relevante myndighed. EU-centret gør sådanne oplysninger offentligt tilgængelige, hvis det er relevant,.
5. EU-centret udvikler en kommunikationsstrategi og fremmer dialogen med civilsamfundsorganisationer og udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester for at øge offentlighedens bevidsthed om seksuelt misbrug af børn online og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af et sådant misbrug.

Afdeling 3

Informationsbehandling

Artikel 51

Behandlingsaktiviteter og databeskyttelse

1. EU-centret kan behandle personoplysninger, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver i henhold til denne forordning.
2. EU-centret behandler personoplysninger, i det omfang det er strengt nødvendigt, med henblik på at:
 - a) afgive udtalelser om påtænkte opsporingspåbud som omhandlet i artikel 7, stk. 3
 - b) samarbejde med og besvare anmodninger fra koordinerende myndigheder i forbindelse med påtænkte påbud om spærring som omhandlet i artikel 16, stk. 2
 - c) modtage og behandle de påbud om spærring, der er fremsendt til EU-centret i henhold til artikel 17, stk. 3
 - d) samarbejde med koordinerende myndigheder i overensstemmelse med artikel 20 og 21 om opgaver vedrørende ofres ret til information og bistand
 - e) føre ajourførte fortegnelser over kontaktpunkter og retlige repræsentanter for udbydere af relevante informationssamfundstjenester i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, og artikel 24, stk. 6
 - f) oprette og vedligeholde et onlineregister over de koordinerende myndigheder og deres kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 25, stk. 6
 - g) yde bistand til de koordinerende myndigheder i overensstemmelse med artikel 25, stk. 7
 - h) bistå Kommissionen på dennes anmodning i forbindelse med dens opgaver i henhold til den samarbejds mekanisme, der er omhandlet i artikel 37

- i) oprette, vedligeholde og drive de i artikel 44 omhandlede databaser over indikatorer
 - j) oprette, vedligeholde og drive den i artikel 45 omhandlede database over indberetninger
 - k) tilvejebringe og overvåge adgangen til databaser over indikatorer og indberetninger i overensstemmelse med artikel 46
 - l) udføre datakvalitetskontrolforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 46, stk. 7
 - m) vurdere og behandle indberetninger om potentielt seksuelt misbrug af børn online i overensstemmelse med artikel 48
 - n) samarbejde med Europol og partnerorganisationer i overensstemmelse med artikel 53 og 54, herunder om opgaver i forbindelse med identifikation af ofre
 - o) generere statistikker i overensstemmelse med artikel 83.
3. EU-centret opbevarer kun de personoplysninger, der er omhandlet i stk. 2, hvis og så længe det er strengt nødvendigt til de relevante formål, der er anført i stk. 2.
4. EU-centret sikrer, at personoplysningerne opbevares på en sikker måde, og at opbevaringen er omfattet af passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger. Disse sikkerhedsforanstaltninger skal navnlig sikre, at personoplysningerne kun kan tilgås og behandles til det formål, hvortil de opbevares, at der er et højt sikkerhedsniveau, og at personoplysningerne slettes, når de ikke længere er strengt nødvendige til de relevante formål. Centret reviderer regelmæssigt disse sikkerhedsforanstaltninger og tilpasser dem, hvis det er nødvendigt.

Afdeling 4

Samarbejde

Artikel 52

Kontaktpersoner

1. Hver koordinerende myndighed udpeger mindst én kontaktperson, som er hovedkontaktperson for EU-centret i den pågældende medlemsstat. Kontaktpersonerne kan udstationeres i EU-centret. Hvis der udpeges flere kontaktpersoner, udpeger den koordinerende myndighed en af dem som hovedkontaktperson.
2. Kontaktpersoner bistår med udvekslingen af oplysninger mellem EU-centret og de koordinerende myndigheder, der har udpeget dem. Hvis EU-centret modtager indberetninger indgivet i overensstemmelse med artikel 12 vedrørende potentiel udbredelse af nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, eller potentiel hvernig af børn, letter de kontaktpersoner, der er udpeget af den kompetente medlemsstat, processen med at fastslå, om materialet eller samtalen er ulovlig i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1.
3. Bestyrelsen fastsætter kontaktpersonernes rettigheder og forpligtelser i forhold til EU-centret. Kontaktpersoner nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

4. Ved udstationering af kontaktpersoner i EU-centret dækker EU-centret omkostningerne ved at stille de nødvendige lokaler i bygningen til rådighed og ved at yde tilstrækkelig støtte til kontaktpersoner, således at de kan udføre deres opgaver. Alle andre omkostninger knyttet til udpegelsen af kontaktpersoner og udførelsen af deres opgaver afholdes af den koordinerende myndighed, der har udpeget dem.

Artikel 53

Samarbejde med Europol

1. EU-centret samarbejder med Europol inden for rammerne af deres respektive mandater, hvis det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver i henhold til denne forordning.
2. Europol og EU-centret giver hinanden videst mulig adgang til relevante oplysninger og informationssystemer, hvis det er nødvendigt for udførelsen af deres respektive opgaver og i overensstemmelse med de EU-retsakter, der regulerer en sådan adgang.
Med forbehold af den administrerende direktørs ansvarsområder maksimerer EU-centret effektiviteten ved at dele administrative funktioner med Europol, herunder funktioner vedrørende personaleforvaltning, informationsteknologi (IT) og budgetgennemførelse.
3. Vilkårene for samarbejdsordninger fastlægges i et aftalememorandum.

Artikel 54

Samarbejde med partnerorganisationer

1. Hvis det er nødvendigt for udførelsen af EU-centrets opgaver i henhold til denne forordning, kan det samarbejde med organisationer og netværk med information og ekspertise inden for forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online, herunder civilsamfundsorganisationer og halvoffentlige organisationer.
2. EU-centret kan indgå aftalememoranda med de organisationer, der er omhandlet i stk. 1, om vilkårene for samarbejdet.

Afdeling 5

Organisation

Artikel 55

Forvaltnings- og ledelsesstruktur

EU-centrets forvaltnings- og ledelsesstruktur består af:

- a) en bestyrelse, der varetager de i artikel 57 nævnte funktioner
- b) et forretningsudvalg, der varetager de i artikel 62 nævnte opgaver
- c) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 64 nævnte ansvarsområder
- d) et teknologiudvalg, som er en rådgivende gruppe, der varetager de i artikel 66 nævnte opgaver.

Del 1: Bestyrelsen

Artikel 56

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, som alle er medlemmer med stemmeret.
2. Bestyrelsen omfatter ligeledes en uafhængig ekspertobservatør udpeget af Europa-Parlamentet, som ikke har stemmeret.

Europol kan udpege en repræsentant til at deltage i bestyrelsesmøder som observatør i forbindelse med spørgsmål, der involverer Europol, på bestyrelsesformandens anmodning.
3. Hvert bestyrelsesmedlem har en suppleant. Suppleanten er medlemmets stedfortræder i vedkommendes fravær.
4. Medlemmerne af bestyrelsen og deres stedfortrædere udpeges på grundlag af deres viden om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn og under hensyntagen til relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer. Medlemsstaterne udpeger en repræsentant for deres koordinerende myndighed senest fire måneder efter *[datoen for denne forordnings ikrafttræden]*. Alle parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bestræber sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Alle parter tilstræber at opnå en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i bestyrelsen.
5. Medlemmer og deres suppleanter udpeges for fire år. Deres mandatperiode kan forlænges.

Artikel 57

Bestyrelsens funktioner

1. Bestyrelsen:
 - a) udstikker de overordnede retningslinjer for EU-centrets aktiviteter
 - b) bidrager til at fremme et effektivt samarbejde med og mellem de koordinerende myndigheder
 - c) vedtager regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter hos sine medlemmer samt for medlemmerne af teknologiudvalget og enhver anden rådgivende gruppe, som bestyrelsen måtte nedsætte, og offentliggør hvert år bestyrelsesmedlemmernes interesseerklæringer på sit websted
 - d) vedtager vurderingen af forretningsudvalgets resultater som omhandlet i artikel 61, stk. 2
 - e) vedtager og offentliggør sin forretningsorden
 - f) udpeger medlemmerne af teknologiudvalget og enhver anden rådgivende gruppe, som bestyrelsen måtte nedsætte
 - g) vedtager udtalelserne om påtænkte opsporingspåbud, jf. artikel 7, stk. 4, på grundlag af et udkast til udtalelse fra den administrerende direktør
 - h) vedtager og ajourfører regelmæssigt de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 77, stk. 3, baseret på en behovsanalyse.

Artikel 58

Bestyrelsens formand

1. Bestyrelsen vælger en formand og en næstformand blandt sine medlemmer. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af bestyrelsesmedlemmerne.

Næstformanden afløser automatisk formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperioder er på fire år. Mandatperioden kan fornys én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog automatisk samtidig.

Artikel 59

Bestyrelsesmøder

1. Bestyrelsesformanden indkalder til bestyrelsesmøder.
2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne, men har ikke stemmeret.
3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på bestyrelsesformandens initiativ eller på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.
4. Bestyrelsen kan invitere enhver, hvis synspunkter kan være af interesse, til at deltage i bestyrelsesmøderne som observatør.
5. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter kan under møderne, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter.
6. EU-centret varetager sekretariatsopgaverne for bestyrelsen.

Artikel 60

Bestyrelsens afstemningsregler

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, træffer bestyrelsen sine afgørelser med absolut flertal blandt medlemmerne.
2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.
3. Den administrerende direktør deltager ikke i stemmeafgivningen.
4. I bestyrelsens forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

Del 2: Forretningsudvalget

Artikel 61

Forretningsudvalgets sammensætning og udnævnelse

1. Forretningsudvalget består af formanden og næstformanden for bestyrelsen, to andre medlemmer, som udpeges af bestyrelsen blandt de stemmeberettigede medlemmer, og to repræsentanter for Kommissionen i bestyrelsen. Bestyrelsens formand er også formand for forretningsudvalget.

Den administrerende direktør deltager i forretningsudvalgets møder uden stemmeret.

2. Mandatperioden for medlemmer af forretningsudvalget er fire år. I løbet af de 12 måneder, der går forud for udløbet af formandens og de fem medlemmer af forretningsudvalgets fireårige mandatperiode, foretager bestyrelsen eller et mindre udvalg, der er udvalgt blandt medlemmerne af bestyrelsen, herunder en repræsentant for Kommissionen, en vurdering af forretningsudvalgets resultater. I vurderingen tages hensyn til en evaluering af medlemmerne af forvaltningsudvalgets resultater og EU-centrets fremtidige opgaver og udfordringer. På grundlag af vurderingen kan bestyrelsen forlænge deres mandatperiode én gang.

Artikel 62

Forretningsudvalgets arbejdsopgaver

1. Forretningsudvalget er ansvarligt for den overordnede planlægning og udførelsen af de opgaver, der overdrages myndigheden i henhold til artikel 43. Forretningsudvalget vedtager alle EU-centrets afgørelser med undtagelse af de afgørelser, der træffes af bestyrelsen i overensstemmelse med artikel 57.
2. Desuden har forvaltningsudvalget følgende opgaver:
 - a) hvert år senest den 30. november på forslag af den administrerende direktør at vedtage udkastet til enhedsprogrammeringsdokumentet og sende det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering senest den 31. januar det følgende år sammen med enhver anden ajourført udgave af dokumentet
 - b) at vedtage forslaget til EU-centrets årlige budget og varetage andre funktioner i forbindelse med EU-centrets budget
 - c) at vurdere og vedtage en konsolideret årlig aktivitetsrapport om EU-centrets aktiviteter, herunder en oversigt over udførelsen af dens opgaver, og forelægge den for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten inden den 1. juli hvert år og offentliggøre den konsoliderede årlige aktivitetsrapport
 - d) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, der står i et rimeligt forhold til risikoen for svig, under hensyntagen til omkostninger og fordele ved de foranstaltninger, der skal gennemføres, en strategi for effektivitetsgevinster og synergier, en strategi for samarbejde med tredjelande og/eller internationale organisationer og en strategi for systemerne for organisatorisk styring og intern kontrol
 - e) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i forhold til medlemmerne
 - f) at vedtage sin forretningsorden
 - g) med hensyn til EU-centrets personale at udøve de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger EU-centret, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter⁵¹ ("ansættelsesmyndighedsbeføjelser")

⁵¹ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

- h) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægts artikel 110, stk. 2
 - i) at udnævne den administrerende direktør og afskedige vedkommende i overensstemmelse med artikel 65
 - j) at udnævne en regnskabsfører, der kan være Kommissionens regnskabsfører, som personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte skal finde anvendelse på, og som skal være fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv
 - k) at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - l) at vedtage de finansielle bestemmelser, der gælder for EU-centret
 - m) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af EU-centrets interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf
 - n) at udnævne en databeskyttelsesansvarlig
 - o) at vedtage interne retningslinjer, der yderligere præciserer procedurerne for behandling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 51, efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
 - p) at godkende indgåelsen af de aftalememoranda, der er omhandlet i artikel 53, stk. 3, og artikel 54, stk. 2.
3. Med hensyn til de beføjelser, der er nævnt i stk. 2, litra g) og h), vedtager forretningsudvalget i overensstemmelse med vedtægts artikel 110, stk. 2, en afgørelse på grundlag af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene, hvorved den administrerende direktør tillægges relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser. Den administrerende direktør skal bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser.
4. Under særlige omstændigheder kan forretningsudvalget ved en afgørelse midlertidigt suspendere de beføjelser som ansættelsesmyndighed, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne måtte have videredelegeret, og selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.
5. Hvor det er nødvendigt i hastende tilfælde, kan forretningsudvalget træffe visse foreløbige afgørelser på bestyrelsens vegne, navnlig vedrørende den administrative forvaltning, herunder suspendering af delegationen af beføjelser som ansættelsesmyndighed, og budgetanliggender.

Artikel 63

Forretningsudvalgets afstemningsregler

1. Forvaltningsudvalget træffer beslutninger med et simpelt flertal blandt sine medlemmer. Hvert medlem af forretningsudvalget har én stemme. Formanden har den afgørende stemme i tilfælde af stemmelighed.
2. Repræsentanterne for Kommissionen har stemmeret, når der drøftes og træffes afgørelse om spørgsmål vedrørende artikel 62, stk. 2, litra a)-l) og p). Kommissionens repræsentanter har én stemme hver med henblik på at træffe de

afgørelser, der er omhandlet i artikel 62, stk. 2, litra f) og g). De afgørelser, der er omhandlet i artikel 62, stk. 2, litra b)-e), h)-l) og p), kan kun træffes, hvis Kommissionens repræsentanter stemmer for. Med henblik på at træffe de afgørelser, der er omhandlet i artikel 62, stk. 2, litra a), kræves der kun samtykke fra Kommissionens repræsentanter vedrørende de elementer i afgørelsen, der ikke vedrører EU-centrets årlige og flerårige arbejdsprogram.

I forretningsudvalgets forretningsorden fastsættes mere detaljerede afstemningsregler, navnlig regler om, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne.

Del 3: Den administrerende direktør

Artikel 64

Den administrerende direktørs ansvarsområder

1. Den administrerende direktør forestår ledelsen af EU-centret. Den administrerende direktør står til ansvar over for bestyrelsen.
2. Den administrerende direktør aflægger rapport til Europa-Parlamentet om udførelsen af sit hverv, når denne anmodes herom. Rådet kan anmode den administrerende direktør om at aflægge rapport om udførelsen af sit hverv.
3. Den administrerende direktør er EU-centrets retlige repræsentant.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af de opgaver, der pålægges EU-centret ved denne forordning. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for:
 - a) den daglige administration af EU-centret
 - b) forberedelse af de afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen
 - c) gennemførelse af EU-centrets afgørelser
 - d) udarbejdelse af enhedsprogrammeringsdokumentet og forelæggelse heraf for forretningsudvalget efter høring af Kommissionen
 - e) gennemførelse af enhedsprogrammeringsdokumentet og aflæggelse af rapport til forretningsudvalget om dets gennemførelse
 - f) udarbejdelse af den konsoliderede årlige aktivitetsrapport om EU-centrets aktiviteter og forelæggelse heraf for forretningsudvalget til vurdering og vedtagelse
 - g) udarbejdelse en handlingsplan som opfølgning på konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og aflæggelse af statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen og forretningsudvalget
 - h) beskyttelse af Unionens finansielle interesser ved anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter og gennem effektiv kontrol, der dog ikke må gribe ind i EPPO's og OLAF's undersøgelsesbeføjelser, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne ved pålæggelse af administrative, herunder finansielle, sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til uregelmæssigheden og har afskrækkende virkning

- i) udarbejdelse af en strategi for bekæmpelse af svig, en strategi for effektivitetsgevinster og synergier, en strategi for samarbejde med tredjelande og/eller internationale organisationer og en strategi for systemerne for organisatorisk styring og intern kontrol for EU-centret og forelæggelse heraf for forretningsudvalget til godkendelse
 - j) udarbejdelse af udkast til finansielle bestemmelser for EU-centret
 - k) udarbejdelse af udkast til overslag over indtægter og udgifter for EU-centret og gennemførelse af dets budget
 - l) udarbejdelse og gennemførelse af en IT-sikkerhedsstrategi, sikring af passende risikostyring for alle IT-infrastrukturer, -systemer og -tjenester, som udvikles eller anskaffes af EU-centret, samt tilstrækkelig IT-sikkerhedsfinansiering
 - m) gennemførelse af EU-centrets årlige arbejdsprogram under forretningsudvalgets kontrol
 - n) udarbejdelse af et udkast til overslag over EU-centrets indtægter og udgifter som en del af EU-centrets enhedsprogrammeringsdokument og gennemførelse af EU-centrets budget i henhold til artikel 67
 - o) udarbejdelse af et udkast til rapport med en beskrivelse af alle EU-centrets aktiviteter med et afsnit om finansielle og administrative anliggender.
 - p) fremme af ansættelse af tilstrækkeligt kvalificerede og erfarne medarbejdere i EU-centret, samtidig med at der sikres en ligelig kønsfordeling.
5. Under særlige omstændigheder kan den administrerende direktør beslutte at placere en eller flere medarbejdere i en anden medlemsstat med henblik på at udføre EU-centrets opgaver på en mere effektiv og sammenhængende måde. Inden den administrerende direktør beslutter at oprette et lokalt kontor, indhenter vedkommende forudgående samtykke fra Kommissionen, bestyrelsen og den berørte medlemsstat. Beslutningen skal baseres på en passende cost-benefit-analyse, der navnlig viser merværdien af en sådan beslutning, og præcisere omfanget af de aktiviteter, der skal udføres på det lokale kontor, således at unødige omkostninger og overlapning med EU-centrets administrative funktioner undgås. Der kan indgås hjemstedsaftale med den eller de berørte værtsmedlemsstater.

Artikel 65

Den administrerende direktør

- 1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved EU-centret i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.
- 2. Den administrerende direktør udnævnes af forretningsudvalget ud fra en liste over kandidater, som Kommissionen foreslår på baggrund af en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure.
- 3. Ved indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres EU-centret af formanden for forretningsudvalget.
- 4. Den administrerende direktør udpeges for fem år. Seks måneder inden udløbet af den administrerende direktørs mandatperiode foretager Kommissionen en vurdering, hvori der tages hensyn til en evaluering af den administrerende direktørs resultater og EU-centrets fremtidige opgaver og udfordringer.

5. Forretningsudvalget kan forlænge den administrerende direktørs ansættelsesperiode én gang efter forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede evaluering, dog højst for en periode på fem år.
6. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.
7. Den administrerende direktør kan kun afskediges efter afgørelse truffet af forretningsudvalget på forslag af Kommissionen.
8. Forretningsudvalget træffer afgørelse om udnævnelse af den administrerende direktør, forlængelse af dennes ansættelsesperiode eller afskedigelse med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer.

Underafdeling 5: Teknologiudvalget

Artikel 66

Nedsættelse af teknologiudvalget og dets opgaver

1. Teknologiudvalget består af tekniske eksperter, der udpeges af bestyrelsen på baggrund af deres ekspertise og uafhængighed efter offentliggørelsen af en indkaldelse af interessetilkendegivelser i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Procedurene for udpegning af medlemmerne af teknologiudvalget og dets drift fastsættes i bestyrelsens forretningsorden og offentliggøres.
3. Medlemmerne af udvalget er uafhængige og handler i offentlighedens interesse. Listen over medlemmerne af udvalget offentliggøres og holdes ajour af EU-centret på dets websted.
4. Opfylder et medlem ikke længere uafhængighedskriterierne, underretter vedkommende bestyrelsen herom. Bestyrelsen kan også på forslag af mindst en tredjedel af sine medlemmer eller af Kommissionen erklære manglende uafhængighed og afsætte den pågældende. Bestyrelsen udnævner et nyt medlem for resten af mandatperioden efter proceduren for ordinære medlemmer.
5. Mandatperioden for medlemmer af teknologiudvalget er fire år. Denne mandatperiode kan forlænges én gang.
6. Teknologiudvalget har til opgave at:
 - a) bidrage til EU-centrets udtalelser som omhandlet i artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra d)
 - b) bidrage til EU-centrets bistand til de koordinerende myndigheder, bestyrelsen, forretningsudvalget og den administrerende direktør i spørgsmål vedrørende brug af teknologi
 - c) efter anmodning stille intern ekspertise til rådighed i forbindelse med spørgsmål vedrørende brug af teknologi med henblik på forebyggelse og opsporing af seksuelt misbrug af børn online.

Afdeling 6
Budgettets fastlæggelse og struktur
Underafdeling 1
Enhedsprogrammeringsdokument

Artikel 67

Fastlæggelse og gennemførelse af budgettet

1. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til overslag over EU-centrets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, og sender det til forretningsudvalget.
2. Forretningsudvalget vedtager på grundlag af udkastet til overslag et foreløbigt udkast til overslag over EU-centrets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår og sender det til Kommissionen senest den 31. januar hvert år.
3. Forretningsudvalget sender det endelige udkast til overslag over Europols indtægter og udgifter, der skal omfatte et udkast til stillingsfortegnelse, til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 31. marts hvert år.
4. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med forslaget til Unionens almindelige budget.
5. På grundlag af udkastet til overslag opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Unionens almindelige budget, som forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 313 og 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
6. Europa-Parlamentet og Rådet godkender bevillingerne til bidraget fra Unionen til EU-centret.
7. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager EU-centrets stillingsfortegnelse.
8. EU-centrets budget vedtages af forretningsudvalget. Det bliver endeligt, når Unionens almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
9. Den administrerende direktør gennemfører EU-centrets budget.
10. Den administrerende direktør sender hvert år Europa-Parlamentet og Rådet alle relevante oplysninger om resultaterne af eventuelle evalueringsprocedurer.

Artikel 68

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for EU-centret vedtages af forretningsudvalget efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra delegeret forordning (EU) 2019/715⁵², hvis det specifikt er nødvendigt af hensyn til EU-centrets drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

- 1.

⁵² EUT L 122 af 17.5.2019, s. 1.

Underafdeling 2

Fremlæggelse og gennemførelse af og kontrol med budgettet

Artikel 69

Budget

1. Der udarbejdes et overslag over alle EU-centrets indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der er sammenfaldende med kalenderåret, og de opføres på EU-centrets budget, hvor indtægter og udgifter skal balancere.
2. Uanset andre ressourcer skal EU-centrets indtægter omfatte et bidrag fra Unionen, der opføres på Unionens almindelige budget.
3. EU-centret kan opnå EU-finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc-tilskud i henhold til de finansielle bestemmelser, der er omhandlet i artikel 68, og bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politikker.
4. EU-centrets udgifter omfatter bl.a. vederlag til personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt driftsudgifter.
5. Budgetforpligtelser for foranstaltninger vedrørende store projekter, der strækker sig over mere end et regnskabsår, kan opdeles i flere årlige trancher.

Artikel 70

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. EU-centrets regnskabsfører sender det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år n) til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten senest den 1. marts i det følgende regnskabsår (år n + 1).
2. EU-centret sender en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning for år n til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.
3. Kommissionens regnskabsfører sender EU-centrets foreløbige årsregnskab for år n konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.
4. Bestyrelsen afgiver en udtalelse om EU-centrets endelige årsregnskab for år n.
5. EU-centrets regnskabsfører sender senest den 1. juli i år n + 1 det endelige årsregnskab for år n til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret og nationale parlamenter ledsaget af bestyrelsens udtalelse.
6. Det endelige årsregnskab for år n offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 15. november i år n + 1.
7. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år n + 1 Revisionsretten et svar på de bemærkninger, som denne har fremsat i sin årsberetning. Vedkommende sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.
8. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør Europa-Parlamentet alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år $n + 2$ den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for år n .

Afdeling 7

Personale

Artikel 71

Almindelige bestemmelser

1. Tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen heraf, finder anvendelse på EU-centret i alle spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning.
2. Forretningsudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.
3. EU-centrets personale, navnlig det personale, der arbejder med at opspore, indberette og fjerne seksuelt misbrug af børn online, skal have adgang til passende rådgivnings- og støttetjenester.

Artikel 72

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. EU-centret kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af centret.
2. Bestyrelsen vedtager regler for personale fra medlemsstaterne, herunder de kontaktpersoner, der er omhandlet i artikel 52, som skal udstationeres til EU-centret, og ajourfører dem efter behov. Disse regler skal navnlig indeholde de finansielle ordninger i forbindelse med disse udstationeringer, herunder forsikring og uddannelse. Disse regler skal tage hensyn til, at personalet er udstationeret og skal indsættes som EU-centrets personale. De skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelsen. Hvor det er relevant, sigter forretningsudvalget mod at sikre sammenhæng med reglerne for godtgørelse af det vedtægtsomfattede personales udgifter til tjenesterejser.

Artikel 73

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, gælder for EU-centret og dets personale.

Privilegier og immuniteter for kontaktpersoner og deres familiemedlemmer skal omfattes af en aftale mellem den medlemsstat, hvor EU-centret har hjemsted, og de øvrige medlemsstater. Aftalen skal indrømme de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at kontaktpersonerne kan udføre deres opgaver tilfredsstillende.

Artikel 74

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af bestyrelsen og forretningsudvalget og alle medlemmer af EU-centrets personale, herunder midlertidigt udstationerede embedsmænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for EU-centret på

kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

2. Forretningsudvalget sikrer, at fysiske personer, der leverer en tjenesteydelse, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis, som vedrører varetagelsen af EU-centrets opgaver, herunder embedsmænd og andre personer, der er bemyndiget af forretningsudvalget eller udpeget af de koordinerende myndigheder i dette øjemed, er omfattet af krav om tavshedspligt, der svarer til dem, der er omhandlet i stk. 1.
3. EU-centret fastsætter de praktiske ordninger for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling.
4. EU-centret anvender Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444⁵³.

Artikel 75

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikkeklassificerede følsomme oplysninger

1. EU-centret vedtager sine egne sikkerhedsregler, der svarer til Kommissionens regler for sikkerhedsbeskyttelse af EU-klassificerede informationer (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede informationer, som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443⁵⁴ og (EU, Euratom) 2015/444. EU-centrets sikkerhedsregler omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger. Forretningsudvalget vedtager EU-centrets sikkerhedsregler, efter at Kommissionen har godkendt dem.
2. Alle administrative ordninger om udveksling af klassificerede oplysninger med de relevante myndigheder i et tredjeland eller, i mangel af en sådan ordning, enhver ekstraordinær ad hoc-videregivelse af EUCI til disse myndigheder er underlagt Kommissionens forhåndsgodkendelse.

Afdeling 8

Almindelige bestemmelser

Artikel 76

Sprogordninger

Bestemmelserne i forordning nr. 1⁵⁵ finder anvendelse på EU-centret. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med EU-centrets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 77

Åbenhed og kommunikation

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001⁵⁶ finder anvendelse på EU-centrets dokumenter. Bestyrelsen vedtager senest seks måneder efter sit første møde de nærmere regler for anvendelse af denne forvaltning.

⁵³ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

⁵⁴ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/443 af 13. marts 2015 om sikkerhedsbeskyttelse i Kommissionen (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 41).

⁵⁵ Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

2. EU-centrets behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725. Bestyrelsen fastlægger senest seks måneder efter sit første møde foranstaltninger med henblik på EU-centrets anvendelse af denne forordning, herunder foranstaltninger vedrørende udnævnelse af en databeskyttelsesansvarlig for EU-centret. Disse foranstaltninger fastsættes efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
3. EU-centret kan tage initiativ til kommunikationsaktiviteter på eget initiativ inden for sit kompetenceområde. Kommunikationsaktiviteter gennemføres i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget.

Artikel 78

Foranstaltninger til bekæmpelse af svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter finder forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁵⁷ anvendelse.
2. EU-centret tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, inden for seks måneder efter *[datoen for idriftsættelse fastsat i artikel 82]* og vedtager de tilsvarende bestemmelser, som finder anvendelse på centrets personale, ved hjælp af modellen i bilag til aftalen.
3. Den Europæiske Revisionsret har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem EU-centret.
4. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med tilskud eller kontrakter, der finansieres af EU-centret⁵⁸.
5. Med forbehold af stk. 1, 2, 3 og 4 skal EU-centrets samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁵⁸ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EUT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Artikel 79

Erstatningsansvar

1. EU-centrets ansvar i kontraktforhold er underlagt den ret, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til enhver voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som EU-centret har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter EU-centret i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af dets tjenestegrene eller af dets ansatte under udførelsen af deres hverv.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
5. De ansattes personlige ansvar over for EU-centret bestemmes efter den vedtægt eller de ansættelsesvilkår, der gælder for de ansatte.

Artikel 80

Administrative undersøgelser

EU-centrets aktiviteter er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 81

Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. De nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler, der skal stilles til rådighed for EU-centret i den medlemsstat, hvor EU-centrets hjemsted er beliggende, og de faciliteter, der skal stilles til rådighed af den pågældende medlemsstat, samt de særlige regler, der gælder i den pågældende medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af forretningsudvalget, EU-centrets personale og deres familiemedlemmer, fastsættes i en hjemstedsaftale mellem EU-centret og den medlemsstat, hvor EU-centrets hjemsted er beliggende. Aftalen skal indgås med forretningsudvalgets godkendelse senest [2 år efter denne forordnings ikrafttræden].
2. Den medlemsstat, hvor EU-centrets hjemsted er beliggende, sikrer de bedst mulige vilkår for, at EU-centret kan fungere gnidningsløst og effektivt, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 82

Påbegyndelse af EU-centrets aktiviteter

1. Kommissionen er ansvarlig for oprettelsen og den indledende drift af EU-centret, indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udnævnt af forretningsudvalget i overensstemmelse med artikel 65, stk. 2. Med henblik herpå:
 - a) kan Kommissionen udpege en tjenestemand i Kommissionen, der skal fungere som midlertidig administrerende direktør og varetage de opgaver, der er tillagt den administrerende direktør
 - b) udøver den midlertidige administrerende direktør, uanset artikel 62, stk. 2, litra g), og indtil den i artikel 62, stk. 4, nævnte beslutning er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne

- c) kan Kommissionen tilbyde EU-centret bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage EU-centrets opgaver under den midlertidige administrerende direktørs eller den administrerende direktørs ansvar
- d) kan den midlertidige administrerende direktør anvisa alle betalinger, der er omfattet af EU-centrets bevillinger, når forretningsudvalget har godkendt dem, og indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når EU-centrets stillingsfortegnelse er vedtaget.

KAPITEL V

DATAINDSAMLING OG GENNEMSIGTIGHEDSRAPPORTERING

Artikel 83

Dataindsamling

1. Udbydere af hostingtjenester, udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester og udbydere af internetadgangstjenester indsamler data om følgende emner og stiller disse oplysninger til rådighed for EU-centret efter anmodning:
 - a) hvis udbyderen har fået et opsporingspåbud udstedt i overensstemmelse med artikel 7:
 - de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme påbuddet, herunder de teknologier, der er anvendt til dette formål, og de indførte garantier
 - fejlprocenterne for de teknologier, der anvendes til at opspore seksuelt misbrug af børn online, og de foranstaltninger, der er truffet for at forebygge eller afhjælpe fejl
 - for så vidt angår klager og sager, som er indgivet af brugere i forbindelse med de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme påbuddet, antallet af klager, der er indgivet direkte til udbyderen, antallet af sager, der er indbragt for en domstol, grundlaget for disse klager og sager, de afgørelser, der er truffet vedrørende disse klager og i disse sager, den gennemsnitlige tid, der er nødvendig for at træffe disse afgørelser, og antallet af tilfælde, hvor disse afgørelser efterfølgende er blevet omstødt
 - b) antal påbud om fjernelse, der er udstedt til udbyderen i overensstemmelse med artikel 14, og den gennemsnitlige tid, det tager at fjerne eller deaktivere adgangen til det pågældende materiale, der viser seksuelt misbrug af børn
 - c) den samlede mængde materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og som udbyderen har fjernet eller deaktiveret adgangen til, opdelt efter, om materialet er blevet fjernet eller adgangen hertil er blevet deaktiveret i henhold til et påbud om fjernelse eller en meddelelse fremsendt af en kompetent myndighed, EU-centret eller en tredjepart eller på udbyderens eget initiativ
 - d) antal påbud om spærring, der er udstedt til udbyderen i overensstemmelse med artikel 16
 - e) antal tilfælde, hvor udbyderen har påberåbt sig artikel 8, stk. 3, artikel 14, stk. 5 eller 6, eller artikel 17, stk. 5, samt begrundelsen herfor.
2. De koordinerende myndigheder indsamler data om følgende emner og stiller disse oplysninger til rådighed for EU-centret efter anmodning, herunder oplysninger om:
 - a) opfølgningen på indberetninger om potentielt seksuelt misbrug af børn online, som EU-centret har videresendt i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, med angivelse for hver enkelt indberetning af:
 - hvorvidt indberetningen førte til iværksættelsen af en strafferetlig efterforskning, bidrog til en igangværende efterforskning, førte til

iværksættelsen af andre foranstaltninger eller ikke førte til foranstaltninger

- status for eller resultat af efterforskningen, herunder om sagen blev afsluttet forud for retssagen, om sagen førte til pålæggelse af sanktioner, om ofrene blev identificeret og reddet, og i givet fald hvor mange, opdelt efter køn og alder, om mistænkte blev anholdt, og om gerningsmænd blev dømt, og i givet fald hvor mange, såfremt indberetningen førte til iværksættelse af en strafferetlig efterforskning eller bidrog til en igangværende efterforskning
 - foranstaltningens art, status eller resultatet af den pågældende foranstaltning og begrundelsen for at træffe den, såfremt indberetningen førte til en anden foranstaltning
 - begrundelsen for, at der ikke blev truffet foranstaltninger, såfremt dette er tilfældet
- b) de vigtigste og hyppigste risici for seksuelt misbrug af børn online som indberettet af udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester i overensstemmelse med artikel 3 eller identificeret gennem andre oplysninger, der er tilgængelige for den koordinerende myndighed
- c) en liste over udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, som den koordinerende myndighed har udstedt et opsporingspåbud til i overensstemmelse med artikel 7
- d) antal opsporingspåbud udstedt i overensstemmelse med artikel 7, opdelt efter udbyder og efter form for seksuelt misbrug af børn online, og antal tilfælde, hvor udbyderen har påberåbt sig artikel 8, stk. 3
- e) en liste over udbydere af hostingtjenester, som den koordinerende myndighed har udstedt et påbud om fjernelse til i overensstemmelse med artikel 14
- f) antal påbud om fjernelse udstedt i overensstemmelse med artikel 14, opdelt efter udbyder, den tid, der er nødvendig for at fjerne eller deaktivere adgangen til det pågældende materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og antal tilfælde, hvor udbyderen har påberåbt sig artikel 14, stk. 5 og 6
- g) antal påbud om spærring udstedt i overensstemmelse med artikel 16, opdelt efter udbyder, og antal tilfælde, hvor udbyderen har påberåbt sig artikel 17, stk. 5
- h) en liste over de relevante informationssamfundstjenester, som den koordinerende myndighed har rettet en afgørelse til i henhold til artikel 27, 28 eller 29, den type afgørelse, der er truffet, og begrundelsen herfor
- i) de tilfælde, hvor EU-centrets udtalelse i henhold til artikel 7, stk. 4, litra d), afveg væsentligt fra den koordinerende myndigheds opfattelse, med angivelse af de punkter, hvor myndigheden ikke var enig, og hovedårsagerne hertil.
3. EU-centret indsamler data og genererer statistikker om opsporing, indberetning, fjernelse eller deaktivering af adgangen til seksuelt misbrug af børn online i henhold til denne forordning. Dataene skal navnlig vedrøre følgende emner:
- a) antal indikatorer i de databaser over indikatorer, der er omhandlet i artikel 44, og udviklingen i dette antal i forhold til tidligere år

- b) antal indsendelser af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og vedrørende hvervning af børn, jf. artikel 36, stk. 1, opdelt efter den medlemsstat, der har udpeget de indsendende koordinerende myndigheder, og i forbindelse med materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, antal indikatorer, der er genereret på grundlag heraf, og antal internetadresser, der er opført på listen over internetadresser i overensstemmelse med artikel 44, stk. 3
 - c) det samlede antal indberetninger, der er indgivet til EU-centret i overensstemmelse med artikel 12, opdelt efter udbydere af hostingtjenester og udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester, der har indgivet indberetningen, og efter medlemsstat, hvis kompetente myndighed EU-centret har videresendt indberetningerne til i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3
 - d) det seksuelle misbrug af børn online, som indberetningerne vedrører, herunder det potentielt kendte og nye materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og antal tilfælde af potentiel hvervning af børn, den medlemsstat, hvis kompetente myndighed EU-centret har videresendt indberetningerne til i overensstemmelse med artikel 48, stk. 3, og typen af relevant informationssamfundstjeneste, som den indberettende udbyder tilbyder
 - e) antal indberetninger, som EU-centret anså for åbenbart grundløse, jf. artikel 48, stk. 2
 - f) antal indberetninger vedrørende potentielt nyt materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og hvervning af børn, som blev vurderet til ikke at være materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, og som EU-centret blev underrettet om i henhold til artikel 36, stk. 3, opdelt efter medlemsstat
 - g) resultaterne af søgningerne i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, herunder antal billeder, videoer og URL'er, opdelt efter medlemsstat, hvor materialet hostes
 - h) hvis det samme materiale med potentielt seksuelt misbrug af børn blev indberettet mere end én gang til EU-centret i overensstemmelse med artikel 12 eller opsporet mere end én gang gennem søgninger i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, det antal gange, det pågældende materiale blev indberettet eller opsporet på denne måde.
 - i) antal meddelelser og antal udbydere af hostingtjenester, som EU-centret har underrettet i henhold til artikel 49, stk. 2
 - j) antal ofre for seksuelt misbrug af børn online, der har fået bistand fra EU-centret i henhold til artikel 21, stk. 2, og antallet af disse ofre, der har anmodet om at modtage en sådan bistand på en måde, som er tilgængelig for dem, på grund af handicap.
4. Udbydere af hostingtjenester, udbydere af interpersonelle kommunikationstjenester og udbydere af internetadgangstjenester, de koordinerende myndigheder og EU-centret sikrer, at de data, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1, 2 og 3, ikke lagres længere, end hvad der er nødvendigt med henblik på den i artikel 84 omhandlede gennemsigtighedsrapportering. De lagrede oplysninger må ikke indeholde personoplysninger.
5. De sikrer, at oplysningerne opbevares på en sikker måde, og at opbevaringen er omfattet af passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger. Disse sikkerhedsforanstaltninger skal navnlig sikre, at oplysningerne kun kan tilgås og

behandles til det formål, hvortil de opbevares, at der er et højt sikkerhedsniveau, og at oplysningerne slettes, når de ikke længere er nødvendige til det pågældende formål. De reviderer regelmæssigt disse sikkerhedsforanstaltninger og tilpasser dem, hvis det er nødvendigt.

Artikel 84

Gennemsigthedsrapportering

1. Hver udbyder af relevante informationssamfundstjenester udarbejder en årlig rapport om sine aktiviteter i henhold til denne forordning. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1. Udbyderne gør senest den 31. januar hvert år året efter det år, som rapporten vedrører, rapporten tilgængelig for offentligheden og fremsender den til den koordinerende myndighed i etableringslandet og til Kommissionen og EU-centret.
2. Hver koordinerende myndighed udarbejder en årlig rapport om sine aktiviteter i henhold til denne forordning. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2. Myndigheden gør senest den 31. marts hvert år året efter det år, som rapporten vedrører, rapporten tilgængelig for offentligheden og fremsender den til Kommissionen og EU-centret.
3. Hvis en medlemsstat har udpeget flere kompetente myndigheder i henhold til artikel 25, sikrer den, at den koordinerende myndighed udarbejder en enkelt rapport, der dækker alle kompetente myndigheders aktiviteter i henhold til denne forordning, og at den koordinerende myndighed modtager alle relevante oplysninger og den nødvendige støtte fra de andre berørte kompetente myndigheder.
4. EU-centret udarbejder i tæt samarbejde med de koordinerende myndigheder en årlig rapport om sine aktiviteter i henhold til denne forordning. Rapporten samler og analyserer oplysningerne i de rapporter, der er omhandlet i stk. 2 og 3. EU-centret gør senest den 30. juni hvert år året efter det år, som rapporten vedrører, rapporten tilgængelig for offentligheden og fremsender den til Kommissionen.
5. De årlige gennemsigthedsrapporter, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, må ikke indeholde oplysninger, der kan skade igangværende aktiviteter vedrørende bistand til ofre eller forebyggelse, opsporing, efterforskning eller retsforfølgning af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn. De må heller ikke indeholde personoplysninger.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at supplere denne forordning med de nødvendige formularer og detaljerede regler vedrørende form, præcist indhold og andre enkeltheder i rapporterne og rapporteringsprocessen, jf. stk. 1, 2 og 3.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 85

Evaluerings

1. Senest [fem år efter denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om dens anvendelse.

2. Senest [*fem år efter denne forordnings ikrafttræden*] og derefter hvert femte år sikrer Kommissionen, at der foretages en evaluering i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer af EU-centrets resultater med hensyn til dets mål, mandat, opgaver og forvaltning og beliggenhed. Der skal ved evalueringen navnlig ses på et eventuelt behov for at ændre EU-centrets opgaver og de finansielle virkninger af en sådan ændring.
3. Ved hver anden evaluering som omhandlet i stk. 2 vil EU-centrets resultater blive vurderet med hensyn til dets mål og opgaver, herunder en vurdering af, hvorvidt det stadig af berettiget, at centret fortsætter med disse mål og opgaver.
4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultaterne af evalueringen i stk. 3. Evalueringens konklusioner offentliggøres.
5. Med henblik på gennemførelsen af de evalueringer, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, giver de koordinerende myndigheder og medlemsstaterne og EU-centret Kommissionen oplysninger på dennes anmodning.
6. I forbindelse med de evalueringer, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, tager Kommissionen hensyn til den relevante dokumentation, den har til rådighed.
7. Hvor det er hensigtsmæssigt, ledsages de rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 4, af forslag til retsakter.

Artikel 86

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 3, 8, 13, 14, 17, 47 og 84 for en tidsbegrænset periode fra den [*datoen for forordningens vedtagelse*].
3. Den i artikel 3, 8, 13, 14, 17, 47 og 84 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, 8, 13, 14, 17, 47 og 84 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 87

Udvalgsprocedure

1. Med henblik på vedtagelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 39, stk. 4, bistår Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 88

Ophævelse

Forordning (EU) 2021/1232 ophæves med virkning fra den [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 89

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra seks måneder efter sin ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r)
- 1.3. Forslaget vedrører
- 1.4. Mål
- 1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet
- 1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Planlagte forvaltningsmetoder

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelse om overvågning og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystemer
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørte udgiftsposter på budgettet og udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for indtægterne
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Politikområde: Sikkerhed

Aktivitet: EU-strategi om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn⁵⁹

1.3. Forslaget vedrører

☒ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁶⁰**

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

Generelt/generelle mål

Det generelle mål er at forbedre det indre markeds funktion ved at indføre harmoniserede EU-regler, som har til formål at sikre en bedre identifikation og beskyttelse af og støtte til ofre for seksuelt misbrug af børn, at sikre en effektiv forebyggelse og lette efterforskninger, navnlig gennem en præcisering af onlinetjenesteudbydernes rolle og ansvar i forbindelse med seksuelt misbrug af børn.

Dette mål bidrager direkte til at nå de mest relevante mål for bæredygtig udvikling for dette initiativ, nemlig delmål 5.2. — eliminere alle former for vold mod kvinder og piger — og delmål 16.2 — stoppe mishandling, udnyttelse og menneskehandel og alle former for vold og tortur mod børn — og tager delvist sigte på delmål 17 med hensyn til indsamling af data om børn med handicap, der søger oplysninger og bistand fra EU-centret.

Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr.

1. Sikre effektiv opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online

2. Forbedre retssikkerheden, gennemsigtigheden og ansvarligheden og sikre beskyttelsen af grundlæggende rettigheder

3. Mindske udbredelsen og virkningerne af seksuelt misbrug af børn gennem bedre koordinering.

⁵⁹ EU-strategi om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn (COM(2020) 607 final af 24.7.2020).

⁶⁰ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Udbydere af informationssamfundstjenester forventes at drage fordel af retssikkerheden i forbindelse med harmoniserede EU-regler om opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online og af en højere grad af tillid, hvor deres tjenester udviser større ansvarlighed gennem indførelse af metoder med indbygget sikkerhed og gennem forbedret og standardiseret gennemsigthedsrapportering.

Alle internetbrugere og navnlig børnebrugere forventes at drage fordel af en mere struktureret tilgang til forebyggelse, opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online i hele Unionen med støtte fra EU-centret og af en højere grad af tillid til onlinetjenester, der indfører metoder med indbygget sikkerhed.

De nationale myndigheder forventes at drage fordel af, at EU-centret fremmer opsporings-, indberetnings- og fjernelsesprocessen og navnlig bidrager til at sikre, at de indberetninger om seksuelt misbrug af børn online, som de nationale retshåndhævende myndigheder modtager, er relevante og indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at de retshåndhævende myndigheder kan handle. De nationale myndigheder vil også drage fordel af EU-centrets fremme af udvekslingen af ekspertise i forbindelse med udveksling af bedste praksis og erfaringer i hele EU og globalt inden for forebyggelse og bistand til ofre.

Resultatindikatorer

I konsekvensanalysen, der ledsager forslaget, redegøres for en særlige overvågningsramme med en række indikatorer for de specifikke mål.

Detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer, vil desuden blive fastlagt i EU-centrets årlige arbejdsprogram, mens det flerårige arbejdsprogram vil fastlægge de overordnede strategiske mål, forventede resultater og resultatindikatorer.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Forslaget er baseret på artikel 114 i TEUF, hvor der er fokus på det indre markeds oprettelse og funktion.

Valget af retsgrundlag afspejler initiativets vigtigste mål og anvendelsesområde, da internettet i sagens natur er grænseoverskridende. Artikel 114 er det relevante retsgrundlag til at afhjælpe forskelle mellem bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning, der kan hindre de grundlæggende frihedsrettigheder og således har en direkte indvirkning på det indre markeds funktion, og til at forebygge, at der i fremtiden opstår handelshindringer som følge af den forskellige udvikling i nationale love.

Dette initiativ har til formål at sikre fælles regler, der skaber de bedste betingelser for at opretholde et sikkert onlinemiljø, hvor tjenesteudbydere udviser en ansvarlig adfærd. Interventionen giver samtidig mulighed for passende tilsyn med relevante tjenesteudbydere og samarbejde mellem myndigheder på EU-plan med inddragelse af og støtte fra EU-centret, hvor det er relevant. Initiativet bør som sådan fremme retssikkerhed, tillid, innovation og vækst i det indre marked for digitale tjenester.

Det forventes, at foreslåede EU-center når op på sin fulde operationelle kapacitet senest fem år efter datoen for forordningens ikrafttræden. Kommissionens ressourcer vil også blive anvendt til at støtte oprettelsen af centret i denne indkøringsperiode.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås

her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

Begrundelse for en indsats på EU-plan

Der kan ikke opnås en tilfredsstillende forbedring af de regler, der gælder for relevante udbydere af onlinetjenester, som er aktive i det indre marked, og som har til formål at intensivere bekæmpelsen af seksuelt misbrug af børn, af medlemsstaterne, hvis de handler hver for sig eller på en ukoordineret måde. En enkelt medlemsstat kan navnlig ikke effektivt forhindre eller stoppe udbredelsen online af billeder eller videoer, der viser seksuelt misbrug af børn, eller grooming online af et barn, hvis der ikke er mulighed for at samarbejde og koordinere med de private enheder, der leverer tjenester i en række (hvis ikke alle) medlemsstater.

Hvis der ikke træffes foranstaltninger på EU-plan, vil medlemsstaterne fortsat skulle vedtage individuelle nationale love for at imødegå nuværende og nye udfordringer, der sandsynligvis vil resultere i fragmentering og divergerende love, som vil kunne påvirke det indre marked negativt, navnlig udbydere af onlinetjenester, der er aktive i mere end én medlemsstat.

Forventet merværdi for Unionen

Initiativets forventede merværdi for Unionen omfatter følgende:

— Mindske fragmenteringen og overholdelses-/driftsomkostningerne og forbedre det indre markeds funktion. EU-centret vil navnlig bidrage ved at lette gennemførelsen af tjenesteudbydernes forpligtelser til at opspore, indberette og fjerne seksuelt misbrug af børn online og de retshåndhævende myndigheders indsats for at følge op på disse indberetninger.

— Lette og støtte medlemsstaternes foranstaltninger til forebyggelse og bistand til ofre for at øge effektiviteten. EU-centret vil navnlig bidrage ved at lette udvekslingen af bedste praksis og fungere som et videncenter for medlemsstaterne.

— Mindske afhængigheden af og lette samarbejdet med tredjelande. EU-centret vil navnlig bidrage ved at udveksle bedste praksis med tredjelande og lette medlemsstaternes adgang til ekspertise og erfaringer fra foranstaltninger til bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn over hele verden.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Dette forslag er baseret på to sektorspecifikke retsakter om seksuelt misbrug af børn. Den første er direktiv 2011/93/EU om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og derudover den nyere forordning 2021/1232 om en midlertidig undtagelse fra visse bestemmelser i direktiv 2002/58/EF, for så vidt angår den anvendelse af teknologier til behandling af personoplysninger og andre data, der foretages af udbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester med det formål at bekæmpe seksuelt misbrug af børn online.

Direktivet fra 2011, som på daværende tidspunkt var et vigtigt skridt fremad, skal hurtigst muligt gennemføres fuldt ud af medlemsstaterne. Kommissionen vil fortsat gøre brug af sine håndhævelsesbeføjelser i henhold til traktaterne gennem traktatbrudsprocedurer for at sikre en hurtig gennemførelse. Sideløbende hermed og som anført i EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn har Kommissionen iværksat en undersøgelse med henblik på at forberede evalueringen af direktivet fra 2011 og en eventuel fremtidig revision heraf.

Formålet med forordning (EU) 2021/1232 ("midlertidig forordning") var at gøre det muligt for visse onlinekommunikationstjenester at fortsætte med at bruge teknologier til at opspore og indberette seksuelt misbrug af børn online og fjerne materiale, der viser seksuelt misbrug af børn, på deres tjenester. Den har en begrænset varighed og et snævert anvendelsesområde, der er begrænset visse onlinetjenesters frivillige aktiviteter i en overgangsperiode på højst tre år, som udløber i august 2024.

Det nuværende forslag bygger på direktivet fra 2011, navnlig for så vidt angår definitionen af lovovertrædelser i form af seksuelt misbrug af børn, og på den midlertidige forordning, navnlig dens garantier for opsporing af seksuelt misbrug af børn online.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

EU-strategien for en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn fra 2020 indeholdt otte initiativer, der fremhæver betydningen af et holistisk svar på dette kriminalitetsområde. Lovgivning er et sådant element. Dette forslag har således til formål at udvikle og gennemføre relevante retsregler, styrke retshåndhævelsesindsatsen og fremme en koordineret indsats med flere aktører i forbindelse med forebyggelse, efterforskning og bistand til ofre.

Dette forslag afspejles under overskriften "Fremme af vores europæiske levevis" i Kommissionens arbejdsprogram for 2021.

Dette forslag tager som den foreslåede forordning om digitale tjenester udgangspunkt i, at det er nødvendigt at sikre de bedste betingelser for, at innovative grænseoverskridende digitale tjenester kan udvikles i EU på tværs af nationale områder, og samtidig opretholde et sikkert onlinemiljø for alle EU-borgere.

Formålet med dette forslag er at skabe en specifik EU-ramme til bekæmpelse og forebyggelse af misbrug af børn online med elementer svarende til dem, der findes i forordningen om terrorrelateret onlineindhold, og som bygger på bestemmelserne i forordningen om digitale tjenester med henblik på at skabe et harmoniseret udgangspunkt for bekæmpelse af alt ulovligt indhold ved navnlig at fokusere på seksuelt misbrug af børn online og grooming.

EU-centret, som er en grundlæggende komponent til støtte for gennemførelsen af tjenesteudbydernes forpligtelser til at opspore, indberette og fjerne seksuelt misbrug af børn online, forventes at skabe betydelige effektivitetsgevinster for medlemsstaterne ved at lette deres samarbejde og dele ressourcer til teknisk bistand på EU-plan.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

Et centralt element i en vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder var behovet for, at det foreslåede EU-center skal være uafhængigt for at lette udbyderne af informationssamfundstjenesters arbejde med at opspore, indberette og fjerne seksuelt misbrug af børn online og de retshåndhævende myndigheders arbejde med at følge op på disse indberetninger fra tjenesteudbydere.

Andre løsninger for EU-centret blev behandlet i den ledsagende konsekvensanalyse, hvor det f.eks. med hensyn til indlemmelsen af EU-centret i EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) bl.a. blev konstateret, at dette ville resultere i *en betydelig skævhed i agenturets mandat, da det ville blive dobbelt så stort, den ene halvdel med fokus på seksuelt misbrug af børn og den anden halvdel med fokus på dets nuværende opgaver*, og at dette ville skabe yderligere komplikationer i forbindelse med styrkelsen af agenturets forvaltning og den underliggende lovgivning.

For at støtte centrets uafhængighed yderligere foreslås det derfor, at centret skal være finansielt uafhængigt og finansieres af EU.

Centret bør også være uafhængigt af nationale offentlige enheder i den medlemsstat, hvor centret etableres, for at undgå risikoen for at prioritere og fremme indsatsen i denne bestemte medlemsstat. Dette berører ikke muligheden for at trække på ekspertisen i medlemsstaterne

og EU's agenturer for retlige og indre anliggender for at hjælpe med at opbygge en kritisk masse af ekspertise i det foreslåede EU-center.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

☒ **Ubegrænset varighed**

– Gennemførelse med en femårig indkøringsperiode fra 2025 og fremefter
derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁶¹

☐ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

☐ i gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☒ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

☒ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.

Bemærkninger

Omfanget af EU-bidraget til EU-centret for seksuelt misbrug af børn er blevet fastlagt på grundlag af den gennemførte konsekvensanalyse.

⁶¹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet [BudgWeb site](#).

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Gennemførelsen og anvendelsen af forordningen vil blive gennemgået og evalueret regelmæssigt gennem rapportering.

For at overvåge gennemførelsen af forordningen skal EU-centret (sammen med tjenesteudbydere og koordinerende myndigheder) indsamle og analysere data, der kan anvendes til at vurdere effektiviteten af forpligtelserne til opsporing, indberetning og fjernelse. Koordinerende myndigheder og udbydere af hostingtjenester eller interpersonelle kommunikationstjenester vil bidrage til dataindsamlingen og rapporteringen om aspekter, der henhører under deres ansvarsområde. De data, der indsamles af EU-centret, bør stilles til rådighed for de koordinerende myndigheder og Kommissionen med henblik på vurdering af gennemførelsen.

EU-centret offentliggør årlige gennemsigthedsrapporter. Disse rapporter, der skal offentliggøres og fremsendes til Kommissionen, bør samle og analysere oplysningerne i de årlige rapporter fra relevante udbydere af informationstjenester og koordinerende myndigheder, suppleret med andre relevante kilder, og indeholde oplysninger om centrets aktiviteter.

Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning senest fem år efter datoen for dens ikrafttræden og derefter hvert femte år på grundlag af de statistikker og oplysninger, der er indsamlet fra de strukturerede processer og gennemsigthedsmekanismer i denne forordning. Kommissionen forelægger rapporten om resultaterne af evalueringen for Europa-Parlamentet og Rådet.

Alle EU-agenturer arbejder inden for rammerne af et strengt overvågningssystem med deltagelse af en intern kontrolkoordinator, Kommissionens interne revisionstjeneste, bestyrelsen, Kommissionen, Revisionsretten og budgetmyndigheden. Der redegøres for dette system i kapitel 4 i forslaget til forordning om oprettelse af et EU-center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn.

I henhold til den fælles erklæring om EU's decentraliserede agenturer skal EU-centrets årlige arbejdsprogram indeholde detaljerede mål og forventede resultater, herunder resultatindikatorer. Centret vil supplere sine aktiviteter, der er opført i arbejdsprogrammet, med nøgleresultatindikatorer. EU-centrets aktiviteter vil dermed kunne måles i forhold til disse indikatorer i den årlige aktivitetsrapport.

Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med det flerårige arbejdsprogram og skal indgå i et årligt enhedsprogrammeringsdokument, som forelægges Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

EU-centrets bestyrelse vil være ansvarlig for de overordnede retningslinjer for EU-centrets aktiviteter. Forretningsudvalget vil være ansvarligt for en effektiv administrativ, budgetmæssig og operationel forvaltning af EU-centret og vil vedtage et budgetoverslag for centret, inden det forelægges for Kommissionen.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Da størstedelen af finansieringen i henhold til dette forslag vedrører oprettelsen af et nyt EU-center, vil finansieringen via EU-budgettet blive gennemført ved indirekte forvaltning.

Der vil blive indført en passende intern kontrolstrategi for at sikre, at dette budget gennemføres på en effektiv måde.

Hvad angår efterfølgende kontrol, er EU-centret som et decentraliseret agentur underlagt:

- intern revision foretaget af Kommissionens Interne Revisionstjeneste
- den Europæiske Revisionsrets årsberetninger med en erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed
- årlig decharge meddelt af Europa-Parlamentet
- eventuelle undersøgelser foretaget af OLAF for navnlig at sikre, at de ressourcer, der er afsat til agenturerne, anvendes korrekt.

Som en GD HOME-partner fra et agentur for retlige og indre anliggender vil EU-centret være underlagt GD HOME's kontrolstrategi for decentraliserede agenturer for at sikre en pålidelig rapportering i centrets årlige aktivitetsrapport. De decentrale agenturer har det fulde ansvar for gennemførelsen af deres budget, men GD HOME er ansvarligt for regelmæssig betaling af de årlige bidrag, der fastsættes af budgetmyndigheden.

EU-centrets virke bliver også underlagt Ombudsmandens tilsyn i henhold til traktatens artikel 228.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Da centret bliver et nyt EU-center, er der en risiko for, at rekrutteringsprocessen ikke er planlagt og vil påvirke centrets operationelle kapacitet. Her er støtte fra det ansvarlige generaldirektorat af afgørende betydning med hensyn til rollen som anvisningsberettiget og udøvelsen af de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden⁶², indtil centret opnår fuld administrativ autonomi.

Der vil være behov for hyppige møder og regelmæssige kontakter mellem det ansvarlige generaldirektorat og centret i hele den femårige opstartsfasen for at sikre, at centret er uafhængigt og operationelt som planlagt.

Ved vurderingen af risikoen for den effektive gennemførelse af dette forslag tages hensyn til det lovgivningsmæssige mål om at forbedre og styrke opsporingen, indberetningen og fjernelsen af seksuelt misbrug af børn online i hele Unionen, hvor en bredere anvendelse af forordningen ville resultere i en betydelig stigning i omfanget og kvaliteten af indberetningen. Selv om konsekvensanalysen indeholder skøn over det forventede antal indberetninger, kan det faktiske antal indberetninger, som centret vil modtage, og dermed centrets arbejdsbyrde, afvige fra skønnene.

EU-centret vil skulle indføre en struktur for intern kontrol i overensstemmelse med Europa-Kommissionens struktur for intern kontrol. Oplysninger om EU-centrets interne kontrol vil blive medtaget i centrets årlige rapporter.

Der vil blive oprettet en intern revisionsfunktion for at tage hensyn til de risici, der er specifikke for EU-centrets drift, og indføre en systematisk og disciplineret tilgang til evaluering af virkningsfuldheden af risikostyrings-, kontrol- og styringsprocesserne og ved at fremsætte anbefalinger til forbedring heraf.

GD HOME gennemfører en årlig risikostyringsøvelse for at identificere og vurdere potentielle høje risici i forbindelse med agenturens aktiviteter. Risici, der betragtes som kritiske, indberettes årligt i GD HOME's forvaltningsplan og ledsages af en handlingsplan med angivelse af de afhjælpende foranstaltninger.

⁶²

C(2013) 3288 final af 4.6.2013.

- 2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Forholdet mellem "kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler" indberettes af Kommissionen. I GD HOME's årlige aktivitetsrapport fra 2020 angives dette forhold at være 0,16% med hensyn til indirekte forvaltede bemyndigede enheder og decentrale agenturer.

- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

De eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig, der gælder for Kommissionen, vil dække de supplerende bevillinger, der er nødvendige i forbindelse med denne forordning.

Med hensyn til det foreslåede EU-center har GD HOME udviklet og ajourfører regelmæssigt en intern strategi for bekæmpelse af svig med henvisning til OLAF's strategi.

Det foreslåede EU-center, der oprettes som et decentralt agentur, vil være omfattet af denne strategi.

GD HOME konkluderede i sin årlige aktivitetsrapport for 2020, at processerne til forebyggelse og opsporing af svig skabte rimelig sikkerhed for, at de interne kontrolmål kunne nås.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer		fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
5	12 10 04 EU-center til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn "EU-centret"	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	JA

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne *

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	Sikkerhed og forsvar
--	----------	----------------------

EU-centret			2022	2023	2024	2025 ⁶³	2026	2027	I ALT FFR 2021- 2027	2028	2029	2030
Budgetafsnit 1:	Forpligtelser	(1)				11 122	10 964	16 497	38 583	22 269	26 694	28 477
	Betalinger	(2)				11 122	10 964	16 497	38 583	22 269	26 694	28 477
Budgetafsnit 2:	Forpligtelser	(1a)										
	Betalinger	(2a)										
Budgetafsnit 3:	Forpligtelser	(3a)										
	Betalinger	(3b)										
Bevillinger I ALT for EU-centret	Forpligtelser	=1+1a +3a				11 122	10 964	16 497	38 583	22 269	26 694	28 477
	Betalinger	=2+2a+3 b				11 122	10 964	16 497	38 583	22 269	26 694	28 477

* **Bemærk:** Samtlige beregninger er foretaget ud fra den antagelse, at Bruxelles er hjemsted, idet EU-centrets hjemsted endnu ikke er besluttet. Opstartsperioden for oprettelsen af EU-centret er blevet vurderet til fem år fra **2025** med fuld operationel kapacitet ved **udgangen af 2029** med et samlet beløb for centrets udgifter på **28 477 mio. EUR** i år 2030, hvor de første helårige personaleomkostninger til fuld personaleforøgelse forfalder. Centrets samlede budget stiger med 2 % hvert år for at dække inflationen.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

⁶³ År 1 omfatter 5 mio. EUR i indledende etableringsomkostninger til infrastruktur (dvs. en database med indikatorer og bygning).

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
GD: HOME								
○ Menneskelige ressourcer		201	780	1 174	1 197	1 221	1 245	5 818
○ Andre administrationsudgifter		—	660	660	330	—	—	1 650
I ALT GD HOME	Bevillinger	201	1 440	1 834	1 527	1 221	1 245	7 468

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
GD: HOME								
• Menneskelige ressourcer		201	780	1 174	1 197	1 221	1 245	5 818
• Andre administrationsudgifter		—	660	660	330	—	—	1 650
I ALT GD HOME	Bevillinger	201	1 440	1 834	1 527	1 221	1 245	7 468

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	201	1 440	1 834	1 527	1 221	1 245	7 468
---	---	-----	-------	-------	-------	-------	-------	-------

i mio. EUR (tre decimaler)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	201	1 440	1 834	12 649	12 185	17 742	46 051
	Betalinger	201	1 440	1 834	12 649	12 185	17 742	46 051

3.2.2. Anslåede virkninger for EU-centrets bevillinger

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR

Angiv mål og resultater			År		År		År		Samlet FFR for 2021- 2027		År		År		År	
			2025		2026		2027				2028		2029		2030	
↓	Type	Gnsntl omkos tninge r	Nej.	Omkost ninger	Nej.	Omkost ninger	Nej.	Omkost ninger	Nej.	Omkost ninger	Nej.	Omko stning er	Nej.	Omko stning er	Nej.	Omkos tninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1																
Effektiv opsporing, indberetning og fjernelse af seksuelt misbrug af børn online																
— Resultat	Tjenester og støtte til offentlige myndigheder og tjenesteudbydere			1 919		3 741		5 835		11 494		8 017		9 700		1448
— Resultat	Kommunikations- og formidlingsaktiviteter			411		802		1 250		2 463		1 718		2 079		2 239
— Resultat	Forsknings-, revisions- og undersøgelsesaktiviteter			411		802		1 250		2 463		1 718		2 079		2 239
Subtotal for specifikt mål nr. 1				2 741		5 344		8 335		16 420		11 453		13 857		14 926
SPECIFIKT MÅL NR. 2																
Forbedret retssikkerhed, sikring af beskyttelsen af grundlæggende rettigheder, gennemsigtighed og ansvarlighed																
— Resultat	Tjenester og støtte til at bistå med gennemførelsen af forordningen			582		1 136		1 771		3 489		2 434		2 944		3 172
— Resultat	Kommunikations- og formidlingsaktiviteter			103		200		313		616		429		520		560
Subtotal for specifikt mål nr. 2				685		1 336		2 084		4 105		2 863		3 464		3 732
SPECIFIKT MÅL NR. 3																
Mindskelse af udbredelsen og virkningerne af seksuelt misbrug af børn gennem øget koordinering af indsatsen																
— Resultat	Tjenester og støtte til offentlige myndigheder, udbydere og eksperter			6 887		2 999		4 255		14 141		5 567		6 561		6 873
— Resultat	Kommunikations- og formidlingsaktiviteter			404		643		912		1 959		1 193		1 406		1 473

Angiv mål og resultater		År		År		År		Samlet FFR for 2021- 2027		År		År		År	
		2025		2026		2027				2028		2029		2030	
— Resultat	Forskning og evaluering — Bistand til ofre og forebyggelse		404		643		912		1 959		1 193		1 406		1 473
Subtotal for specifikt mål nr. 3			7 696		4 284		6 078		18 058		7 953		9 373		9 819
I ALT			11 122		10 964		16 497		38 583		22 269		26 694		28 477

3.2.3. Anslåede virkninger for EU-centrets menneskelige ressourcer

Oversigt

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	2025	2026	2027	Samlet FFR for 2021-2027	2028	2029	2030
--	------	------	------	--------------------------	------	------	------

Midlertidigt ansatte (AD)	1 166	3 229	5 547	9 942	7 956	9 919	11 037
Midlertidigt ansatte (AST)	500	1 445	2 687	4 631	3 978	4 779	5 151
Kontraktansatte	226	690	1 173	2 089	1 675	2 197	2 490
Udstationerede nationale eksperter							

I ALT	1 892	5 363	9 407	16 662	13 610	16 895	18 677
--------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Personalebehov (i årsværk):

	2025	2026	2027	Samlet FFR for 2021-2027	2028	2029	2030
--	------	------	------	--------------------------	------	------	------

Midlertidigt ansatte (AD)	14	24	40	60	50	60	60
Midlertidigt ansatte (AST)	6	11	20	20	25	28	28
Kontraktansatte	5	10	15	15	20	25	25
Udstationerede nationale eksperter							

I ALT	25	45	75	75	95	113	113
--------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------

For nyansættelser er der anvendt en beregning på 50 % af personaleomkostningerne for 2022 og 50 % af de yderligere personaleomkostninger for de følgende år.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer i det overordnede DG HOME

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst én decimal)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)						
20 01 02 01 and 20 01 02 02 (i Kommissionens hovedsæde og repræsentationskontorer)	2	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (i delegationerne)						
01 01 01 01 (indirekte forskning)						
01 01 01 01 (direkte forskning)						
○ Eksternt personale (i årsværk) FTE)⁶⁴						
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)	1	4	4	4	4	4
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)						
Budgetpost(er) (angiv nærmere) ⁶⁵	— i hovedsædet ⁶⁶					
	— i delegationerne					
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)						
01 01 01 02 (KA, UNE, V — direkte forskning)						
Andre budgetposter (angiv nærmere)						
I ALT	3	9	9	9	9	9

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁶⁴ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JPD = juniormedarbejdere i delegationerne.

⁶⁵ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

⁶⁶ Primært for EU's samhørighedsfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFAF).

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Kommissionens personale fra GD HOME vil arbejde på 1) at bane vejen for oprettelsen af centret som led i udviklingen af arbejdsprogrammet og aktivitetsrapporteringen, 2) at udarbejde retningslinjer for operationelle processer i forbindelse med forpligtelserne vedrørende risici, opsporing, indberetning og fjernelse i henhold til lovgivningen, 3) fortsat at fremme centrets aktiviteter inden for forebyggelse og bistand til ofre, 4) at yde administrativ støtte til oprettelsen af centret, 5) at varetage sekretariatsfunktionen for centrets bestyrelse
Eksternt personale	Eksternt personale, der rekrutteres gradvist til EU-centret, overtager visse ansvarsområder fra Kommissionens personale og operationaliserer centrets systemer og processer vedrørende opsporing, indberetning og fjernelse. Centrets personale vil også begynde at bistå med opbygningen af ekspertisenetværk på tværs af dets ansvarsområder. Nærmere oplysninger om EU-centrets opgaver findes i kapitel 4, afdeling 2, i ovennævnte forslag til forordning.

Beskrivelse af beregningen af omkostningerne for fuldtidsækvivalenter er medtaget i afsnit 4 i nedenstående bilag.

3.2.5. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

☐ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme

☒ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Forslaget omfatter yderligere finansielle og menneskelige ressourcer til EU-centret. De budgetmæssige virkninger af de yderligere finansielle midler til EU-centret vil blive opvejet af en kompenserende reduktion af de programmerede udgifter under udgiftsområde 5.

☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres⁶⁷.

3.2.6. Bidrag fra tredjemand

☒ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁶⁷ Jf. artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2093/2020 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
- ☐ for egne indtægter
 - ☐ for andre indtægter
 - ☐ Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁶⁸						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

[...]

Det angives, hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

[...]

⁶⁸ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.

1. BILAG TIL FINANSIERINGSOVERSIGTEN

Forslagets/initiativets betegnelse:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn

1. PERSONALEBEHOV OG PERSONALEOMKOSTNINGER
2. ANDRE ADMINISTRATIONSUDGIFTER
3. ADMINISTRATIVE OMKOSTNINGER I ALT
4. ANVENDTE METODER TIL BEREGNING AF OMKOSTNINGSOVERSLAG
- 4.1. Menneskelige ressourcer
- 4.2. Andre administrationsudgifter

Finansieringsoversigten skal være ledsaget af dette bilag, når høringen af andre tjenestegrene påbegyndes.

Datatabellerne er brugt som kilde til tabellerne i finansieringsoversigten. De er udelukkende til internt brug i Kommissionen.

1. Personalebehov og personaleomkostninger

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2022		2023		2024		2025		2026		2027				I ALT	
	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger
○ Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)																
20 01 02 01 — i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	AD	2	157	5	560	5	817	5	833	5	850	5	867		5	4 084
	AST															
20 01 02 03 — EU- delegationer	AD															
	AST															
○ Eksternt personale ⁶⁹																
20 02 01 og 20 02 02 — Eksternt personale — i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	KA	0	0	3	130	3	265	3	271	3	276	3	282		3	1 224
	UNE	1	44	1	90	1	92	1	93	1	95	1	97		1	511
	V															
20 02 03 — Eksternt personale — EU- delegationer	KA															
	LA															
	UNE															
	V															
Andre budgetposter relateret til menneskelige ressourcer (skal	JMD															

⁶⁹ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		2022		2023		2024		2025		2026		2027				I ALT	
		Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger
angives)																	
Subtotal HR — UDGIFTSOMRÅDE 7		3	201	9	780	9	1 174	9	1 197	9	1 221	9	1 245			9	5 818

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Uden for UDGFITSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		2022		2023		2024		2025		2026		2027				I ALT		
		Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	
O Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)																		
01 01 01 01 Indirekte forskning ⁷⁰ 01 01 01 11 Direkte forskning Andet (angiv nærmere)		AD																
		AST																
O Eksternt personale ⁷¹																		
Eksternt personale finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster).	- i hovedsædet	KA																
		UNE																
		V																
	— I EU-delegationer	KA																
		LA																
		UNE																
		V																
		JMD																
01 01 01 02 Indirekte forskning 01 01 01 12 Direkte forskning Andet (angiv nærmere) ⁷²		KA																
		UNE																
		V																
Andre budgetposter relateret til menneskelige ressourcer (skal angives)																		
Subtotal menneskelige ressourcer — uden for UDGFITSOMRÅDE 7																		

70

Vælg den relevante budgetpost, eller angiv om nødvendigt en anden. Hvis der er tale om flere budgetposter, bør personalet differentieres efter hver af de pågældende budgetposter.

71

KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

72

Vælg den relevante budgetpost, eller angiv om nødvendigt en anden. Hvis der er tale om flere budgetposter, bør personalet differentieres efter hver af de pågældende budgetposter.

Uden for UDGIFFSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		2022		2023		2024		2025		2026		2027				I ALT	
		Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger
Menneskelige ressourcer i alt (alle FFR-udgiftsområder)		3	201	9	780	9	1 174	9	1 197	9	1 221	9	1 245			9	5 818
Uden for UDGIFFSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		2022		2023		2024		2025		2026		2027				I ALT	
		Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)																	
01 01 01 01 Indirekte forskning ⁷³	AD																
	AST																
01 01 01 11 Direkte forskning Andet (angiv nærmere)																	
• Eksternt personale ⁷⁴																	
Eksternt personale finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster).	— i hovedsædet	KA															
		UNE															
		V															
	— I EU-delegationer	KA															
		LA															
		UNE															
		V															
		JMD															
01 01 01 02 Indirekte forskning 01 01 01 12 Direkte forskning Andet (angiv nærmere) ⁷⁵	KA																
	UNE																
	V																

⁷³ Vælg den relevante budgetpost, eller angiv om nødvendigt en anden. Hvis der er tale om flere budgetposter, bør personalet differentieres efter hver af de pågældende budgetposter.

⁷⁴ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere i delegationerne.

⁷⁵ Vælg den relevante budgetpost, eller angiv om nødvendigt en anden. Hvis der er tale om flere budgetposter, bør personalet differentieres efter hver af de pågældende budgetposter.

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme		2022		2023		2024		2025		2026		2027				I ALT	
		Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger	Årsværk	Bevillinger
Andre budgetposter relateret til menneskelige ressourcer (<i>skal angives</i>)																	
Subtotal menneskelige ressourcer — uden for UDGIFTSOMRÅDE 7																	
Menneskelige ressourcer i alt (alle FFR-udgiftsområder)		3	201	9	780	9	1 174	9	1 197	9	1 221	9	1 245			9	5 818

2. Andre administrationsudgifter

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
I hovedsædet eller inden for EU's område:							
20 02 06 01 — Udgifter til tjenesterejser og repræsentation	0	200	200	100	0	0	500
20 02 06 02 — Udgifter til konferencer og møder	0	460	460	230	0	0	1 150
20 02 06 03 — Udvalg ⁷⁶							
20 02 06 04 — Undersøgelser og konsultationer							
20 04 — IT-udgifter (institutionelle) ⁷⁷							
Andre budgetposter ikke relateret til menneskelige ressourcer (angives, hvis relevant)							
I EU-delegationer							
20 02 07 01 — Tjenesterejser, konferencer og repræsentation							
20 02 07 02 — Efteruddannelse							
20 03 05 — Infrastruktur og logistik							
Andre budgetposter ikke relateret til menneskelige ressourcer (angives, hvis relevant)							
Subtotal andre — UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0	660	660	330	0	0	1 650

⁷⁶ Angiv, hvilken type udvalg det drejer sig om, og hvilken gruppe udvalget tilhører.

⁷⁷ Udtalelse fra GD DIGIT — et IT-investeringssteam er nødvendigt (se retningslinjerne for finansiering af IT, C(2020) 6126 final af 10.9.2020, s. 7).

i mio. EUR (tre decimaler)

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Udgifter til teknisk og administrativ bistand (omfatter ikke eksternt personale) finansieret over aktionsbevillinger (tidligere BA-poster):							
- i hovedsædet							
— I EU-delegationer							
Andre forskningsrelaterede administrationsudgifter							
Policy-IT-udgifter til operationelle programmer ⁷⁸							
Institutionelle IT-udgifter til operationelle programmer ⁷⁹							
Andre budgetposter ikke relateret til menneskelige ressourcer (angives, hvis relevant)							
Subtotal andre — Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							
Andre administrative udgifter i alt (alle FFR-udgiftsområder)	0	660	660	330	0	0	1 650

⁷⁸ Udtalelse fra GD DIGIT — et IT-investeringssteam er nødvendigt (se retningslinjerne for finansiering af IT, C(2020) 6126 final af 10.9.2020, s. 7).

⁷⁹ Denne post omfatter lokale administrative systemer og bidrag til samfinansiering af institutionelle IT-systemer (se retningslinjerne for IT-finansiering, C(2020) 6126 final af 10.9.2020).

3. Administrative omkostninger i alt (alle udgiftsområder i FFR)

i mio. EUR (tre decimaler)

Oversigt	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I alt
Udgiftsområde 7 — Menneskelige ressourcer	201	780	1 174	1 197	1 221	1 245	5 818
Udgiftsområde 7 — Andre administrationsudgifter		660	660	330			1 650
Subtotal udgiftsområde 7							
Uden for udgiftsområde 7 — Menneskelige ressourcer							
Uden for udgiftsområde 7 — Andre administrationsudgifter							
Subtotal andre udgiftsområder							
I ALT UDGIFTSOMRÅDE 7 og Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7	201	1 440	1 834	1 527	1 221	1 245	7 468

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som GD'et allerede har afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved omfordeling, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

4. Anvendte metoder til beregning af omkostningsoverslag

4.1 Menneskelige ressourcer

Denne del beskriver beregningsmetoden til vurdering af de menneskelige ressourcer, der anses for at være nødvendige (forventet arbejdsbyrde, herunder særlige job (Sysper 2 work profiles), personalekategorier og de tilsvarende gennemsnitlige omkostninger)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme
Bemærk: De gennemsnitlige omkostninger for hver personalekategori i hovedsædet kan ses på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx .
Tjenestemænd og midlertidigt ansatte Udgifterne til tjenestemænd i det ansvarlige GD HOME er beregnet på grundlag af følgende gennemsnitlige omkostninger: 157 000 EUR pr. år (reference: GD BUDGET's cirkulære til RUF, Ares(2021)7378761 af 30.11.2021) ved anvendelse af en inflationsstigning på 2 % om året fra 2023. I arbejdsstyrkeundersøgelsen foreslås det at anvende yderligere menneskelige ressourcer i det ansvarlige generaldirektorat (GD HOME), dvs. yderligere 9 fuldtidsækvivalenter ud over dem, der allerede arbejder inden for politikområdet sikkerhed i den digitale tidsalder med den bredere EU-strategi for bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn og inden for området administrativ støtte. De menneskelige ressourcer er fordelt som følger (i fuldtidsækvivalenter): * 5 AD
Eksternt personale Udgifterne til udstationerede nationale eksperter og kontraktansatte i partnergeneraldirektoratet er beregnet på grundlag af følgende gennemsnitlige omkostninger: 88 000 EUR og 85 000 EUR pr. år (reference: GD BUDGET's cirkulære til RUF, Ares(2021)7378761 af 30.11.2021) ved anvendelse af en inflationsstigning på 2 % om året fra 2023. De menneskelige ressourcer er fordelt som følger (i fuldtidsækvivalenter): * 1 UNE og 3 KA

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme
☐ Kun stillinger finansieret over forskningsbudgettet
☐ Eksternt personale
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme
Kun stillinger finansieret over forskningsbudgettet
Eksternt personale

4.2 Andre administrationsudgifter

Oplys nærmere om den beregningsmetode, der anvendes for hver budgetpost, herunder om de underliggende antagelser (f.eks. antal møder pr. år, gennemsnitlige omkostninger osv.)

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme
--

Disse udgifter dækker: operationelle aktiviteter (f.eks. tekniske møder med interessenter), støtte til ekspertnetværk (samarbejdsaktiviteter, møder), oversættelse og tolkning, offentliggørelse og formidling af forskning, kommunikation (herunder kampagner).

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme